

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne [datum] a [datum] v senátě složeném z předsedy Mgr. Stanislava Králíka a soudců JUDr. Heleny Kutzlerové a Mgr. Roberta Pacovského odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v [obec], obžalovaných [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno], narozeného [datum] a Mgr. [jméno] [příjmení], narozeného [datum] a poškozené České republiky, zastoupené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 17. prosince 2020, č.j. 45 T 10/2019, a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. b), d), e), f) tr. řádu se napadený rozsudek z podnětu všech podaných odvolání zrušuje v celém rozsahu a podle § 259 odst. 3 písm. b) tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaní

Mgr. [titul]. [jméno] [jméno],
narozený [datum], trvale bytem [adresa]

a

Mgr. [jméno] [příjmení],
[datum narození], trvale bytem [adresa]

jsou vinni, že

po předchozí dohodě a za součinnosti dalších osob jednak za účelem zatajení osoby, která měla výnos z obchodní činnosti, jejímž smyslem byl převod pozemků nacházejících se v k.ú. [část obce], obec Praha, zapsaných v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu na [list vlastnictví] mezi daňovými rezidenty České republiky, jednak za účelem zatajení dosažených zdanitelných příjmů ze zdrojů na území ČR a s tím souvisejících daňových povinností,

na území České republiky ani jinde, při vytvoření série obchodních transakcí se začleněním daňových rezidentů Kyprské republiky, žádným způsobem záměrně nezajistili, aby bylo v souladu s ustanovením § 17 odst. 1 písm. a), odst. 4, § 22 odst. 1 písm. h) a § 38m odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, se sídlem [adresa], popř. u jiného správce daně, nejpozději ke dni [datum], podáno daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2015 ze strany [právnická osoba] LIMITED, reg.č. HE [číslo], registrované na adrese [adresa], G.PAVLIDES COURT, 5th floor, P.C. [číslo], Limassol, Kypr (dále jen CERTONIA TRADING LIMITED) a [právnická osoba], reg.č. HE [číslo], registrované na adrese [adresa], Potamos Germasogeias, [číslo] Limassol, Kypr (dále jen VARVADI LIMITED), a aby daň z příjmu těchto daňových subjektů za zdaňovací období roku 2015 byla zaplacená, a to přesto, že

Mgr. [jméno] [příjmení], který byl benefičním vlastníkem uvedených společností, a sice smluvně sjednal či jinak zajistil korporátní správu obou společností, avšak se samostatnými pravomocemi vztahujícími se toliko k jurisdikci Kyprské republiky a se svým vlastním závazkem zajištění právního, finančního a daňového poradenství týkajícího se veškerých aspektů podnikání uvedených kyprských společností

a Mgr. [titul]. [jméno] [jméno], který byl řídícím partnerem [právnická osoba], [IČO], se sídlem [adresa] (dále jen MSB Legal), jež poskytovala právní služby Mgr. [jméno] [příjmení] a ve vztahu ke společností CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED vystupovala jako oprávněný zástupce (autorizovaná osoba) s pravomocí předávat za benefičního vlastníka společností kyprskému managementu doporučení, žádosti a upozornění, připravovala transakční a jinou smluvní dokumentaci, kdy sám Mgr. [titul]. [jméno] [jméno] byl rovněž osobou, která fakticky koordinovala realizaci předmětného obchodu s nemovitostmi, resp. akciemi [právnická osoba] Trade, jež nemovitosti vlastnila, dále osobou, která koordinovala činnost dalších fyzických a právnických osob na transakcích se podílejících, ať již jako smluvní strany či jako osoby poskytující služby s budoucím převodem nemovitostí, resp. akcií souvisejících, ale byl i osobou, která za [právnická osoba] LIMITED převodní dokumentaci podepsala a která následně dohlížela i na rozdělování zisku z předmětné transakce,

si byli vědomi toho, že ve zdaňovacím období roku 2015 měla [právnická osoba] LIMITED příjem zdanitelný v České republice minimálně ve výši [částka] z prodeje obchodního podílu, a to všech 12 ks akcií [právnická osoba] Trade, SE, [IČO], se sídlem [adresa] (později [právnická osoba], v likvidaci, dále jen RANDWICK Trade), které nabyta v souvislosti s uplatněním opčního práva dne [datum] u [právnická osoba] Group SE, [IČO], se sídlem [adresa] (dále jen REGISMASTER Group) nejvýše za částku [částka] a jejichž hodnota byla v té době tvořena převážně pozemky parc. [číslo] nacházejícími se v k.ú. [část obce], obec Praha, zapsanými v katastru nemovitostí vedeném Katastrálním úřadem pro hlavní město Prahu na LV [číslo] které dne [datum] prodala účelově založené [právnická osoba] za kupní cenu [částka],

a dále si byli vědomi toho, že ve stejném zdaňovacím období měla v České republice zdanitelný příjem z prodeje uvedených akcií rovněž [právnická osoba], a to minimálně ve výši [částka], když akcie [právnická osoba] Trade zakoupené od [právnická osoba] LIMITED dne [datum] za kupní cenu [částka] dne [datum] prodala za kupní cenu ve výši [částka] společnosti [právnická osoba], [IČO], tehdy se sídlem [adresa] (dále jen FINEP [část obce]),

čímž obžalovaní na úkor České republiky úmyslně docílili zkrácení daně z příjmů z převodu podílů v obchodních korporacích, které mají sídlo na území České republiky, stanovené § 22 odst. 1 písm. h) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, a to za zdaňovací období roku 2015 u daňových subjektů CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED v celkovém rozsahu nejméně [číslo], [částka],

tedy: úmyslným společným jednáním dvou osob

ve větším rozsahu zkrátili daň a takový čin spáchali ve velkém rozsahu,

čímž spáchali

zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst.1, 3 písm. a) tr. zákoníku účinného od 1.10.2020 (dále jen tr. zákoník) ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno]

za zvláště závažný zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst.1, 3 písm. a) tr. zákoníku z tohoto rozsudku a za zločin podplacení podle § 332 odst.1, 2 písm. a) tr. zákoníku z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. října 2019, sp.zn. 57 T 1/2017 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 27. ledna 2021, sp.zn. 8 To 67/2020

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 6 (š e s t i) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst.1, 2 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá peněžitý trest ve výměře 730 denních sazeb, kdy denní sazba činí [částka], celkem ve výměře [částka].

Podle § 73 odst.1, 3 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu advokacie na dobu 10 (d e s e t i) let.

Podle § 43 odst.2 tr. zákoníku se současně zrušuje výrok o trestech z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. října 2019, sp.zn. 57 T 1/2017 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 27. ledna 2021, sp.zn. 8 To 67/2020, který nabyl právní moci dne [datum], jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 5 (p ě t i) let.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Podle § 67 odst. 1 a § 68 odst. 1,2 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá peněžitý trest ve výměře 200 denních sazeb, kdy denní sazba činí [částka], celkem ve výměře [částka].

Podle § 229 odst.1 tr. řádu se poškozená Česká republika, zastoupená Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, se sídlem [adresa].

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 17. prosince 2020, č. j. 45 T 10/2019 (dále jen napadený rozsudek) byli obžalovaní [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno] a Mgr. [jméno] [příjmení] uznáni vinnými zločinem zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Za tento trestný čin byl obžalovanému [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno] podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou a dále podle § 67 odst. 1 a § 68 odst.1, 2 tr. zákoníku peněžitý trest ve výměře 600 denních sazeb o [částka], tedy v celkové výměře [částka]. Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] byl napadeným rozsudkem odsouzen podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku rovněž k trestu odnětí svobody v trvání 5 let, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou a

dále mu byl podle § 67 odst. 1 a § 68 odst.1, 2 tr. zákoníku uložen peněžitý trest ve výměře 200 denních sazeb o [částka], tedy v celkové výměře [částka].

2. Shora uvedeného zločinu se jmenovaní obžalovaní měli podle skutkových zjištění nalézacího soudu dopustit tím, že v průběhu roku 2016, nejpozději však ke dni [datum], respektive ke dni [datum] za zdaňovací období roku 2015 v rozporu s § 17 odst. 1 písm. a), § 22 odst. 1 písm. h) a § 38m odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění účinném do 1.4.2016, a čl. 4 a 13 odst. 2 Smlouvy mezi Českou republikou a Kyprskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu publikované pod [číslo] Sb. m. s., se záměrem vyhnout se splnění daňové povinnosti:

v České republice nepodali u Finančního úřadu pro hlavní město Prahu se sídlem [adresa], ani u jiného orgánu Finanční správy České republiky daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za [právnická osoba], identifikační číslo HE [číslo], registrované na adrese [adresa], Potamos Germasogeias, [číslo] Limassol, Kypr (dále jen VARVADI LIMITED), a za [právnická osoba] LIMITED, identifikační číslo HE [číslo], registrované na adrese [adresa], G.PAVLIDES COURT, 5th floor, P.C. [číslo], Limassol, Kypr, (dále jen CERTONIA TRADING LIMITED) a když daň z příjmu těchto subjektů za zdaňovací období roku 2015 nebyla nezaplacená,

příčemž Mgr. [titul]. [jméno] [jméno] jako osoba v rozhodném období fakticky ovládající [právnická osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED věděl a Mgr. [jméno] [příjmení] –který se nechal ustanovit do formální role vlastníka uvedených společností, a který sám žádná rozhodnutí za tyto společnosti fakticky nečinil, a byl si plně vědom toho, že tyto společnosti nejméně ohledně prodeje akcií [právnická osoba] Trade, SE, řídil Mgr. [titul]. [jméno] [jméno] - byl srozuměn s tím, že v daném zdaňovacím období měla [právnická osoba] LIMITED zdanitelný příjem v ČR z prodeje obchodního podílu, a to akcií [právnická osoba] Trade, SE, [IČO], naposledy před zánikem pod [právnická osoba] SE, v likvidaci se sídlem [adresa] (dále jen RANDWICK Trade), jejíž hodnota byla v té době tvořena převážně pozemky v [obec] – [část obce], ve výši nejméně [částka], a s tím, že v daném zdaňovacím období měla [právnická osoba] zdanitelný příjem v ČR z prodeje obchodního podílu, a to akcií [právnická osoba] Trade, jejíž hodnota byla v té době tvořena převážně pozemky v [obec] – [část obce], ve výši nejméně [částka],

neboť obžalovaný [příjmení] [jméno] [jméno] uplatnil jménem [právnická osoba] LIMITED opci na akcie [právnická osoba] Trade, SE, následně tyto akcie účelově prodali nastrčené [právnická osoba], kterou založili účelově prostřednictvím kyperské [právnická osoba] (Cyprus) Limited, identifikační číslo HE [číslo], registrované na adrese [adresa], [příjmení] [jméno] [příjmení] 4, Germasogeia, [číslo], Limassol, Kypr, za kupní cenu [částka], aniž tento převod akcií oznámili příslušnému rejstříkovému soudu, a nakonec jménem [právnická osoba] prodali předmětné akcie za částku nejméně [částka] společnosti [právnická osoba], [IČO], tehdy se sídlem [adresa], nyní se sídlem [adresa], a to vše v průběhu roku 2015, tedy v době kratší než 1 rok, čímž zkrátili daň z příjmu právnických osob za období roku 2015, u daňového subjektu - [právnická osoba] LIMITED ve výši nejméně [částka] a u daňového subjektu - [právnická osoba] ve výši nejméně [částka], celkem tedy o částku nejméně [částka].

3. Proti citovanému rozsudku Městského soudu v Praze řádně podali ve lhůtě předpokládané ustanovením § 248 odst. 1 tr. řádu odvolání do výroku o vině a navazujícího výroku o trestu oba obžalovaní. Odvolání řádně a včas podal i státní zástupce, a to v neprospěch obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno] do výroku o trestu a rovněž poškozená Česká republika, zastoupená Finančním úřadem pro hlavní město Prahu z důvodu absence výroku o náhradě škody.

4. Odvolatelé Mgr. [titul]. [jméno] [jméno] a Mgr. [jméno] [příjmení] prostřednictvím svého obhájce, v několika obsáhlých písemných podáních s odůvodněním odvolání namítli, že výrok o jejich vině vychází z nesprávných, neúplných, nejasných a vzájemně rozporných skutkových zjištění a v důsledku toho z nesprávného hmotněprávního posouzení, trpí procesními vadami a byl nadto

vydán v řízení, během něhož došlo k porušení procesních předpisů, jež způsobily nesprávnost výroku.

5. Obžalovaní se předně vymezili proti nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku, který podle nich nesplňuje náležitosti uvedené v § 125 odst. 1 tr. řádu. Z odůvodnění nalézacího soudu nevyplývá podle jejich názoru logická návaznost mezi provedenými důkazními prostředky, jejich hodnocením a učiněnými skutkovými zjištěními na straně jedné a hmotněprávními závěry na straně druhé. Obžalovaní vytkli nalézacímu soudu, že vycházel z tzv. souhrnného zjištění, kdy dospěl ke skutkovým poznatkům na základě námatkového výčtu důkazních prostředků, jejichž obsah pouze shrnul, aniž by však vyložil, ze kterých konkrétních důkazních prostředků jednotlivá zjištění vyplývají a z jakého důvodu tomu tak je. Nalézací soud nadto jednotlivé důkazy nijak nehodnotil, a to ani jednotlivě, ani ve vzájemné souvislosti. Obžalovaní dále namítli, že nalézací soud shrnul obsah jednotlivých důkazních prostředků velmi kreativně, kdy si z příslušných výsledků svědků či listinných důkazů vybral pouze určité informace, zatímco další významné informace zcela ignoroval, resp. měnil jejich obsah využitím nepřímé citace namísto přímé citace (srov. výpověď svědka [příjmení] [jméno] [příjmení] na str. 70 protokolu o hlavním líčení ze dne [datum] až [datum] a odst. 16 napadeného rozsudku) či uvedením nepravdivého obsahu (srov. výpověď svědkyně [příjmení] [jméno] na str. 6 protokolu o hlavním líčení ze dne [datum] a odst. 28 napadeného rozsudku). Jako příklad vytýkaného postupu nalézacího soudu obžalovaní uvedli okolnosti týkající se výše kupní ceny za akcie, kdy nalézací soud buď zcela zamlčel, že se svědkové [příjmení] [jméno] [příjmení] a JUDr. [jméno] [příjmení] k této ceně ve svých výpovědích vyjádřili (srov. výpovědi Ing. [jméno] [příjmení] na str. 69 protokolu o hlavním líčení ze dne [datum] až [datum] a odst. 16 rozsudku a JUDr. [jméno] [příjmení] na str. 93 téhož protokolu a odst. 17 rozsudku), nebo manipulativně měnil obsah výpovědí svědků [příjmení] [jméno] [příjmení] a Ing. [jméno] [příjmení], kteří mimo jiné potvrdili, že spol. [právnícká osoba] koupila kromě akcií spol. [právnícká osoba] i pohledávky třetích osob vůči této společnosti, přičemž celá transakce dosáhla hodnoty přes 200 milionů Kč (srov. výpovědi Ing. [jméno] [příjmení] na str. [číslo] protokolu o hlavním líčení ze dne [datum] a [datum] a odst. 13 rozsudku a Ing. [jméno] [příjmení] na str. 53 téhož protokolu a odst. 15 rozsudku). Nalézací soud se tímto postupem v rozporu s § 2 odst. 6 tr. řádu ve spojení s § 125 odst. 1 tr. řádu podle obžalovaných dopustil nepřipustné libovůle a porušil jejich právo na spravedlivý proces. Obžalovaní v této souvislosti odkázali na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 11. 11. 2019, sp. zn. 1 T 5/2015, jako příklad řádného a přezkoumatelně odůvodněného rozhodnutí, který po shrnutí obsahu každého důkazního prostředku ihned uvedl též jeho hodnocení.

6. Obžalovaní taktéž namítli, že nebyla zachována totožnost skutku, neboť dozorující státní zástupce podal obžalobu i pro skutek, pro nějž nebylo zahájeno trestní stíhání. Zatímco podle usnesení o zahájení trestního stíhání se měli obžalovaní dopustit zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby tím, že nepodali daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za spol. VARVADI LIMITED za rok 2015 a tím zkrátili daň u tohoto daňového subjektu ve výši nejméně [částka], podle obžaloby měli spáchat uvedený zločin tím, že nepodali daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za uvedené zdaňovací období navíc ani za spol. CERTONIA TRADING LIMITED. Přestože nalézací soud dospěl k závěru, že totožnost skutku byla zachována, obžalovaní poukázali, že z povahy daní vyplývá trestní postižitelnost jen za zkrácení konkrétní daně konkrétním daňovým subjektem v konkrétní době. Každé jednotlivé zkrácení daně určitým daňovým subjektem v rozhodném období je tak samostatným skutkem, pro nějž je nezbytné zahájit trestní stíhání a podat obžalobu. S ohledem na výše uvedené mají obžalovaní za to, že v předmětné věci nebyla zachována ani shoda jednání, ani shoda v následku.

7. V doplnění odvolání obžalovaní dále obsáhle popsali vnitřní rozpory mezi skutkovými zjištěními nalézacího soudu uvedenými ve skutkové větě a odůvodnění napadeného rozsudku. Obžalovaní v první řadě poukázali na rozpor ohledně toho, kdo uplatnil opci a kdo prodal akcie, přičemž připomněli svou obhajobu, v níž popřeli, že by uplatnili jménem spol. CERTONIA TRADING

LIMITED opci na akcie spol. [právnícká osoba], neboť samotnou opci podepsala jedna z ředitelů spol. CERTONIA TRADING LIMITED, či že by prodali předmětné akcie nejprve spol. VARVADI LIMITED a poté spol. [právnícká osoba], když tyto prodeje uskutečnily samy jmenované společnosti smlouvami podepsanými na základě plných mocí buď obžalovaným [příjmení] [titul]. [jméno] či Mgr. [příjmení] [příjmení]. Výše uvedená obhajoba byla dle názoru obžalovaných prokázána též provedenými důkazy, což nalézací soud potvrdil v odůvodnění napadeného rozsudku, avšak zjištěné skutečnosti již nepromítl do skutkové věty.

8. Obžalovaní obdobně poukázali na rozpor mezi koncepcí skutkové věty, která vychází z legality a platnosti kupní smlouvy ze dne [datum] o prodeji pozemků v k.ú. [část obce] spol. [právnícká osoba], oznámení spol. CERTONIA TRADING LIMITED o uplatnění opčního práva ze dne [datum], smlouvy o prodeji akcií ze dne [datum], na jejímž základě se spol. VARVADI LIMITED stala jediným akcionářem spol. [právnícká osoba], a smlouvy o prodeji akcií ze dne [datum], kterou byly její akcie prodány spol. [právnícká osoba], a odůvodněním napadeného rozsudku, jež opakovaně označuje uvedená právní jednání za formální, fingovaná a fiktivní za účelem zastření trestné činnosti. Obžalovaní vyzdvihli, že tvrzení nalézacího soudu o průběhu transakce vyplývají toliko z výsledků sledování příchozích a odchozích zásilek FEDEX z a do advokátní kanceláře [právnícká osoba] a sledování rohové kanceláře v 15. patře sídla této kanceláře, nikoliv z transakční dokumentace, kterou neměl nalézací soud ani k dispozici. Jednotlivá tvrzení jsou nadto v rozporu s provedeným dokazováním, na jehož základě bylo potvrzeno, že spol. CERTONIA TRADING LIMITED skutečně poskytla úvěr spol. [právnícká osoba] za účelem nákupu pozemků v k.ú. [část obce] ve dvou platbách ve výši [částka] a [částka], které byly obratem převedeny do advokátní úschovy u JUDr. [příjmení]. Stejně tak není podle názoru obžalovaných zřejmé, jak provedení tzv. due diligence, vytvoření transakční dokumentace či notářská úschova u Mgr. Vody měly napomáhat zastřít jakoukoliv trestnou činnost blíže neurčené osoby, když uvedené kroky jsou běžnou částí obchodních transakcí, či z jakého důvodu by provize za zprostředkování měla být neopodstatněná. Žádného z těchto úkonů se přitom obžalovaní neúčastnili. Uvedená tvrzení nalézacího soudu nebyla z tohoto důvodu podle názoru obžalovaných relevantní pro jeho rozhodnutí a měla sloužit pouze k vyvolání dojmu nekalosti či nestandardnosti jinak běžných obchodních transakcí. Obžalovaní v této souvislosti upozornili, že napadený rozsudek se za tímto účelem zabývá řadou nedostatečně označených důkazních prostředků, které nemají se skutkem nic společného a nalézací soud z nich nevyvodil ani žádné významné skutečnosti (srov. odst. 40, 44, [číslo], 51, 55, 60, 68, 105, [číslo], [číslo] a 123 napadeného rozsudku). Za situace, kdy z těchto důkazů nalézací soud činil skutkové závěry k tíži obou obžalovaných, přestože nerozuměl hospodářskému účelu dané transakce, postupoval podle jejich názoru v rozporu se zásadou presumpce nevin.

9. Nalézací soud obdobně podle názoru obžalovaných nevysvětlil, na základě jakých úvah a právních norem dospěl ve skutkové větě napadeného rozsudku ke svému závěru, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] jako formální benefiční vlastník měl za spol. CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED podat daňová přiznání, zatímco podle odůvodnění měl toliko umožnit, aby obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] obě společnosti řídil, a napomoci zastření jejich zdanitelného příjmu. Obžalovaní namítli, že tvrzení nalézacího soudu nejsou nijak podložena a nevyplývají z žádného důkazního prostředku, a to ani sledování rohové kanceláře v 15. patře sídla advokátní kanceláře [právnícká osoba]. Napadený rozsudek se tak opírá o nesprávná skutková zjištění, že ke zkrácení daně nedošlo nepodáním daňového přiznání, ale naopak vytvořením formální vlastnické struktury v zahraničí tak, aby příjmy byly vzdáleny dohledu českých orgánů finanční správy. Pro toto aktivní jednání však nebylo zahájeno trestní stíhání, ani podána obžaloba.

10. Zásadní rozpor v odůvodnění napadeného rozsudku obžalovaní závěrem shledali též v posouzení údajné role obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno] jako osoby odlišné od kyperských ředitelů jako tzv. bílých koní, která měla ve svých rukou faktické vedení spol. VARVADI LIMITED a CERTONIA TRADING LIMITED a jejich strategické rozhodování v rámci podnikatelské činnosti, přestože v těchto společnostech formálně nefiguroval. Obžalovaní mají za

to, že uvedená tvrzení jsou pouhými přesvědčeními nalézacího soudu, který nadto neuvádí v napadeném rozsudku, že by obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] vydal jakýkoliv pokyn či instrukci kyperským ředitelům, když naopak učinil skutková zjištění, že tito ředitelé se úzkostlivě starali o to, aby dle pravidla skutečného místa vedení společnosti nedošlo ke změně kyperské daňové rezidentury tím, že by zásadní efekty vedení nebyly prováděny na Kypru, ale v České republice. Obžalovaní shrnuli ust. § 17 odst. 3 českého zákona o daních z příjmů a ust. § 2 kyperského zákona o daních z příjmů, které vážou daňovou rezidenturu na místo reálného vedení právnických osob, přičemž v případě kolize se v souladu s čl. 4 odst. 3 Smlouvy o zamezení dvojího zdanění považuje právnická osoba za daňového rezidenta toho státu, kde se nachází místo jejího hlavního vedení. Podle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu a sdělení Ministerstva financí ČR (č. j. 251/122 867/2000) je reálným místem vedení místo, v němž jsou ve skutečnosti činěna všechna klíčová řídicí a obchodní rozhodnutí, jež jsou nezbytná k provádění průmyslové a obchodní činnosti podniku jako celku a která nemohou být dále měněna. Orgány finanční správy přitom nemohou od právnické osoby požadovat, aby domněnku o reálném místě vedení vyvrátila, ale musí naopak samy tuto domněnku prokázat přesvědčivými důkazními prostředky. Vzhledem k tomu, že zásadní vedení obou dotčených společností bylo prováděno na Kypru, je podle nich vyloučeno, aby obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] činil za tyto subjekty tvrzená strategická rozhodnutí.

11. Obžalovaní upozornili, že nalézací soud učinil své nesprávné závěry o roli obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno] toliko na základě výsledků nezákonného sledování rohové kanceláře advokátní kanceláře [právnická osoba] v 15. patře od [datum] do [datum], které však ve skutečnosti spíše potvrzují obhajobu obžalovaných. Nalézací soud se podle jejich názoru dopustil účelového zkreslení, když si z výsledků sledování vybral pouze určité pasáže a vytrhával je z kontextu či kontext úmyslně zatajoval. Obžalovaní poukázali, že v trestním spisu se nenachází znalecký posudek z odvětví kriminalistika, specializace fonoskopie, který by přepsal výsledky sledování. Přestože nalézací soud uvedl, že vycházel výlučně ze zvukového záznamu těchto odposlechů a měl si sám jejich přepisy zpracovat, obžalovaní považují toto tvrzení za nepravdivé, neboť v trestním spisu se žádné přepisy nenacházejí a po porovnání skutečného obsahu záznamů je podle jejich názoru zřejmé, že nalézací soud vyšel z procesně nepoužitelných přepisů provedených policejním orgánem, které jsou zmanipulované tak, aby zachycené rozhovory vypadaly podezřele. Vzhledem k tomu, že tzv. prostorové odposlechy byly pořizovány pouze v osobní kanceláři obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno] a nikoliv též v zasedacích místnostech, kde probíhaly schůzky s klienty či jinými právníky, je vypovídací hodnota záznamů podstatně snižena a samotné výsledky sledování jsou podle obžalovaných relevantní zejména z hlediska toho, že nezachycují obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno] při řešení otázky zdanění projednávané transakce či provádění strategických obchodních rozhodnutí a udělování pokynů kyperským ředitelům obou výše zmíněných společností. Obžalovaní se podrobně vyjádřili ke skutkovým zjištěním nalézacího soudu z výsledků sledování stejně jako k přepisům jejich záznamů, které porovnali s přepisy vyhotovenými znalcem [příjmení] [jméno] [příjmení], Ph.D. v jeho znaleckém posudku [číslo] 2021 ze dne [datum] z odvětví kriminalistika, specializace fonoskopie, přičemž poukázali na četné nepřesnosti.

12. Nalézací soud dospěl podle názoru obžalovaných obdobně k nesprávným skutkovým zjištěním o skutečné roli obžalovaného [příjmení] [příjmení], kterého označil jen za formálního beneficičního vlastníka, aniž by doplnil, z jakého důkazního prostředku tak dovozuje. Obžalovaní uvedli, že nad rámec svých procesních povinností předložili důkazní prostředky, které demonstrují povinnosti obou obžalovaných a spol. [příjmení] (Cyprus) LTD (dříve [příjmení] (Cyprus) Limited)) a jejich zaměstnanců. V této souvislosti odkázali především na výpisy z obchodního rejstříku, výpisy regulovaných subjektů Kyperské komise pro cenné papíry a burzu, oficiální stanoviska spol. [příjmení] (Cyprus) LTD ze dne [datum], e-mailovou komunikaci a další listiny, jež byly citovány v podrobné časové ose projednávané transakce. Obžalovaní se podrobně věnovali rozboru

smlouvy o poskytování služeb ze dne [datum] uzavřené mezi obžalovaným [příjmení] [příjmení] a spol. [příjmení] (Cyprus) Limited a VARVADI LIMITED a smlouvy o poskytování služeb ze dne [datum] mezi investičním fondem založeným Mgr. [příjmení] [jméno] [příjmení] [jméno] [příjmení] a spol. [příjmení] (Cyprus) Limited a CERTONIA TRADING LIMITED, přičemž zdůraznili, že nalézací soud se ve svých úvahách opřel toliko o vybraná ustanovení těchto smluv, zejména čl. 6 a 8 a bod 1 a 22 přílohy [číslo] těchto smluv, jež nadto nijak nehodnotil, zatímco jiná důležitá ustanovení zcela ignoroval. Obžalovaní předně poukázali především na čl. 1, 2, 3.1 a [číslo] smluv, podle nichž byli spol. [příjmení] (Cyprus) Limited a její zaměstnanci, zmocněnci a zástupci jako tzv. vedoucí pracovníci povinni poskytovat služby s náležitou péčí v souladu s právními předpisy a stanovami a za tímto účelem měly spol. VARVADI LIMITED a CERTONIA TRADING LIMITED zajistit potřebné informace a doklady. Z čl. 6 smluv dále vyplývá, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] a spol. FALKERT INVESTMENT FUND LIMITED byli oprávněni dávat spol. [příjmení] (Cyprus) Limited jen žádosti a doporučení, nikoliv pokyny, přičemž spol. [příjmení] (Cyprus) Limited nebyla povinna jednat jakýmkoliv způsobem, který by byl podle jejího názoru v rozporu s právními předpisy, nad rámec pravomocí jednotlivých společností či by tyto společnosti nebo ji samotnou vystavil riziku trestního stíhání. Obžalovaní zdůraznili, že předmětem plnění obou smluv bylo poskytování služeb pro vlastníka spol. VARVADI LIMITED a CERTONIA TRADING LIMITED podle přílohy [číslo] mezi něž patřilo zajištění korporátního ředitele, tajemníka, sídla a pověřeného akcionáře, vedení účetnictví a účetní evidence, daňové správy a v případě spol. VARVADI LIMITED též správy DPH. Tyto služby jsou blíže specifikovány v příloze [číslo] která upravuje mimo jiné základní povinnosti korporátního ředitele (bod 1) a jeho oprávnění jednat za společnosti pouze na základě zmocnění či příkazu představenstva či valné hromady (bod 3). Zároveň obžalovaní poukázali na povinnosti Mgr. [příjmení] a spol. FALKERT INVESTMENT FUND LIMITED zajistit profesionální právní, finanční, daňové, účetní a jiné obdobné poradenství v souvislosti s podnikáním obou společností (bod 6) a zjištěním případného nesouladu jejich účetnictví a účetní evidence s právními předpisy (bod 25). Obžalovaný [příjmení] [příjmení] i jím založený investiční fond těmto povinností přitom podle názoru obžalovaných řádně dostáli, když si se spol. [příjmení] (Cyprus) Limited výslovně ujednali také poskytnutí těchto služeb, včetně kontroly autorizovanými auditory ze spol. [jméno] [příjmení] (Cyprus) Limited. Pouze spol. [příjmení] (Cyprus) Limited poté mohla udělit oběma společnostem souhlas se zasláním příslušných plateb finančním úřadům, přičemž její odpovědnost za případnou ztrátu stejně jako její konání nebo opomenutí v souvislosti s poskytovanými službami byla s výjimkou hrubé nedbalosti nebo úmyslného jednání smluvně limitována na částku [částka] milionů EUR. Obžalovaní tak shrnuli, že uvedené smlouvy neomezovaly povinnosti statutárních orgánů spol. VARVADI LIMITED a CERTONIA TRADING LIMITED jednat v souladu s právními předpisy a péčí řádného hospodáře, ani tyto povinnosti nepřenesly na obžalovaného [příjmení] [příjmení] či jeho oprávněného zástupce.

13. Obžalovaní se dále vymezili proti vnitřním rozporům týkajícím se formy jejich trestněprávně relevantního jednání. Přestože podle skutkové věty obžaloby se měli obžalovaní dopustit trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby tím, že nepodali daňová přiznání, v odůvodnění napadeného rozsudku bylo jejich omisivní jednání rozšířeno tak, že obžalovaní nepřiznali zdanitelná plnění, nepodali daňové přiznání k dani z příjmu za příslušné daňové subjekty ve zdaňovacím období roku 2015 ani podání tohoto přiznání nezadali třetí osobě nebo subjektu. Obžalovaní souhlasili, že pachatelem trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby může být obecně kdokoli, nikoliv pouze daňový subjekt, nalézací soud se však nezabýval tím, zda toto pravidlo platí i v případě omisivního jednání. Obžalovaní v této souvislosti odkázali na ust. § 112 tr. zákoníku, podle něhož může být trestný čin spáchán pouze opomenutím takového konání, k němuž je pachatel povinen. Pachatelem trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby spáchaného omisivním jednáním tak podle nich může být pouze daňový subjekt, osoba jednáající za tento subjekt nebo osoba tímto subjektem zmocněná k podání daňového přiznání. Jak obžalovaní tvrdili v rámci své obhajoby, ani Mgr. [titul]. [jméno] ani Mgr.

[příjmení] nebyli zmocněni k podání daňového přiznání za spol. VARVADI LIMITED a CERTONIA TRADING LIMITED, neboť advokátní kancelář [právnícká osoba] zajišťovala toliko obecné právní zastoupení dotčených subjektů a Mgr. [příjmení] byl skutečným vlastníkem společností, nikoliv statutárním orgánem, resp. statutárním orgánem spol. CASARINA MANAGEMENT LIMITED. Tato tvrzení nebyla žádnými důkazními prostředky podle obžalovaných vyvrácena, přičemž na základě provedených důkazů je naopak vyloučeno, že by obžalovaní jednali za spol. VARVADI LIMITED, CERTONIA TRADING LIMITED či CASARINA MANAGEMENT LIMITED nebo že by jimi byli zmocněni k podání daňového přiznání.

14. K otázce subjektivní stránky obžalování namítli, že trestný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 tr. zákoníku vyžaduje úmyslné zavinění, které se musí vztahovat nejen k jednání, ale též k porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem způsobem v něm stanoveným, tj. že došlo ke zkrácení daně. Existence zavinění a jeho formy je právním závěrem, který se musí zakládat na skutkových zjištěních soudu vyplývajících z provedeního dokazování. Nálezací soud však v předmětné věci rezignoval na posouzení a prokázání, zda obžalovaní v rozhodném období věděli, že spol. VARVADI LIMITED a spol. CERTONIA TRADING LIMITED měly mít v České republice zdanitelný příjem z prodeje akcií spol. [právnícká osoba], přestože obžalovaní v rámci své obhajoby tuto skutečnost popřeli a naopak uvedli, že se možným zdaněním příjmu z prodeje akcií osobně nijak nezabývali, jak potvrdil i nálezací soud. Bez ohledu na výše uvedené jsou však obžalovaní nadále přesvědčeni, že Smlouvou o zamezení dvojího zdanění je vyloučeno právo České republiky zdanit příjem kyperského daňového rezidenta z prodeje akcií české společnosti bez ohledu na složení jejího majetku. Jak v této souvislosti namítl obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno], k totožnému závěru by v roce 2015 dospěla i spol. [právnícká osoba], jež dlouhodobě spolupracuje s advokátní kanceláří [právnícká osoba] v rámci daňového poradenství a pro účely trestního řízení poskytla k předmětné otázce své odborné stanovisko ze dne [datum]. Nálezací soud se však uvedenou námitkou nijak nezabýval a obhajoba obžalovaných dosud nebyla ani žádným důkazním prostředkem vyvrácena, když v odůvodnění napadeného rozsudku je jen konstatováno, že neznalost zákona obžalovaného [příjmení] [příjmení], který se zavázal zajistit právní a daňový servis a poradenství pro věci související s podnikáním, neomlouvá. Uvedené pravidlo nicméně platí pouze pro obsah právních norem uvedených přímo v trestním zákoníku, nikoliv zároveň mimotrestní právní normy, jejichž neznalost omlouvá, neboť pachatel nejedná zaviněně. Obžalovaní poukázali, že trestní zákoník obsahuje úpravu jak skutkového, tak právního omylu, jehož zvláštním případem je omyl o tzv. normativním znaku skutkové podstaty, kterým je právě znak zkrácení daně. Vzhledem k tomu, že obžalovaní neměli povědomí o vzniku daňové povinnosti spol. VARVADI LIMITED a CERTONIA TRADING LIMITED v České republice, došlo podle jejich názoru k naplnění hypotézy negativního skutkového omylu ve smyslu § 18 odst. 1 tr. zákoníku a je tímto vyloučeno, aby jednali úmyslně. Nad rámec výše uvedeného není podle obžalovaných zřejmé, jak s právním posouzením zavinění souvisí smluvní povinnost obžalovaného [příjmení] [příjmení] zajistit pro spol. VARVADI LIMITED odborné poradenství v souvislosti s jejím podnikáním, kterou nadto řádně splnil.

15. Obžalovaní se neztotožnili se závěrem nálezacího soudu, že spol. CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED měly povinnost danit v České republice příjem z prodeje akcií spol. [právnícká osoba] a byly tak naplněny znaky skutkové podstaty trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 tr. zákoníku. Obžalovaní se odvolali na čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod zakotvujícího právo na spravedlivý proces, jehož součástí je podle judikatury Ústavního soudu též právo na řádné odůvodnění soudního rozhodnutí včetně vypořádání se s argumentací účastníků řízení podle míry její závažnosti stejně jako jimi citovanými prameny s vysvětlením, z jakého důvodu je případně nepovažuje za relevantní. Bez dostatečného vysvětlení svých právních úvah podložených citacemi příslušné judikatury a doktríny nemůže podle

názoru obžalovaných působit rozhodnutí soudu přesvědčivě. Přestože obžalovaní v řízení opakovaně odkazovali na odborná vyjádření spol. [právnícká osoba] ze dne [datum] a Ministerstva financí ČR, odbor 15 - příjmové daně ze dne [datum], nalézací soud se obsahem těchto důkazů nijak nezabýval a námitky obžalovaných zcela ignoroval. V odvolacím řízení obžalovaní dále předložili odborná vyjádření spol. [příjmení] [příjmení] & [právnícká osoba] ze dne [datum], spol. [právnícká osoba] ze dne [datum] a spol. ORKÁN plus, s.r.o. ze dne [datum] a znalecké posudky z oboru ekonomika vypracované Ing. [jméno] [příjmení] ze dne [datum] a znaleckou kancelář [právnícká osoba] ze dne [datum], které shodně dospěly k právním závěrům, že právo České republiky na zdanění příjmů spol. VARVADI LIMITED a CERTONIA TRADING LIMITED z prodeje akcií spol. [právnícká osoba], které jsou zdanitelné v České republice podle § 22 odst. 1 písm. h) zákona o daních z příjmů, a z postoupení pohledávek spol. VARVADI LIMITED vůči spol. [právnícká osoba] na spol. [právnícká osoba], jež podléhají zdanění v České republice podle § 22 odst. 1 písm. g) bod 11. zákona o daních z příjmů, je podle čl. 13 odst. 5 a čl. 20 odst. 1 Smlouvy mezi Českou republikou a Kyprskou republikou o zamezení dvojího zdanění vyloučeno.

16. Obžalovaní zopakovali, že jak spol. VARVADI LIMITED, tak spol. CERTONIA TRADING LIMITED jsou kyprskými daňovými rezidenty a ke zdanění jejich příjmů jako daňových nerezidentů České republiky musí docházet na základě českého zákona. [příjmení] povinnost daňových nerezidentů v České republice je zakotvena v § 2 odst. 3 a § 17 odst. 4 zákona o daních z příjmů, avšak je omezena toliko na příjmy plynoucí ze zdrojů na území České republiky. Obžalovaní zdůraznili, že definici těchto příjmů lze nalézt v § 22 téhož zákona, přičemž uvedené ustanovení obsahuje taxativní výčet druhů příjmů daňových nerezidentů, které si Česká republika vyhradila ke zdanění. Zákon o daních z příjmů ani jiná právní norma neobsahuje definici příjmu z převodu podílů v tzv. nemovitostní společnosti, jejíž hodnota plyne z více než 50 % z nemovitého majetku umístěného v České republice, a nerozlišují jednotlivé druhy příjmů z převodu podílů v obchodní korporaci podle struktury jejího majetku. Z tohoto důvodu mají obžalovaní za to, že právo České republiky na zdanění těchto druhů příjmů je třeba v případě spol. VARVADI LIMITED a CERTONIA TRADING LIMITED posoudit ve světle čl. 13 odst. 5 Smlouvy mezi Českou republikou a Kyprskou republikou o zamezení dvojího zdanění a nikoliv podle čl. 13 odst. 2 této Smlouvy. Za situace, kdy žádná z obou výše uvedených společností nebyla povinna danit příjem z prodeje akcií spol. [právnícká osoba] v České republice, je bez dalšího vyloučeno, aby byly naplněny znaky skutkové podstaty trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 tr. zákoníku, a obžalovaní by měli být bez nápravy dalších vad v právním posouzení nalézacího soudu zproštěni obžaloby. Mezi tyto vady patří podle názoru obžalovaných především chybný závěr, že majetek spol. [právnícká osoba] byl z více než 50 % tvořen nemovitostmi nacházejícími se na území České republiky, čímž mělo dojít k naplnění hypotézy v čl. 13 odst. 2 Smlouvy mezi Českou republikou a Kyprskou republikou o zamezení dvojího zdanění. Obžalovaní vytkli nalézacímu soudu, že vyšel jen z účetní závěrky spol. [právnícká osoba] ke dni [datum] a omezil se na porovnání pořizovací ceny pozemků s celkovou výší aktiv této společnosti, což je v rozporu se zněním čl. 13 odst. 2 výše uvedené Smlouvy, který odkazuje na podíl nemovitostí na hodnotě společnosti. Ve světle provedených důkazů nadto bylo podle názoru obžalovaných prokázáno, že pozemky se na hodnotě spol. [právnícká osoba] podílely z méně než 50 %, což potvrdily znalecké posudky z oboru ekonomika vypracované Ing. [jméno] [příjmení] ze dne [datum] a znaleckou kancelář [právnícká osoba] ze dne [datum] a dále odborné vyjádření spol. [právnícká osoba]

17. Ve vztahu k otázce výše zkrácené daně obžalovaní poukázali na to, že u hlavního líčení nebyly provedeny žádné důkazy, z nichž by bylo možné zjistit, jaký příjem měly [právnícká osoba] a CERTONIA TRADING LIMITED z prodeje předmětných akcií, jaký by byl domnělý základ daně a daň domněle zkrácená. Ze samotné skutkové věty napadeného rozsudku není seznatelné, jaká částka má podle Městského soudu v Praze představovat základ daně, toliko za použití základní početní operace lze naznat, že nevycházel při stanovení daně z částek [částka] (CERTONIA

TRADING LIMITED) a [částka] (VARVADI LIMITED). Základ daně pak není seznatelný ani z odůvodnění rozsudku. Z odůvodnění rozsudku pak podle nich není seznatelné ani to, na základě jakých důkazních prostředků Městský soud v Praze dospěl ke skutkovému zjištění, že [právnícká osoba] měla příjem z prodeje akcií ve výši nejméně [číslo] [částka] a [právnícká osoba] LIMITED ve výši [částka], obzvláště když soud neměl k dispozici základní transakční dokumentaci a když z provedeního dokazování vyplynulo, že úhrada ze strany [právnícká osoba] [část obce] představovala i platbu za postoupené pohledávky. K výpočtu základu daně obžalovaní s odkazem na ustanovení § 21 odst.1 a § 23 odst.1 zákona o daních z příjmů připomněli nutnost uvážení přímých nákladů (nabývací cena za akcie a vedlejší náklady přímo spojené s nabytím akcií), vedlejších nákladů (přímo spojených s prodejem akcií, např. zprostředkovatelská provize, úplata za právní služby), režijních a správních nákladů (vynaložených na chod a podnikatelské aktivity, např. mzdové náklady, náklady na účetnictví, náklady na nájem sídla). [jméno] obžalovaní pak uzavírají (toliko ve vztahu ke [právnícká osoba]), že při uvážení toliko přímých nákladů by základ daně z příjmů z prodeje akcií teoreticky činil maximálně [částka] a z příjmů z postoupení pohledávek ve výši [částka]. Znovu však poukázali na to, že svou úlohu hrají rovněž další náklady vedlejší, správní a režijní, k nimž soud neměl žádné důkazní prostředky, nicméně na základě provedeního dokazování bylo prokázáno, že [právnícká osoba] a CERTONIA TRADING LIMITED byly poskytnuty služby minimálně ze strany advokátní kanceláře MSB Legal, PESKIM, [příjmení] (Cyprus) [právnícká osoba] a advokátní kanceláře A3K spol. s r.o., kdy tyto nákladové položky Městský soud v Praze bezdůvodně vyhodnotil jako fiktivní, bez ekonomického a právního titulu, napomáhající k zastření trestné činnosti a daňově neuznatelné, s čímž obžalovaní nesouhlasí. V souvislosti s absencí konkrétních podkladů svědčících o daňově uznatelných výdajích, obžalovaní poukázali na zákonem zakotvené důkazní břemeno na straně státního zástupce.

18. Dále obžalovaní ve svém odvolání znovu (stejně jako v přípravném řízení a v řízení před soudem prvního stupně) namítali podjatost dozorujícího zástupce z důvodu, že právě tento dozorový státní zástupce svůj negativní a zaujatý poměr k obžalovanému [příjmení] [titul]. [jméno] a k jeho způsobu výkonu advokacie v advokátní kanceláři MSB Legal obecně, nikoli ve vztahu ke konkrétnímu jednání, vyjádřil ve svých návrzích na sledování osob a věcí, když výkon advokacie označuje za účelový a fiktivní, nezákonný a toliko obhospodařující systém zahraničních společností prostřednictvím svých instrukcí zahraničním ředitelům sloužícím k zastření původu finančních prostředků. Obžalovaní poukázali na to, že námitku podjatosti soud prvního stupně zcela ignoroval, a to přesto, že úkony učiněné vyloučenými osobami nemohou být podkladem pro rozhodnutí. Obžalovaní rovněž namítali chybný předklad listin z anglického jazyka, avšak s tím, že si nemají za to, že v souvislosti s touto vadou městský soud učinil chybné závěry.

19. Konečně pak obžalovaní také opětovně zopakovali procesní námitky uplatněné již v řízení před soudem prvního stupně vztahující se k nezákonnosti sledování dle § 158d tr. řádu a nepoužitelnosti jeho výsledků s tím, že Městský soud v Praze se nedostatečně zabýval okolností, že záznam policejního orgánu o zahájení úkonů trestního řízení ze dne [datum], sp.zn. UOOZ [číslo] 2015 neobsahuje skutkové okolnosti, pro které se trestní řízení zahajuje, jimiž se rozumí konkrétní skutečnosti nasvědčující spáchání trestného činu, či že ignoroval to, že policejní orgán a dozorující státní zástupce na základě reálně neexistujícího podezření uměle zahájili nové trestní řízení s jediným účelem, kterým bylo získání příkazů ve smyslu § 88 tr. řádu a povolení ve smyslu § 158d tr. řádu, jejichž vydání by v původních řízeních (které jsou v odvolání podobně rozvedeny) nedosáhli, kdy masivního sledování bylo dle obžalovaných dosaženo podáním návrhu u místně nepříslušného soudu, ve změněné fázi trestního řízení a při poskytnutí (soudu) toliko selektivních informací. Sledování tak podle obžalovaných mělo charakter tzv. velrybaření, kdy ani s touto námitkou se dle obžalovaných nalézací soud dostatečně nevypořádal. V souvislosti se sledováním zásilek obžalovaní vedle námitky tzv. velrybaření vznesli námitku porušení ochrany vztahu mezi advokátem a klientem, kterou podle nich Městský soud v Praze také posoudil chybně a v rozporu s ustálenou rozhodovací praxí Nejvyššího soudu, Ústavního soudu a Evropského soudu pro lidská

práva Městskému soudu v Praze pak bylo v odvoláních vytýkáno i to, že se při hodnocení použitelnosti výsledků sledování, jež bylo provedeno v jiné věci, opíral o usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 8. 2020, sp.zn. 8 Tdo 647/2020 a ze dne 1. 9. 2020, sp.zn. 7 Tdo 865/2020, ačkoliv tato usnesení nejsou obecně právně závazná a můžou sloužit pouze argumentačně, a kromě toho, jelikož předmětem těchto rozhodnutí nebylo posouzení použitelnosti záznamů o sledování jako důkazního prostředku, nemusela se tato rozhodnutí vypořádávat s podrobnými argumenty obhajoby či argumentem, že v případě sledování dle § 158d odst.3 tr. řádu dochází ke zvlášť závažnému zásahu do ústavně zaručených základních práv, že k omezení osobní integrity a soukromí tak může ze strany veřejné moci dojít jen zcela výjimečně, v intencích zákona a jen tehdy, je-li to v demokratické společnosti nezbytné a pokud účelu sledovaného veřejným zájmem nelze dosáhnout jinak, čímž se však ani Městský soud v Praze podle nich řádně nezabýval.

20. Obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] pak v odvolacím řízení doplnil společně podaná odvolání, o další odůvodnění odvolání vztahující se k objektivní a subjektivní stránce trestného činu, pro který byl uznán vinným, a k trestu, jenž mu byl uložen. Tomuto obžalovanému údajně není zřejmé, které konkrétní činy nebo jeho opomenutí představují úmyslné spáchání zločinu dle § 240 odst.1, 3 písm. a) tr. zákoníku, pokud z výroku napadeného rozsudku plyne, že byl, bílým koněm“, který sám žádá rozhodnutí za kyperské společnosti nečinil, o ničem nerozhodoval a jen formálně jako benefiční vlastník obou společností vystupoval. Obžalovaný znovu upozornil, že v rozhodné době byl vlastníkem [právnícká osoba] LIMITED investiční fond, své označení za bílého koně označuje za chybné s tím, že když jednal se spoluobžalovaným Mgr. [titul]. [jméno] [jméno], případně s pracovníky MSB Legal a PESKIM, dělo se tak v jednacích místnostech, nikoli v osobních kancelářích. Rovněž se obžalovaný pozastavil nad tím, proč za situace, kdy Městský soud v Praze dospěl k závěru, že ničeho nečinil a jen spoluobžalovanému, „předhodil“ své společnosti za účelem páchaní trestné činnosti a transakce vyřizoval statutární orgán společnosti, je označován za spolupachatele a nikoli pomocníka. Rovněž podle něho z napadeného rozsudku nevyplývá, na základě čeho soud vyvodil, že byl srozuměn s tím, že předmětné společnosti měly ve zdaňovacím období roku 2015 příjem zdanitelný v ČR z prodeje akcií a poukazuje na to, že v případě této trestné činnosti se úmysl pachatele musí vztahovat i na to, že daň nebo jiná povinná platba byla zkrácena nebo že byla vylákána výhoda na dani nebo jiné povinné platbě. Na takový úmysl je třeba usuzovat z charakteru a způsobu celého jednání pachatele a z okolností, za nichž k němu došlo, přičemž důležitými projevy jeho úmyslného zavinění mohou být různé formy zásahů do účetnictví, způsob vedení a uchovávání účetních a jiných dokladů, projevy ústní i písemné učiněné ve vztahu ke státním orgánům nebo k obchodním partnerům apod. Ustanovení § 240 odst. 1 tr. zákoníku sice používá právní pojmy, které je třeba vykládat podle příslušných daňových, poplatkových, celních a dalších právních předpisů (tzv. normativní znaky skutkové podstaty), ale nejde o skutkovou podstatu s tzv. blanketní dispozicí, proto je třeba pachateli prokazovat všechny skutkové okolnosti naplňující obsah uvedených právních pojmů a případný omyl pachatele v tomto směru se bude posuzovat jako omyl skutkový. Z toho plyne, že i subjektivní stránku tohoto trestného činu je třeba prokazovat stejně jako každý jiný znak jeho skutkové podstaty (viz [příjmení], P. a kol. Trestní zákoník II. § 140 až § 421. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. [číslo] a [číslo]). Obžalovaný v tomto kontextu poukázal i na rozhodovací praxi Nejvyššího soudu a to, jak tento posuzuje nepřímý úmysl, smíření s potencionálním ohrožením zájmu chráněného trestním zákoníkem a důsledky stavu lhostejnosti pravé a nepravé (rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 5 Tdo 1101/2018). Pokud nalézací soud naznal, že v roce 2016 nedošlo k podání daňového přiznání, že obžalovaný [příjmení] [jméno]. [příjmení] tvrdil, že se otázkou zdanění příjmu z prodeje akcií [právnícká osoba] Trade osobně nezabýval a to byl právě on, kdo se smlouvami s kyperskými správcovskými společnostmi (ohledně VARVADI LIMITED) zavázal zajistit odpovídající právní a daňový servis a poradenství pro věci související s podnikáním, pak je pro obžalovaného překvapivé, že soud na základě provedeného dokazování nedovodil, že takovou povinnost ve vztahu k VARVADI LIMITED splnil a v případě [právnícká osoba] LIMITED takové poradenství zajistil FALKERT INVESTMENT FUND LIMITED (přičemž

poukázal na obsah uzavřených smluv o poskytování služeb a příslušné pasáže výpovědi svědků [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení], Ing. [jméno] [příjmení] a e-mailovou komunikaci), a to přesto, že se taková povinnost ze zákona primárně týká statutárního orgánu. Z provedených a doplněných důkazních prostředků v rámci doplnění odvolání však rovněž plyne, že rovněž statutární orgán obou společností a pracovníci [právníká osoba] (Cyprus) Limited, dnešní [právníká osoba] (Cyprus) LTD., problematiku zdaňování řešili. Pokud výše uvedení odborníci při řešení celé transakce vyhodnotili (byť dle názoru nalézacího soudu nesprávně), že prodej akcií nepodléhá zdanění na území České republiky, a on sám se otázkou zdanění nezabýval, nemůže být podle něho dovozen jeho úmysl podílet se na krácení daní nepodáním daňového přiznání. Sám neměl nikdy špatnou zkušenost s ekonomickým / daňovým poradenstvím poskytovaným [právníká osoba] a [právníká osoba] LIMITED, jak na straně české, tak na straně kyperské, a spolehl se na to, že celá transakce je nejen z právního, ale i daňového hlediska správně vyřešena. Proto nemohl být srozuměn s následkem daného trestného činu, ale naopak spolehl, že nedojde k porušení nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem. Je tedy podle něho absolutně vyloučeno, aby jednal zaviněně. Obžalovaný poukázal i na to, že je bezúhonnou osobou, která vždy řádně platila veškeré daně. Dodal, že pokud [právníká osoba] s.r.o. při projektovém řízení nebo ekonomickém poradenství vyhodnotila, že jakýkoliv smluvní vztah by mohl mít daňový dopad, v případě sporných otázek byl oslovovaný daňový poradce, zejména [právníká osoba], s.r.o. (jehož stanovisko je součástí soudního spisu). Přesvědčení zúčastněných poradců jak na straně prodávající, tak na straně kupující, že předmětný převod akcií nepodléhal zdanění v ČR, podle něho jednoznačně prokazuje i ta skutečnost, že do transakce byla „vložena“ (dle soudu účelově) [právníká osoba]. V případě že by si obě strany (jak strana prodávající, tak strana kupující) byly vědomy toho, že převod akcií podléhá zdanění v ČR, „nevkládaly“ by [právníká osoba], aby vzniklo zdanitelné plnění dvakrát. Rovněž pokud by [právníká osoba] LIMITED pojala podezření, že má danit na území ČR, uzpůsobila by průběh transakce tak, aby splnila časový test dle § 19 odst. 1 písm. ze) bod 2. ve spojení s § 19 odst. 3 písm. b) zákona o daních z příjmu. Pokud je mu a spoluobžalovanému v souvislosti se znalostí daňových předpisů fakticky kladen za vinu nesprávný výklad daňových předpisů a smlouvy o zamezení dvojího zdanění, upozornil, že renomovaní daňoví poradci a znalci potvrzují právní názor prezentovaný obžalovanými, že převod akcií nepodléhá zdanění v ČR, což je skutečnost, kterou by měl odvolací soud při hodnocení subjektivní stránky trestného činu zohlednit. Podle něho je znak zkrácení daně tzv. normativním znakem skutkové podstaty. Omyl o tzv. normativním znaku skutkové podstaty se posoudí podle zásad o negativním skutkovém omylu. Závěr o zavinění pachatele musí být vždy prokázán výsledky dokazování a musí z nich logicky vyplývat. Jelikož nevěděl, že by [právníká osoba] a [právníká osoba] LIMITED vznikla povinnost danit nějaký příjem v ČR, nemohl jednat úmyslně, přičemž během hlavního líčení nebyl proveden žádný důkaz, ze kterého by vyplýval opak.

21. Ve vztahu k uloženému trestu obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] (z opatrnosti přes přesvědčení o své nevině) upozornil na skutkové vývody soudu o tom, že on se společným cílem vyhnout se přiznání a zaplacení daně v roli bílého koně toliko „umožnil“, aby Mgr. [titul]. [jméno] obě společnosti bez formální vazby řídil, „napomohl“ vytvoření zastření zdanitelného příjmu; popř. že to byl obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno], který s „pomocí“ Mgr. [příjmení], který mu „umožnil“ společnosti ovládat či že na pozici bílého koně spoluobžalovanému „umožnil“ navodit situaci, která vyústila ve zkrácení daně, kdy vystupoval jako benefiční vlastník, přičemž z těchto formulací soudu měla podle jeho názoru být vyvozena role pomocníka údajné trestné činnosti, nikoli pachatele. Takové účastenství na údajné trestné činnosti ve formě pomoci dle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku se pak mělo zohlednit při volbě druhu a výměry trestu, stejně jako okolnost, že je zcela bezúhonným občanem, žádného protiprávního jednání se nikdy nedopustil a nemá o to ani zájem, v důsledku čehož by bylo na místě aplikovat postup podle § 58 odst. 6 tr. zákoníku. K mimořádnému snížení trestní sazby pak podle něho mělo dojít i v souvislosti s jeho právním

omylem při aplikaci ustanovení dle § 58 odst.7 tr. zákoníku. Pětiletý trest odnětí svobody je tak podle obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] nepřiměřený a tedy nezákonný.

22. Závěrem svého odvolání obžalovaní vyjádřili názor, že již jen právní posouzení věci a průběh dokazování u hlavního líčení samy o sobě odůvodňují zprošťující výrok a není tedy důvodu odstraňovat veškeré vady řízení neprospěšné obžalovaným. Proto navrhli, aby odvolací soud zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2020, sp.zn. 45 T 10/2019, a aby následně sám rozsudkem obžalované obžaloby v celém rozsahu zprostil.

23. Pokud se jedná o odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v [obec], tento v první řadě zdůraznil, že nalézací soud dospěl podle jeho názoru k úplným skutkovým zjištěním, správným právním zjištěním a tím i správnému závěru o vině obou obžalovaných. Stejně tak se ztotožnil též s rozhodnutím nalézacího soudu o trestu uloženém obžalovanému [příjmení] [příjmení], který považuje za odůvodněný a přiměřený, když se působení tohoto obžalovaného jako ředitele spol. VARVADI LIMITED na základě provedeného dokazování neosvědčilo. Státní zástupce naopak vyjádřil nesouhlas s výměrou nepodmíněného trestu odnětí svobody uloženého obžalovanému [příjmení] [titul]. [jméno], který i přes správné hodnocení polehčujících a přitěžujících okolností ze strany nalézacího soudu považuje za příliš nízký a nepřiměřený roli obou obžalovaných co do jejich podílu na projednávané trestné činnosti a skutečného prospěchu, který získali, resp. nezískali, ačkoliv se o to snažili. Promítnutí nižšího podílu na trestné činnosti Mgr. [příjmení] jen do výměry peněžitého trestu je podle názoru státního zástupce nedostatečné. Státní zástupce dále poukázal, že nalézací soud nezhodnotil důsledně skutečnost, že obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] realizoval projednávanou trestnou činnost záměrně jako advokát, aby požíval ochrany, kterou zákon o advokacii poskytuje legálně prováděné právní pomoci v podobě povinnosti mlčenlivosti, jak opakovaně zdůraznil i nalézací soud ve svém odůvodnění. V rámci dokazování se podle něho nadto podařilo zdokumentovat nejen zneužití postavení advokáta, ale též institutu advokátní úschovy s cílem zastření nakládání s finančními prostředky spol. VARVADI LIMITED a CERTONIA TRADING LIMITED jako s vlastními, a to včetně prostředků, které měly být odvedeny správci daně jako daň z příjmů právnických osob. Na základě výše uvedených skutečností státní zástupce vyvodil, že trest uložený napadeným rozsudkem obžalovanému [příjmení] [titul]. [jméno] není přiměřený ani ve smyslu § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu, neboť nalézací soud opomněl ve výroku o trestu uložit též trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu advokacie. V závěru svého odvolání vznesl státní zástupce též námitku proti neuložení souhrnného trestu obžalovanému [příjmení] [titul]. [jméno], přestože pro tento postup byly splněny veškeré podmínky. Ze shora popsanych důvodů státní zástupce navrhl, aby odvolací soud ve světle § 258 odst. 1 písm. e) tr. řádu zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2020, sp. zn. 45 T 10/2019, ve výroku o trestu týkajícím se obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno] podle § 258 odst. 2 tr. řádu a zrušil též výrok o trestu týkající se téhož obžalovaného v rozsudku Městského soudu v Praze, sp. zn. 57 T 1/2017, a sám ve věci rozhodl o uložení souhrnného trestu podle § 259 odst. 3 tr. řádu. V průběhu odvolacího řízení pak státní zástupce rovněž v písemné podobě poskytl podrobné vyjádření k odvolání obžalovaných, v němž odmítá či zpochybňuje jednotlivé odvolací námitky obžalovaných a vyjadřuje se k použitelnosti či účelnosti nově předložených důkazů.

24. Jak bylo již shora uvedeno, odvolání poškozené České republiky jednající prostřednictvím Finančního úřadu pro hlavní město Prahu bylo podáno na základě § 246 odst. 1 písm. d) a odst. 2 tr. řádu ve spojení s § 247 odst. 1 tr. řádu pro absenci výroku o náhradě škody. Poškozená poukázala na to, že dne [datum] se Česká republika prostřednictvím Generálního finančního ředitelství připojila v projednávané věci s nárokem na náhradu škody ve výši [částka]. Nalézací soud však o předmětném nároku nerozhodl, když v odůvodnění napadeného rozsudku odkázal jen na své předcházející usnesení o nepřipuštění poškozené k hlavnímu líčení ve smyslu § 206 odst. 3 tr. řádu. Poškozená popřela, že by jí toto usnesení bylo řádně oznámeno, a v této souvislosti upozornila na skutečnost, že Finanční úřad pro hlavní město Prahu jako správní orgán stanovený zákonem č. 456/2011 Sb., o Finanční správě České republiky, ve spojení s § 10 odst. 3 zákona č. 280/2009 Sb.,

daňový řád, uplatnil v postavení poškozené ve smyslu § 43 odst. 1 tr. řádu podáním ze dne 25. 11. 2019, č. j. 8882753/19/2000-00022-109837, nárok na náhradu škody vůči obžalovaným, a to včetně návrhu na zajištění nároku poškozené ve smyslu § 27 tr. řádu. Toto podání bylo formou průvodního dopisu doručeno nalézacímu soudu dne [datum] v čase 08: 00:44 hod., tj. před zahájením hlavního líčení konaného téhož dne od 09: 00:00 hod. Součástí dopisu byla též omluva poškozené za uplatnění nároku v poslední den lhůty, přičemž nalézací soud byl na podání z procesní opatrnosti upozorněn též telefonicky. Navzdory postupu poškozené se nicméně nalézací soud adhezním nárokem nijak nezabýval. Z věcného hlediska poškozená odkázala na zákonnou povinnost statutárního orgánu či osoby vykonávající faktický vliv v právnické osobě uhradit věřiteli újmu vzniklou v důsledku jednání osoby v tomto postavení v rozporu s péčí řádného hospodáře či v důsledku ovlivnění jednání právnické osoby. V předmětné věci vznikla trestněprávním jednáním obžalovaných, kdy daňový subjekt neplnil své daňové povinnosti ve formě podání předmětného daňového přiznání, resp. účelově vytvořil strukturu k zastření zdanitelných plnění, na straně státu enormní újma, kterou by měli obžalovaní z titulu náhrady škody společně a nerozdílně uhradit. V této souvislosti poškozená akcentovala závěry velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu v jeho usnesení ze dne 8. 1. 2014, sp. zn. 15 Tdo 902/2013, které připouští uplatnění adhezního nároku, pokud je evidentní, že obžalovaný jako osoba jednající za právnickou osobu zkrátí daň z příjmů či jinou daň této právnické osoby, vůči níž sice finanční úřad vydal platební výměr, jímž byla zkrácená daň doměřena, avšak předmětný výměr je nevykonatelný, neboť právnická osoba nemá žádný majetek, na nějž by bylo možné vést exekuci. Pokud je obžalovaný členem statutárního orgánu společnosti s ručením omezeným či akciové společnosti, je třeba řešit otázku, zda mu nevzniká ručitelský závazek podle § 194 odst. 6 obchodního zákoníku, resp. za použití § 135 odst. 2 obchodního zákoníku (po [datum] srov. § 159 odst. 3 a § 2910 a násl. nového občanského zákoníku a § 53 zákona o obchodních korporacích), na jehož základě by mohl být v adhezním řízení zavázán k náhradě způsobené škody či k vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle § 240, resp. podle § 241 tr. zákoníku. Obdobně lze podle názoru velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu postupovat též v situaci, kdy je pachatelem trestného činu podle § 240, resp. § 241 tr. zákoníku jiná osoba, než která je plátcem, příp. poplatníkem zkrácené nebo neodvedené daně či jiné povinné platby. Výše citované právní závěry podporuje nejen konstantní judikatura (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 20. 4. 2017, sp. zn. 3 Tdo 257/2017) a recentní praxe nižších soudních instancí (viz rozsudek Okresního soudu v Klatovech ze dne 15. 2. 2018, č. j. 3 T 164/2016-626, rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 8. 2018, č. j. 9 To 230/2018-363, rozsudek Okresního soudu Plzeň-město ze dne 13. 12. 2018, č. j. 33 T 53/2018, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 2. 2019, č. j. 4 T 8/2017 a ze dne 30. 4. 2019, sp. zn. 47 T 9/2018, či rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. 7. 2019, sp. zn. 17 T 5/2019), ale též komentářová literatura ([příjmení], [příjmení] a kol. ([číslo])). Trestní řád: Komentář, 1. díl ([obec]: Wolters Kluwer), str. 364, dostupné v informačním systému ASPI). Na základě výše uvedených důvodů poškozená navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek podle § 259 odst. 4 tr. řádu změnil tak, že se obžalovaným [příjmení] [titul]. [jméno] a Mgr. [příjmení] ukládá povinnost společně a nerozdílně nahradit poškozené uplatněnou škodu ve výši [částka].

25. Vrchní soud v Praze jako soud odvolací předmětná odvolání projednal u veřejného zasedání konaného ve dnech 31. 1. a [datum], a to ve složení senátu: Mgr. Stanislav Králík (jakožto předseda senátu), JUDr. [jméno] [příjmení] (jakožto soudce- zpravodaj) a Mgr. [jméno] [příjmení] (jakožto další soudce). Přestože senát 3 To (jakožto jediný senát dle rozvrhu práce specializovaný na daňovou trestnou činnost) byl v době tzv. nápadu věci složen ze čtyř soudců, a to: JUDr. [jméno] [příjmení] (která byla v této věci původně určena jako předsedkyně senátu), JUDr. [jméno] [příjmení] (která byla v této věci již původně určena jako soudce zpravodaj), Mgr. Stanislava Králíka (který měl být původně v této věci třetím rozhodujícím soudcem) a JUDr. [jméno] [příjmení] (jemuž rozhodování v této věci nebylo přiděleno), nebylo možné věc projednat v původně určeném složení senátu při veřejném zasedání nařazeném na dny [číslo] [datum], a to z důvodu

nastalé dlouhodobé pracovní neschopnosti členky a předsedkyně senátu JUDr. [jméno] [příjmení], která trvala i v období nového termínu veřejného zasedání nařízeného na dny [číslo] [datum], a to bez jasného a blízkého výhledu na dobu ukončení její pracovní neschopnosti. Jelikož v mezidobí (ke konci roku 2021) zanikla u dalšího člena senátu 3 To JUDr. [jméno] [příjmení] funkce soudce z důvodu dovršení věku 70 let a novým členem senátu 3 To se stal soudce Mgr. [jméno] [příjmení], dle rozvrhu práce Vrchního soudu v Praze a v souvislosti s principem tzv. zákonného soudce nepřicházelo pro projednání této věci v odvolacím řízení v úvahu jiné složení senátu než deklarované v záhlaví tohoto rozsudku, přičemž ani strany řízení neměly proti složení rozhodujícího senátu (kdy o změně byly předem i písemnou cestou upozorněny) žádných námitek.

26. V rámci veřejného zasedání před odvolacím soudem pak obžalovaní setrvali na podaných odvoláních a prostřednictvím jejich obhájců byly v rámci ústního přednesu odvolání uplatněny shodné námitky, návrhy na doplnění dokazování a návrhy na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze jako ve shora popsanych písemných podáních. K odvolání státního zástupce obhájce obžalovaných upozornil, že v řízení před soudem nebyl proveden žádný důkazní prostředek, z něhož by vyplývalo, že jeho klient měl na předmětné transakci profitovat, za mylné označil přesvědčení státního zástupce v tom směru, že Mgr. [titul]. [jméno] reálně nevykonává advokacii v zákonem aprobované formě a připomněl i to, že se státní zástupce opakovaně snažil kriminalizovat standardní výkon advokacie ze strany tohoto obžalovaného, což svědčí o tom, že není schopen přistupovat k trestnímu řízení nezaujatě, nestranně a spravedlivě. Navrženo bylo, aby bylo odvolání státního zástupce zamítnuto jako nedůvodné dle § 256 tr. řádu. Odvolání poškozeného pak obhajoba označila za odvolání podané osobou neoprávněnou s tím, že je na místě jej zamítnout dle § 253 tr. řádu, a to s ohledem na okolnost, že svůj nárok na náhradu škody vůči obžalovaným v trestním řízení poškozený uplatnil, aniž by finanční úřad vydal platební výměr vůči samotným daňovým subjektům a měl právní důvod pro uplatnění škody ve formě zkrácené daně ve vztahu k obžalovaným.

27. Rovněž státní zástupce přednesl odvolání a návrh shodný s písemným podáním a doplnění dokazování nenavrhoval, přičemž odvolání obžalovaných označil za nedůvodná s tím, že je na místě je zamítnout.

28. Vrchní soud v Praze z podnětu podaných odvolání přezkoumal napadený rozsudek z hlediska zákonnosti a odůvodněnosti výroků rozsudku, i z hlediska správnosti postupu řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku. Odvolací soud tedy v souladu s ustanovením § 254 tr. řádu přezkoumal výroky o vině i trestu i důvod pro absenci adhézního výroku v návaznosti na vady vytykávané v odvoláních, přičemž k vadám odvoláními nevytykáným mohl přihlížet jen potud, pokud měly vliv na správnost výroků napadeného rozsudku, proti nimž byla odvolání podána. Na základě tohoto přezkumu bylo shledáno, že Městský soud v Praze v řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, jednal dle příslušných ustanovení trestního řádu, respektoval požadavky na řádný průběh spravedlivého procesu a na zachování práva obžalovaných na jejich obhajobu, kdy procesní námitky obžalovaných odvolací soud neshledal opodstatněnými, jak bude rozvedeno níže. V postupu soudu prvního stupně před vyhlášením rozsudku tedy nebyly shledány podstatné vady, které by samy o sobě významně ovlivnily správnost a zákonnost rozsudku, vyjma toho, že ačkoliv byl u hlavního líčení dne [datum] v souladu s ustanovením § 206 odst.2 tr. řádu přečten návrh Finančního úřadu pro hl.m. [část Prahy] poškozenou [příjmení] republiku, na uložení povinnosti k náhradě škody, nebylo v průběhu řízení před soudem prvního stupně nijak na tento návrh reagováno a nebylo o něm rozhodnuto ani v napadeném rozsudku, a to s tvrzením, jež neodpovídá skutečnosti, že bylo rozhodnuto postupem dle § 206 odst. 3 tr. řádu, tedy rozhodnutím o nepřipuštění poškozeného k hlavnímu líčení. V tom také spočívají důvodné odvolací námitky poškozeného. Tento nesprávný postup Městského soudu v Praze však mohl odvolací soud napravit postupem dle § 258 odst.1 písm. f) tr. řádu a § 259 odst. 3 písm.b) tr. řádu, což také učinil.

29. Podle Vrchního soudu v Praze nelze přisvědčit obžalovaným, že došlo k pochybení v tom směru, že v daném případě nebyla zachována totožnost skutku, když dozorující státní zástupce

podle nich podal obžalobu i pro skutek, pro který nebylo zahájeno trestní stíhání, s poukazem na konfrontaci usnesení o zahájení trestního stíhání (podle něhož se měli předmětného zločinu dopustit tím, že nepodali daňové přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2015 za [právnická osoba] a měli tak zkrátit daň nejméně o [částka]) a podanou obžalobu (podle níž měli popsáním jednáním zkrátit daň z příjmů právnických osob za rok 2015 u daňového subjektu VARVADI LIMITED ve výši nejméně [částka], ale i u daňového subjektu CERTONIA TRADING LIMITED ve výši nejméně [částka]). Podle obžalovaných Městský soud v Praze ve svých úvahách uvedených v bodě 143. opominul, že ze samotné povahy daní vyplývá, že trestně postižitelné je pouze zkrácení daně konkrétním daňovým subjektem v konkrétní době, tedy že v případě zkrácení daně je samostatným skutkem každé jednotlivé zkrácení určité daně určitým daňovým subjektem v určitém zdaňovacím období. Obžalovaní pak zastávají rovněž názor, že v daném případě nebyla zachována shoda v jednání ani v následku. Pokud nalézací soud uzavřel, že v tomto případě byla zachována jak totožnost jednání, tak následku, musí se odvolací soud s tímto závěrem ztotožnit, když následek ve formě způsobení velkého rozsahu zkrácení daně z příjmů zůstal zachován a minimálně částečně byla zachována i shoda jednání obou obžalovaných v trestněprávním smyslu. V případě obou popisů skutkového děje (jak z usnesení o zahájení trestního stíhání, tak z obžaloby) vyplývá shodná objektivní stránka trestného činu, tedy společné jednání obžalovaných směřující ke konkrétnímu výše uvedenému následku vyvolanému tím, že daňový subjekt v souvislosti s projevem jejich vůle nepodal za konkrétní zdaňovací období daňové přiznání a vyhnul se tak splnění daňové povinnosti, kdy totožnost skutku nijak nenarušuje ani následné vyhodnocení důkazního materiálu v tom směru, že ke zkrácení daně došlo prostřednictvím dvou daňových subjektů, jak se odrazilo ve znění podané obžaloby. Tedy to, že po zahájení trestního stíhání došlo k upřesnění skutku v tom směru, že k daňovému úniku došlo v důsledku jednání obžalovaných souvisejícího s de facto jediným obchodním případem se zapojením hned dvou daňových subjektů, nelze označit za zásadní změnu podstaty skutku či za okolnost, která by měla vést k dalšímu zahájení trestního stíhání pro další skutek, resp. útok. Protiprávní jednání obžalovaných je třeba vnímat v celém své šíři při vědomí jednotného záměru zatajit předmětný zdanitelný příjem v celém svém rozsahu, jak byl získán ze zdrojů na území České republiky. Změny skutkových okolností uvedených v obžalobě oproti usnesení o zahájení trestního stíhání tedy nelze považovat porušení zásady o totožnosti skutku a ani odvolací soud v těchto změnách nespatřuje závažné vady přípravného řízení, od nichž by bylo možné odvíjet procesní důsledky. Lze jen dodat, že v souvislosti s provedeným dokazováním došlo k určité úpravě popisu skutkového stavu jak ze strany nalézacího soudu, tak ze strany soudu odvolacího, a to stále v mezích zachování totožnosti skutku a obžalovací zásady, která je promítnuta v ustanovení § 2 odst. 8 tr. řádu a § 220 tr. řádu.

30. Pokud se jedná o další odvolací námitky obžalovaných procesního charakteru, které byly opakovány v rámci odvolání, lze poukázat na to, že s těmito se náležitě vypořádal již soud prvního stupně. Jedná se především o námitky vztahující se k zákonnosti a použitelnosti výsledků sledování osob a věcí (čili z tzv. prostorového sledování a sledování zásilek), kdy nalézací soud své úvahy podrobně rozvedené pod body [číslo] a 177 patřičně podpořil i rozhodnutími Nejvyššího soudu zabývajícími se uvedenou problematikou, přičemž odvolací soud na ně zcela odkazuje. Ztotožňuje se s tím, že záznam o zahájení úkonů trestního řízení ze dne 28.1.2015 pod č.j. UOOZ-438/TC-2015 naplňuje obsahové požadavky § 158 odst. 3 tr. řádu, že není opodstatněné tvrzení obhajoby, že se jednalo o účelové a uměle zahájené nové trestní řízení, jehož smyslem bylo získání příkazů ři povolení dle § 88 a § 158d tr. řádu nutných k tomu, aby se teprve zjistilo, zda se sledovaná osoba nedopustila nějakého trestního jednání, když ze záznamů je zjevné, že policejní orgán na základě postoupených poznatků získaných v souvislosti s vyšetřováním jiné trestní věci dospěl k podezření, že dochází k další rozsáhlejší a organizované hospodářské trestné činnosti, která se může dále rozšiřovat a rozvíjet a do níž mohou být mimo jiné zapojeni i obžalovaní [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno] a Mgr. [jméno] [příjmení]. V návaznosti na uvedené, lze konstatovat, že i povolení soudce Okresního soudu Praha-západ ze dne [datum] a [datum], na jejichž základě byla v období od

[datum] do [datum] sledována kancelář Mgr. [titul]. [jméno] [jméno] a povolení soudce Okresního soudu Praha-západ ze dne [datum] a [datum], na jejichž základě byly v období od [datum] do [datum] sledovány všechny odchozí a příchozí zásilky přepravované prostřednictvím přepravní společnosti [právní osoba] (dále také jen, „FEDEX“) do a z advokátní kanceláře MSB Legal odpovídají zákonu (§ 158d tr. řádu) a výsledky tohoto sledování byly řádně zprocesněny postupem dle § 158d odst.7 tr. řádu, tedy protokoly o sledování spolu s jejich přílohami ve formě zvukových záznamů či kopiemi zásilek, které pak byly jako důkaz provedeny v řízení před soudem prvního stupně. Neopodstatněná je pak i výtky obhajoby, že se Městský soud v Praze nedostatečně a chybně zabýval námitkou tzv. velrybaření a že předem nebylo dáno či dostatečně vyjádřeno podezření, že se Mgr. [jméno] dopouští uváděné trestné činnosti. K tomu nutno dodat, že obžalovaní v rámci své argumentace operují stanovisky soudů v jiných věcech týkajících se institutu odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu dle § 88 tr. řádu, na který zákon klade daleko vyšší nároky, pokud se jedná o možnost využití tohoto postupu (z hlediska konkrétní specifikace zločinů), odůvodnění příkazů i důvodnost a subsidiaritu jejich využití a jejichž podkladem mohou být právě poznatky ze sledování osob a věcí dle § 158d tr. řádu. Přes zmíněné vyšší nároky a zákonem vymezené předpoklady ve vztahu k postupu dle § 88 tr. řádu, v soudní praxi aprobované Nejvyšším i Ústavním soudem z pohledu zákonnosti běžně obstávají i příkazy vykazující absenci dokonalého odůvodnění ve formální rovině, pokud nemají vliv na věcnou správnost provedení takových neodkladných či neopakovatelných úkonů. Kromě toho v tomto stadiu řízení (kdy byl zvažován postup dle § 158d tr. řádu), tedy toliko ve stadiu prověřování podezřelých aktivit, které si vyžaduje rychlé a detailní odkrytí důvodně předpokládané trestné činnosti, pro níž je charakteristická sofistikovanost a konspirativnost jednání, které nese znaky činnosti organizované zločinecké skupiny s působností i mimo území České republiky, nelze očekávat, že trestné jednání, z něhož jsou konkrétní osoby podezřívány, bude mít zcela konkrétní rysy, když tyto mají být zjištěny a specifikovány právě na základě policejním orgánem navrhovaného postupu, pokud se podaří domněnky policejního orgánu vzešlé z jiných poznatků tímto úkonem verifikovat. Tedy na kvalitu zdrojů poznatků a jejich potenciální důkazní sílu je třeba nahlížet optikou příslušné fáze trestního řízení. Pokud policejní orgán získal poznatky (a není zapotřebí, aby byly ve formě procesně bezvadných důkazů), na jejichž podkladě bylo možné učinit závěr o „podezření“ ze spáchání trestného činu, musel konat tak, aby prověřil a blíže odhalil skutečnosti svědčící o spáchání trestného činu, objasňující jeho průběh a to, kdo je jeho pachatelem. Za podstatnou vadu řízení pak nelze považovat ani to, že soudce povolující sledování ve věci policejním orgánem vedené pod sp. zn. UOOZ [číslo] 2015 neměl k dispozici relevantní části jiného spisu, a to sp.zn. OKFK [číslo], obzvláště pak pokud je v návrhu odkazováno především na poznatky učiněné ve věci vedené pod sp.zn. ÚOOZ [číslo] 2013, včetně poznatků z výpovědi Ing. [příjmení] a jím vydaných listinných materiálů, a kdy ani dílčí souvislost s kauzou policejním orgánem původně vedenou pod sp.zn. OKFK [číslo] neznámá, že jejím šetřením byla vyčerpána všechna důvodná podezření o další obdobné trestné činnosti stejné skupiny osob zasahující již i do období roku 2015. Není pak zapovězeno, jak ukazuje dlouhodobá soudní praxe a aktuální stanoviska prezentovaná v rozhodnutích Nejvyššího soudu a uvedená v napadeném rozsudku, aby v případě, že se tímto postupem (sledováním osob a věcí) zjistí, že došlo k jiné úmyslné trestné činnosti, nežli té, která je předmětem vyšetřování, byly záznamy pořízené při sledování prostřednictvím protokolů použity jako důkaz i v této jiné trestní věci. Nerozhodné je pak i to, že v původní kauze, v níž byly příkazy vydány a realizovány, do současnosti nedošlo k zahájení trestního stíhání, jak upozorňuje obhajoba.

31. K námitkám obžalovaných vztahujícím se k nezákonnosti sledování zásilek zasílaných prostřednictvím FEDEXu, odvolací soud nad rámec úvah soudu prvního stupně vyjádřených v bodě 177. o rozdílném režimu postupu dle § 85b tr. řádu oproti postupu dle § 158d tr. řádu připomíná, že již na základě předchozího sledování zásilek v jiné trestní věci bylo zřejmé, že pod zákaznickým číslem advokátní kanceláře MSB Legal byly doručovány zásilky jiných subjektů, zejména [právní osoba], a že s ohledem na podezření, že je pod zástěrkou poskytování právních služeb advokátem pravděpodobně konspirativním způsobem realizována trestná činnost

spočívající v legalizaci výnosů z trestné činnosti, tato komunikace si nezasluhovala neomezenou ochranu kontaktů mezi advokátem a klientem a v souvislosti s ní absolutní zdrženlivost. Jak státní zástupce ve svém návrhu, tak i soudce vydávající předmětný příkaz ke sledování, se pak také zabývali charakterem a závažností trestné činnosti, konspirativním způsobem jednání podezřelých i mezinárodními smluvními závazky české republiky (Úmluva o praní, vyhledávání, zadržování a konfiskaci výnosů ze zločinu publikovaná pod [číslo] Sb.), kterými odůvodňovali účelnost a přiměřenost uvedeného postupu a nedůvodnost pro zdrženlivost či pro využití jiného institutu trestního řádu (včetně postupu dle § 86-87b tr. řádu) a náležitě a dostatečně konkrétně pak zdůvodňovali i dobu, po kterou je třeba sledování provádět či v něm pokračovat. Nutno shrnout, že i příkazy ke sledování zásilek dle odvolacího soudu plně dostály požadavkům zákona.

32. Totéž platí i pro otázku místní příslušnosti soudu, jehož soudce předmětné příkazy, resp. povolení vydal. Odvolací soud se neztotožňuje s názorem obhajoby, že rozhodoval nezákonný soudce a v důsledku toho je třeba nahlížet na důkazy opatřené díky sledování osob a věcí jako na důkazy v této věci nepoužitelné. Vrchní soud v Praze si je vědom právního závěru vyjádřeného v nálezu pléna Ústavního soudu ze dne [datum], sp. zn. Pl. ÚS 4/2014, tedy že v případě podání návrhu státního zástupce krajského nebo vrchního státního zastupitelství je třeba místní příslušnost okresního soudu k provádění úkonů v přípravném řízení dle § 26 tr. řádu zvolit, resp. určovat podle obecných kritérií stanovených v § 18 tr. řádu, a to z množiny okresních soudů, v jejichž obvodech krajské nebo vrchní státní zastupitelství působí. Úvaha státního zástupce, u kterého z okresních soudů svůj návrh podá, je tedy limitována ustanovením § 18 tr. řádu, tedy prioritně místem spáchání trestného činu, popř. nelze-li takové místo určit, dalšími pravidly určenými ustanovením § 18 odst. 2 tr. řádu. Nutno konstatovat, že ve věci, v níž byly návrhy v přípravném řízení podávány, se státní zástupce otázky místa (či spíše místům) činu dostatečně nevěnoval a svou volbu okresního soudu, tedy jeho příslušnost odvozoval ryze z ustanovení § 26 tr. řádu a § 15 odst. 1 vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 23/1994 Sb., tedy bez jakéhokoliv ohledu na ustanovení § 18 odst. 1 tr. řádu, kdy ústavní soud v citovaném nálezu označil takový postup za ústavně nekomfortní. Výběr Okresního soudu Prahu-západ pak státní zástupce zdůvodnil tím, že podezřelí společníci [právníká osoba] (které sám označuje za hlavní podezřelé) se trvale či fakticky zdržují v obvodu místní působnosti uvedeného soudu. Nelze si nevšimnout, že se stejně dobře či lépe nabízela příslušnost Obvodního soudu pro Prahu 5, který za místně příslušný považují i sami obžalovaní. Na druhou stranu je třeba při úvahách o tom, zda lze v souvislosti s postupem státního zástupce hovořit o vydání povolení místně nepřislušným soudem (a v důsledku toho hodnotit provedení důkazů získaných realizací uvedených příkazů jako nepřipustné) upozornit na časové účinky zmíněného nálezu Pl. ÚS 4/2014. Tento nálezn byl totiž vyhlášen až dne [datum], tedy v období, kdy již byla založena místní příslušnost okresního soudu pro přípravné řízení ve věci policejním orgánem vedené pod sp.zn. UOOZ [číslo] 2015 a kdy již byly vydány předmětné příkazy ke sledování. Předmětný nálezn pak nemůže mít retroaktivní účinek, jak plyne z ustanovení § 71 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ale naznačil to již sám uvedený nálezn Pl. ÚS 4/2014, který vyjádřil závěr, že změna ustáleného výkladu nemá bez dalšího dopad na následné hodnocení trestních řízení, ve kterých již byl v minulosti aplikován výklad dřívější (tedy výklad nezohledňující ustanovení § 18 tr. řádu a osamoceně vycházející z ustanovení § 26 tr. řádu ve spojení s již zmíněnou vyhláškou č. 23/1994 Sb.), a ve shodném duchu se k této problematice staví Ústavní soud i v usneseních ze dne [datum], sp. zn. II. ÚS 1916/15 či ze dne [datum], sp. zn. IV. ÚS 1229/16, které v postupu státních zástupců dle dosavadního výkladu a dle uvedené vyhlášky do doby vyhlášení citovaného nálezu nespátřují nesprávnost a nepoužitelnost úkonů v již probíhajících trestních řízeních. Pokud tedy žádost o vydání povolení soudce ke sledování osob a věcí dle § 158d odst. 3 tr. řádu podával státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v [obec], který je činný ve všech obvodech náležejících do působnosti tohoto státního zastupitelství, mohl svůj návrh podat u kteréhokoliv okresního soudu spadajícího do jeho obvodu, tedy i u Okresního soudu Prahu-západ, jak umožňuje ustanovení § 26 odst. 1 tr. řádu, přičemž odvolací soud neshledal v postupu státního zástupce znaky svévole a snahy

o záměrné založení místní příslušnosti u konkrétního soudu z nějakých nekalých důvodů, jak se zjevně domnívají obžalovaní.

33. Domněnky obžalovaných o účelovém a umělém vytvoření nové kauzy ze strany státního zástupce tak zůstávají v rovině pouhých nedůvodných spekulací. Nutno však také dodat, že lze souhlasit s obžalovanými v tom směru, že vypovídací hodnota zajištěných zvukových záznamů a listovních zásilek sama o sobě ve vztahu k otázce zdanění transakcí není nijak zásadní. Prostřednictvím těchto důkazů bylo možné pouze získat dílčí dokumentaci související s předmětným obchodním případem a dokreslit způsob fungování kyperských společností, roli autorizovaných kontaktů či samotného obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno].

34. Pokud se jedná o související námitku obhajoby v tom směru, že existují objektivní důvody svědčící o tom, že státní zástupce je minimálně ve vztahu k osobě obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno] a jeho advokátní kanceláři osobou zaujatou a neschopnou přistupovat k trestnímu řízení nestranně a spravedlivě, v důsledku čehož měl být dle § 30 tr. řádu vyloučen z vykonávání úkonů trestního řízení, Vrchní soud v Praze připomíná, že námitka podjatosti byla řešena již v přípravném řízení, když usnesením státního zástupce VSZ v [obec] ze dne 27. 6. 2018 č.j. VZV 4/2018-243 bylo rozhodnuto podle § 31 odst. 1 tr. řádu o tom, že státní zástupce JUDr. [jméno] [příjmení] není vyloučen z vykonávání úkonů tohoto trestního řízení, přičemž stížnost obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno] byla zamítnuta usnesením státního zástupce Nejvyššího státního zastupitelství ze dne 22. 8. 2018, č.j. 2 NZT 5/2018-129 Ani Vrchní soud v Praze v rámci přezkumu řízení předcházejícího vyhlášení rozsudku neshledal žádný zákonný důvod uvedený v ustanovení § 30 odst.1 (popř. § 30 odst.3) tr. řádu pro vyloučení státního zástupce z vykonávání úkonů trestního řízení, a to v žádné z jeho dosavadních fází.

35. Odvolací soud vzal v potaz i výtky obžalovaných vztahující se k překladu listin z anglického jazyka do jazyka českého. Tyto drobné nedůslednosti překladu však neměly žádný vliv na správnost či nesprávnost rozsudku, jak připustili i sami obžalovaní.

36. Soud prvního stupně u hlavního líčení řádně provedl dokazování, a to tak, aby mohl zjistit skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu který považoval za nezbytný pro své rozhodnutí. Provedl takřka všechny do té doby dostupné a shromážděné důkazy, svědčící jak ve prospěch, tak i v neprospěch obžalovaných. Pokud bylo nad rámec provedeného dokazování navrhováno ze strany obhajoby či státního zástupce opatření a provedení důkazů dalších, městský soud jejich neprovedení náležitě a správně odůvodnil. Postupoval tedy v souladu s ustanovením ve smyslu ustanovení § 2 odst. 5 tr. řádu. Po provedeném dokazování nalézací soud, jak mu ukládá § 2 odst.6 tr. řádu, vyhodnotil důkazy jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu, učinil tak zjištění i o okolnostech případu, své hodnotící úvahy, včetně vypořádání se s obhajobou obžalovaných, v napadeném rozhodnutí vyjádřil a dospěl tak ke skutkovým závěrům stručně vymezeným ve skutkové větě a podrobněji rozvedeným v úvodu napadeného rozsudku. Rovněž se zabýval právním hodnocením věci, ať již ve vztahu k otázce, zda daňové subjekty byly povinny daň z příjmu v České republice přiznat a odvést či k otázce, zda jím zjištěné jednání obžalovaných naplňovalo všechny zákonné znaky skutkové podstaty předmětného trestného činu. Za situace, kdy dospěl k závěru o vině obžalovaných, zabýval se i všemi zákonnými kritérii rozhodnými pro ukládání trestů.

37. Pokud se Vrchní soud v Praze zabýval, a to i ohledem na odvolací námitky obžalovaných, tím, zda je napadený rozsudek náležitě v písemném vyhotovení odůvodněn, dospěl k závěru, že po formální stránce odůvodnění rozsudku naplňuje požadavky ustanovení § 125 odst. 1 tr. řádu, avšak po stránce věcné trpí vadami, které způsobují určitou deformaci skutkového stavu věci a jeho neúplnost, a to především proto, že se nevypořádává se všemi dokazováním zjištěnými okolnostmi, z nichž některé mají svůj důležitý význam pro rozhodnutí. Takové vady pak odůvodňovaly postup odvolacího soudu dle § 258 odst.1 písm. b) tr. řádu.

38. Po přezkoumání napadeného rozhodnutí lze dát obžalovaným za pravdu, že nalézací soud dospěl k neúplnému, a tak i nesprávnému, skutkovému zjištění o průběhu projednávané transakce. Bez transakční dokumentace, kterou orgány činné v trestním řízení nezajistily v dostatečném rozsahu, se nalézací soud dopustil zkreslení týkající se celého předmětu obchodní transakce, jež zahrnovala nejen prodej akcií spol. [právnícká osoba], ale také postoupení pohledávek mezi společnostmi VARVADI LIMITED a FINEP [část obce] (dříve pohledávek spol. ARLACATE HOLDING LIMITED, [právnícká osoba] a CERTONIA TRADING LIMITED vůči spol. [právnícká osoba]), což se odrazilo i v nesprávném výpočtu celkového rozsahu zkrácené daně.

39. Vrchní soud v Praze k návrhu odvolatelů (obžalovaných) považoval za nezbytné doplnit dokazování listinnou dokumentací, která blíže a podrobně osvětlila průběh transakcí, na jejichž základě došlo k předmětným příjmům na straně [právnícká osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED, přičemž tyto nové důkazy se staly vedle důkazů provedených již soudem prvního stupně podkladem pro precizaci a modifikaci výroku o vině ze strany odvolacího soudu. Jedná se o tyto důkazy: Audit účetnictví VARVADI LIMITED k [datum], výpis z Katastru nemovitostí ze dne [datum] [list vlastnictví], Ověřovací studie vypracovaná spol. A8000 s.r.o., faktury [číslo] pokyn [právnícká osoba] LIMITED ze dne [datum], e-mail ze dne [datum] s nabídkou spol. [právnícká osoba], nabídka spol. [právnícká osoba] ze dne [datum], nabídka spol. [právnícká osoba] ze dne [datum], plné moci spol. [právnícká osoba] ze dne [datum], nabídka spol. [právnícká osoba] ze dne [email] 2007, e-mail ze dne [datum] s nabídkou spol. [právnícká osoba], pokyn spol. CERTONIA TRADING LIMITED ze dne [datum], Smlouva o přípravě obchodní transakce ze dne [datum], Smlouva o advokátní úschově ze dne [datum], Předávací protokol ze dne [datum], Dodatek [číslo] ke smlouvě o přípravě obchodní transakce ze dne [datum], Dodatek [číslo] ke smlouvě o přípravě obchodní transakce ze dne xanon [číslo], Oznámení o uplatnění opčního práva ze dne [datum], Dodatek [číslo] ke smlouvě o přípravě obchodní transakce ze dne [datum], Smlouva o prodeji akcií ze dne [datum] uzavřená mezi CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED, Předávací protokol ze dne [datum], Protokol o notářské úschově peněz ze dne [email] 2015 čj. N 896/2015, Dodatek [číslo] ke smlouvě o přípravě obchodní transakce ze dne [email] 2016, Smlouva o prodeji akcií ze dne [datum] uzavřená mezi VARVADI LIMITED a [právnícká osoba], Předávací protokol ze dne [datum], Smlouva o postoupení pohledávek ze dne [datum] uzavřená mezi VARVADI LIMITED a [právnícká osoba], novinové články z roku 2014, e-mailová komunikace mezi pracovníky MSB Legal a PESKIM, e-mailová komunikace mezi pracovníci PESKIM a pracovníci Orangefield Group, e-mailová komunikace mezi pracovníci PESKIM a pracovníky Orangefield Group, Přehled pohledávek spol. SINDONA Consult vůči RANDWICK Trade a [ulice] tisk [číslo] včetně důvodové zprávy. Zjištění učiněná na základě těchto důkazů jsou pak rozvedena níže vždy v souvislosti s konkrétními okolnostmi, které bylo třeba vzít v potaz.

40. S nalézacím soudem lze souhlasit, že spol. [právnícká osoba], tvořící jádro transakce, vznikla podle výpisu z obchodního rejstříku dne [datum] s majetkovou účastí spol. [právnícká osoba] (do [email] 2021 pod názvem BRETELES se), která držela všech 12 ks kmenových akcií v listinné podobě o jmenovité hodnotě [částka] za jednu akcií. Jak ve své výpovědi upřesnil svědek [příjmení] [příjmení], jednalo se o tzv. společnost zvláštního určení, již nabídl zástupcům advokátní kanceláře [právnícká osoba] k odkoupení v reakci na jejich poptávku po evropské společnosti. Dne [datum] (jak vyplývá například z přílohy Předávacího protokolu ze dne [datum] 1-C1 [číslo] či pokynů [právnícká osoba] LIMITED ze dne [datum] a ze dne [datum]) mezi spol. [právnícká osoba] a CERTONIA TRADING LIMITED měla být uzavřena opční smlouva na nákup akcií spol. [právnícká osoba], přičemž na jejím základě spol. CERTONIA TRADING LIMITED udělovala spol. [právnícká osoba] jakožto poskytovateli opce závazné instrukce (pokyny) k právním jednáním za spol. [právnícká osoba]. Existenci kontrolního mechanismu mezi uvedenými společnostmi potvrdil též svědek [příjmení] [příjmení] ve své výpovědi v rámci hlavního líčení. Ve stejný den, kdy byla sjednána opční smlouva, uzavřela spol. CERTONIA TRADING LIMITED a [právnícká

osoba] rámcovou smlouvu o úvěru, jíž měl být podle znění dodatku [číslo] ze dne [datum] spol. [právnícká osoba] poskytnut úvěr až do výše [částka]. Jak mimo jiné potvrdili sami obžalovaní, tento úvěr byl následně [právnícká osoba] Trade využit ke koupi pozemků s parc. [číslo] zapsaných na [list vlastnictví], v katastrálním území Hodkovičky, [obec] (dále jen, „Nemovitosti“ či, „pozemky“) na základě kupní smlouvy ze dne [datum] uzavřené s Ing. [jméno] [příjmení], a to za kupní cenu ve výši [částka]. Podle potvrzení o transakcích byla předmětná částka spol. [právnícká osoba] vyplacena ve dvou platbách dne [datum] a [datum]. Kupní cena byla na základě výpisu z bankovního účtu spol. [právnícká osoba] v podstatě obratem složena na účet advokátní úschovy JUDr. [příjmení].

41. Obžalovaní se dále shodují se svědky [příjmení]. Holubem a Ing. [příjmení], že po nabytí vlastnického práva k Nemovitostem ze strany spol. [právnícká osoba] začalo přibližně od června 2014 probíhat vyjednávání se zájemci o koupi těchto Nemovitostí, mezi něž patřily spol. [právnícká osoba] (správně spíše [právnícká osoba]) s první nabídkou ze dne [datum], spol. [právnícká osoba] s první nabídkou ze dne [datum] a spol. [právnícká osoba] s nabídkou ze dne [datum]. Jak vypověděl svědek [příjmení] [příjmení], který byl na základě plné moci ze dne [datum] udělené spol. REGISMASTER Group zmocněn k zastupování této společnosti k jednáním se zájemci o koupi, přijetí nabídek a řešení dalších záležitostí souvisejících s prodejem akcií spol. [právnícká osoba], spol. CERTONIA TRADING LIMITED preferovala podle jeho dřívějších zkušeností variantu prodeje obchodního podílu před prodejem nemovitostí samostatně, neboť prodejem obchodního podílu odpadla nutnost následné likvidace společnosti, která již nevlastnila žádný majetek. Z nabídek, jež byly předloženy, vyšla jako vítězná aktualizovaná nabídka spol. [právnícká osoba] ze dne [datum], v níž se uvažovalo o částce ve výši [částka] za koupi Nemovitostí nebo ve výši [částka] za koupi akcií spol. [právnícká osoba], což podle obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno] (jak uvedl u veřejného zasedání v rámci odvolacího řízení) bylo dáno tím, že na rozdíl od převodu akcií, kupní cena za samostatné Nemovitosti zohledňovala související daňovou zátěž.

42. Pro úplnost lze dodat, že výpis z katastru nemovitostí- [list vlastnictví], k.ú. [část obce] ze dne [datum] dokládá, že [právnícká osoba] Trade byla k uvedenému datu výlučným vlastníkem Nemovitostí (všech shora specifikovaných) na základě kupní smlouvy ze dne [datum] či že z ověřovací studie ve spojení s předloženými fakturami lze dovodit, že v blíže nezjištěném období od února do dubna 2014 došlo k úpravám pozemků (vyklizení, vykácení) vyžadujícím náklady [právnícká osoba] Trade ve výši [částka]. Pokud se jedná o shora zmíněnou nabídku [právnícká osoba] ze dne [datum], je třeba poupravit, že tuto prostřednictvím e-mailu zaslal [jméno] [příjmení] pracovník [právnícká osoba] a.s. jakožto nabídku od pana [příjmení] [příjmení] a Ing. [příjmení] ji přeposlal [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a obžalovanému [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno] (tomuto toliko v kopii), přičemž jako adresát byl v nabídce označen, „Dr. Ing. [jméno] [příjmení]“ (jemuž byla udělena plná moc k zastupování [právnícká osoba] Group až dne [datum]), tedy nikoli [právnícká osoba] Trade (jakožto vlastník pozemků) či REGISMASTER Group (jakožto akcionář RANDWICK Trade), eventuálně [právnícká osoba] LIMITED (jakožto příjemce opce). Nabídka obsahovala dvě varianty obchodní transakce, a to odkup pozemků (Nemovitostí) za částku [částka] či dlouhodobou spolupráci na developerském projektu s předpokládaným celkovým ziskem před zdaněním ve výši [částka]. Obdobným způsobem pak byla prezentována i aktualizovaná či rozšířená nabídka [právnícká osoba], která byla dne [datum] znovu doručena e-mailem Ing. [příjmení] a znovu v kopii přeposlána Mgr. [titul]. [jméno], kdy v předkládacím přípisu je zmíněno, že je vycházeno vstříc jeho (Ing. [příjmení]) požadavkům a nabízejí druhou alternativu nákupu nemovitostí, a to formou nákupu akcií společnosti, v jejímž vlastnictví se nemovitosti nacházejí. Za Nemovitosti (včetně účelně vynaložených nákladů) pak byla nabídnuta částka ve výši [částka] a za 100% akcií [právnícká osoba] Trade pak částka ve výši [částka] s tím, že v této ceně je již zohledněna odložená daňová povinnost společnosti. Konec této věty tedy rozhodně neodpovídá obhajobě obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno] v tom směru, že i na straně kupujících panoval názor, že transakce spočívající v prodeji akcií spol. RANDWICK zdanění v ČR nepodléhá, nýbrž

spíše odrážela možnost zdanění až v budoucnu. Pokud se pak jedná o další obhajobou předložené nabídky, bylo zjištěno, že rovněž společnost [právnícká osoba] podala dvě nabídky na koupi 100% obchodního podílu ve [právnícká osoba] Trade (ze dne [datum] a [email] 2007), tyto adresovala k rukám Ing. [jméno] [příjmení] (a to jakožto zástupci RANDWICK Trade, nikoli REGISMASTER Group, která měla dle dostupné dokumentace akcie uvedené společnosti vlastnit). Nabízeny byly kupní ceny ve výši [částka], [částka] a [částka], a to v závislosti na splnění různých podmínek prodeje. Nabídka [právnícká osoba] a.s. ze dne [datum] pak byla adresována [právnícká osoba] Trade (zastoupené JUDr. [jméno] [příjmení]) a směřovala k vykoupení pozemků ve vlastnictví [právnícká osoba] Trade za kupní cenu ve výši [částka].

43. Jak je zřejmé z provedeného dokazování, pokynem ze dne [datum] měla spol. CERTONIA TRADING LIMITED jako příjemce opce instruovat spol. [právnícká osoba] k podpisu a dalším úkonům, které souvisely s uzavřením smlouvy o přípravě obchodní transakce mezi ní, spol. [právnícká osoba] a spol. [právnícká osoba], přičemž nebylo bezpečně zjištěno, kdo fakticky rozhodl, že další jednání o prodeji budou probíhat právě se [právnícká osoba] [část obce], kdy však Ing. [příjmení] uvedl, že nabídky tým PESKIMu seřadil, a to tak, že ekonomicky nejvýhodnější se jevila varianta prodeje akcií FINEPu, kterou doporučil, a to tlumočil zástupcům klienta (přičemž za takovou osobu ve vztahu k CERTONIA TRADING LIMITED označil obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno]) a panu [příjmení] (zástupci REGISMASTER Group, která byla v té době akcionářem). Smlouva o přípravě obchodní transakce byla uzavřena dne [datum] a podle její preambule měla spol. [právnícká osoba] zájem nabýt vlastnické právo ke všem 12 ks kmenových akcií na jméno v listinné podobě o jmenovité hodnotě [částka] za jednu akcií vydaných spol. [právnícká osoba], jejichž výlučným vlastníkem měla být zprvu spol. [právnícká osoba] a po uplatnění opce v průběhu přípravy transakce blíže neurčená třetí osoba, a tím vstoupit do pozice vlastníka Nemovitostí, přičemž v čl. III (1) smlouvy si strany ujednaly kupní cenu za akcie ve výši [částka], z níž měla být poskytnuta sleva odpovídající hodnotě neuhrazených závazků spol. [právnícká osoba] vyplývajících zejména z úvěru na nákup Nemovitostí. Podle čl. IV (1) smlouvy měly být spol. [právnícká osoba] nejpozději do [datum] dále zpřístupněny za účelem prověrky veškeré dokumenty (jejichž obecný seznam tvořil přílohu [číslo]) tak, aby k uzavření transakce došlo nejpozději do [datum]. Předání dokumentace [právnícká osoba] [část obce] se uskutečnilo podle předávacího protokolu již dne [datum], přičemž následně prostřednictvím dodatku [číslo] až 3 ke smlouvě o přípravě obchodní transakce ze dne [datum], xanon [číslo] a [datum] byla prodloužena lhůta k uzavření transakce až do [datum] a dodatkem [číslo] ze dne [datum] bylo změněno rovněž ujednání o průběhu transakce v tom směru, že do čl. IV. odst. 4 písm. c) smlouvy byla nově včleněna též podmínka související s postoupením pohledávek. Lze dále dodat, že v souvislosti s uzavřením uvedené smlouvy byla mezi REGISMASTER Group (jakožto prodávajícím), FINEP [část obce] (jakožto kupujícím) a Mgr. [jméno] [příjmení] (jakožto advokátem) rovněž dne [datum] uzavřena Smlouva o advokátní úschově peněz, a to částky ve výši [částka] jako jistoty za realizaci transakce, kterou měl složit kupující na účet advokátní úschovy. Na základě předávacího protokolu ze dne [datum], resp. jeho příloh, pak bylo mimo jiné rovněž zjištěno, že [právnícká osoba] Trade neměla žádná práva duševního vlastnictví, plné moci udělila [právnícká osoba] s.r.o. (k zastupování při správě daní pro rok 2012 a 2013), Ing. [jméno] [příjmení] (k zastupování a jednání se stavebním úřadem v roce 2013 a při kontrolní prohlídce Nemovitostí dne [datum]), Ing. Arch. [jméno] [příjmení] (k zastupování a jednání se stavebním úřadem v roce 2014), [právnícká osoba] LIMITED (k zastupování v řízení o povolení vkladu zástavního práva) a [právnícká osoba] (k vyžadování stanovisek od úřadů státní správy k možnosti realizace výstavby), dále že [právnícká osoba] Group (dříve [příjmení] se) podle svého vyjádření akcie nabyta originálně jako zakladatel společnosti či že v rámci podkladů k nabývacím titulům k akciím byly předloženy dokumenty, jako je opční smlouva na nákup cenných papírů mezi BRETELES se jako poskytovatelem opce a [právnícká osoba] LIMITED jako příjemcem opce ze dne [datum], jejíž přílohu měla tvořit smlouva o převodu cenných papírů, dále předávací protokol mezi [právnícká osoba] LIMITED jako příjemcem opce a BRETELES se jako poskytovatelem opce ze dne [datum]

(jehož obsah není soudu znám, kdy však datum jeho vyhotovení se shoduje s datem uzavření smlouvy o prodeji Nemovitostí mezi Ing. [příjmení] a [právnícká osoba] Trade), dále dva dodatky (ze dne [datum] a ze dne [datum]) k opční smlouvě na nákup cenných papírů a několik pokynů [právnícká osoba] LIMITED k zajištění právních úkonů z období od [datum] do [datum], mezi nimiž se měl nacházet i pokyn ze dne [datum] k přijetí rozhodnutí o změně akcií, k návrhu na zápis změn do obchodního rejstříku, k převzetí akcií, k předložení akcií, k rubropisování akcií a k předání akcií. Předloženy pak měly být kopie všech 12ti kusů akcií ([číslo]) na jméno [právnícká osoba] o jmenovité hodnotě [částka] ([částka]) vydaných dne [datum]. Jak však odvolací soud zjistil z jím vyžádaného usnesení Městského soudu v Praze č.j. H 635- RD21/MSPH a Fj 290001/2013, již dne 20.12.2013 bylo k návrhu [právnícká osoba] Trade SE rozhodnuto o zápisu změn do obchodního rejstříku, a to mimo jiné v tom směru, že 12 ks kmenových akcií na majitele (kdy jako jediný akcionář byla do té doby označena [právnícká osoba] se) v listinné podobě ve jmenovité hodnotě jedné akcie [částka] ([částka]) byly změněny na 12 ks kmenových akcií na jméno v listinné podobě ve jmenovité hodnotě [částka] ([částka]), přičemž jako jediný akcionář byla zapsána [právnícká osoba] Group, SE. Uvedené usnesení nabylo právní moci dne [email] 2021, tedy v den, kdy akcie měly být teprve vydány. Kromě toho z přílohy e-mailu ze dne [datum] mezi pracovníci MSB Legal (O. [příjmení]) a PESKIMu (L. [příjmení] [příjmení]) vyplývá, že akcie [právnícká osoba] Trade byly tehdy (tedy v období předcházejícím uplatnění opce) uloženy v úschově advokátní kanceláře MSB Legal na základě smlouvy datované [datum]. Při všech shora uvedených nesrovnalostech se tedy nabízí otázka, zda v období mezi [datum] (předávací protokol) až [email] 2021 (vydání akcií na jméno [právnícká osoba] Group) nedošlo k převodům akcií (pokud je zmíněno rubropisování akcií) na [právnícká osoba] LIMITED a následně zpět na [právnícká osoba] Group. Takový postup mohl být podnícen zákonem č. 134/2013 Sb., o některých opatřeních ke zvýšení transparentnosti akciových společností a o změně dalších zákonů, podle něhož mělo ke dni [datum] dojít ke změně listinných akcií na majitele na listinné akcie na jméno a který s sebou nesl povinnost identifikace vlastníka akcií, což zjevně nezapadalo do koncepce podnikání [právnícká osoba] LIMITED, o čemž svědčí i utajování, „třetí“ osoby obchodní transakce s právem opce ve Smlouvě o přípravě obchodní transakce ze dne [datum].

44. V souvislosti s tím, že s ohledem na důkazní stav nelze s jistotou vyloučit, že v určitém období byla vlastníkem akcií (minimálně i jen některých z nich) i jiná osoba než [právnícká osoba] Group (resp. BRETELES se) a s ohledem na námitku obžalovaných, že neměli zapotřebí podílet se na vyhýbání se daňovým povinností, když [právnícká osoba] LIMITED měla možnost splnit tzv. časový test, věnoval odvolací soud pozornost poznatkům vycházejícím z provedených důkazů i v tomto směru. Jak bylo již shora uvedeno, do obchodního rejstříku byla již v lednu 2014 zanesena informace, že jediným akcionářem všech 12 ks předmětných akcií je [právnícká osoba] Group. Vlastnické právo k akciím v období následujícím nebylo možné ověřit, přičemž soud prvního stupně ani této okolnosti nevěnoval žádnou pozornost, ačkoliv svědci [příjmení] [jméno] [příjmení] i Ing. [jméno] [příjmení] shodně uvedli, že na počátku jednání o prodeji pozemků v [část obce] byla vlastníkem akcií (resp. akcie byly v držení) [právnícká osoba] [právnícká osoba], přičemž [právnícká osoba] Group SE si Ing. [příjmení] v souvislosti s obchodní transakcí nevybavoval a Ing. [příjmení] si nevzpomněla, v jaké souvislosti název této společnosti slyšela. To, že jako vlastníkem akcií byla v polovině roku 2014 (kdy byla zpracovávána nabídka [právnícká osoba]) kupujícímu prezentována [právnícká osoba] LIMITED, pak odůvodňuje i obavy týkající se reputačního rizika, ale i to, že se o této transakci (ve formě prodeje akcií) uvažovalo podle JUDr. [příjmení] jako o transakci daňově neutrální (patrně v souvislosti s uvažovaným osvobozením od daně z příjmu). Smlouva o přípravě obchodní transakce uzavřená dne [datum] mezi společnostmi REGISMASTER Group, FINEP [část obce] a RANDWICK Trade však jednoznačně dokládá, že v uvedeném období (k datu [datum]) vlastníkem všech 12 ks akcií (každá v nominální hodnotě [částka]) na jméno představujících 100% podíl ve [právnícká osoba] Trade byla [právnícká osoba] Group, což vylučuje, že by v okamžiku sjednání této dohody byla vlastníkem předmětných akcií (či jen některých z nich) jiná společnost a že by tak mohl být ve vztahu ke [právnícká osoba] LIMITED naplněn tzv. časový

test (nepřetržitá 12měsíční držba alespoň 10 % podílu na základním kapitálu dceřiné společnosti společností mateřskou) pro osvobození od daně ve smyslu § 19 odst. 1 písm. ze) bod. 2. zákona o daních z příjmů. Lze navíc dodat, že osvobození od daně dle citovaného ustanovení je vázáno na další podmínky uvedené v § 19 zákona o dani z příjmů, mezi něž patří nemožnost uplatnění osvobození v případech, kdy dceřiná nebo mateřská společnost je od daně z příjmu právnických osob nebo obdobné daně osvobozena či pokud podléhá obdobné úlevě, do čehož je možné dle názoru odvolacího soudu zahrnout i to, že k výběru této daně z předmětného příjmu podle zahraničních (kyperských) právních předpisů nemělo docházet. Uvedená smlouva o přípravě obchodní transakce pak doznala do doby uzavření smlouvy o prodeji akcií [právníká osoba] [část obce] určitých změn, které byly zakotveny ve čtyřech dodatcích, z nichž lze učinit poznatek, že i ke dnům jejich uzavření, tedy [datum], xanon [číslo] a [datum] byla 100% vlastníkem akcií stále [právníká osoba] Group, zatímco ke dni [email] 2016 již [právníká osoba]. Za shora uvedené situace tedy nelze vyloučit, že původně mohlo být plánováno, že [právníká osoba] LIMITED uplatní opci tak, aby mohla deklarovat osvobození od daně z příjmu, což však nejprve v roce 2013 zkomplikoval zákon č. 134/2013 Sb. a později požadavek [právníká osoba] na to, aby prodávajícím nebyla uvedená společnost, což vyústilo v nový plán, do něhož byla zakomponována i [právníká osoba].

45. Společnost VARVADI LIMITED byla založena na základě instrukce obž. Mgr. [jméno] [příjmení] dané [právníká osoba] LIMITED, do obchodního rejstříku Kyperské republiky byla zapsána dne [datum] a Mgr. [příjmení] byl vlastníkem jejích 100% akcií, jak bylo zjištěno již na základě dokazování provedeného před soudem prvního stupně (např. sdělení [právníká osoba] (Cyprus) LTD ze dne [datum], formulář Orangefield Cyprus na č.l. 4694-4698, Smlouva o správě akcií ze dne [datum] na č.l. 4699-4706, kterou jako svědek podepsal i obž. Mgr. [titul]. [jméno]). Ke [právníká osoba] pak bylo nad rámec zjištění učiněných nalézacím soudem získány poznatky z obžalovanými doložené auditní zprávy [právníká osoba] Thorton z [datum], mimo jiné to, že statutárním orgánem uvedené společnosti byla do [datum] [právníká osoba] LIMITED a od tohoto data pak [právníká osoba] LIMITED. V uvedené auditní zprávě je zmíněna rovněž výhrada, že finanční výkazy neuvádí v rozporu s IFRS standardy ovládající osobu uvedené společnosti a vysvětlení, že finanční výkazy nebyly připravovány v režimu „going concern“ s odůvodněním, že podle vyjádření managementu měla být společnost krátce po jejím vzniku zlikvidována. Finanční výkazy byly vedeny v českých korunách, tedy méně užívané v prostředí, kde podle auditní zprávy entita primárně ekonomicky operovala a za zkoumané období neodvedla žádné daně na Kypru. Z uvedeného auditu je tedy zřejmé, že byl dán zájem na tom, aby zůstala skryta vlastnická struktura [právníká osoba] i to, že společnost vyvíjela ekonomickou činnost jen na území ČR a jejím jediným smyslem a účelem bylo zapojení se do zobchodování předmětných akcií. Dne [datum] pak obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení], [právníká osoba] (zastoupená ředitelem [právníká osoba] LIMITED) a Orangefield (Cyprus) Limited pak uzavřeli Smlouvu o poskytování služeb, na jejímž základě [právníká osoba] (Cyprus) Limited (později [příjmení] (Cyprus) LTD.) zajišťovala pro svého klienta -obžalovaného Mgr. [příjmení] korporátní správu [právníká osoba]. Jak je zřejmé ze sledování zásilek zasílaných prostřednictvím [právníká osoba], shora zmíněná smluvní ujednání mezi subjekty: Mgr. [jméno] [příjmení], VARVADI LIMITED, CASARINA HOLDINGS LIMITED a Orangefield (Cyprus) Limited byla zprostředkována [právníká osoba] s.r.o. (zastoupenou [jméno] [příjmení]), která přípisem až ze dne [datum] adresovaným [právníká osoba] nazvaným „Věc: VARVADI LIMITED“ sdělila, že zasílají formulář s profilem společnosti podepsaný dne [datum] (kdy z tohoto formuláře podepsaného Mgr. [jméno] [příjmení] jakožto členem nebo skutečným vlastníkem vyplývá, že v rámci uvedené společnosti jsou plánovány cca tři transakce s příjmy a výdaji [částka]), 2x smlouvu mezi CASARINA HOLDINGS LIMITED a klientem podepsanou dne [datum] (přičemž smlouva obsahovala toliko podpis Mgr. [jméno] [příjmení] jakožto zmocnitele a podpis Mgr. [titul]. [jméno] [jméno] jakožto svědka), 2 x smlouvu o poskytování služeb mezi klientem, VARVADI a Orangefield (Cyprus) Limited podepsanou dne [datum] (přičemž i tato smlouva byla podepsána

toliko Mgr. [jméno] [příjmení]) s tím, že PESKIM požadoval poskytnutí jednoho podepsaného originálu a s tím, že další informace budou zaslány e-mailem. To tedy nasvědčuje tomu, že datace smluv neodpovídá datu skutečného uzavření smluv.

46. Samotná transakce pak proběhla v několika oddělených krocích. Oznámením datovaným dnem [datum] v první řadě [právníká osoba] LIMITED uplatnila vůči spol. [právníká osoba] prostřednictvím JUDr. [jméno] [příjmení] na základě opční smlouvy ze dne [datum] ve znění dodatku [číslo] ze dne [datum] (jejímž předmětem bylo zřízení opčního oprávnění na převod 12 ks akcií emitovaných [právníká osoba] Trade, SE) své právo na převod vlastnického práva k akciím v souladu s čl. 4 opční smlouvy a doplněno bylo rovněž to, že právo uzavřít smlouvu o převodu akcií a doplnit datum převodu akcií na jejich rubopis vzniká třetím dnem po odeslání oznámení. Nutno předeslat, že opční smlouvu, její dodatky, smlouvu o převodu akcií (mezi REGISMASTER Group a CERTONIA TRADING LIMITED) či příslušný rubopis akcií neměl nalézací ani odvolací soud k dispozici (kdy [právníká osoba] Trade byla ke dni [datum] zlikvidována a vymazána z obchodního rejstříku) a dále to, že uvedené oznámení opčního práva (v anglickém i českém znění) měly soudy k dispozici ze dvou zdrojů a ve dvou podobách. Již nalézací soud měl díky sledování zásilek k dispozici vyhotovení v obou jazycích podepsané za [právníká osoba] LIMITED ředitelkou (Iliada [obec]) CASARINA MANAGEMENT LIMITED, a to bez ověření pravosti podpisu a bez doložky o převzetí ze strany zástupce REGISMASTER Group, a to spolu s obálkou, z níž je zřejmé, že tento dokument byl zaslán prostřednictvím FEDEXu dne xanon [číslo] odesílatelem [jméno] [příjmení] [právníká osoba] na adresu [adresa], že se jedná o originál v anglické a české verzi podepsaný za Certonii. Další vyhotovení v kopii pak poskytla v odvolacím řízení obhajoba, kdy jak na anglické, tak na české verzi dokumentu byla u podpisu Iliady [obec] kyperská úřední ověřovací doložka o provedení podpisu v přítomnosti úředníka dne [datum] a dále potvrzení o převzetí dokumentů dne [datum] s podpisem odpovídajícím podpisu JUDr. [příjmení]. Nelze tedy sice přesně určit, kdy [právníká osoba] LIMITED nabyla předmětné akcie, avšak s ohledem i na další průběh transakce lze logicky předpokládat, že opční právo bylo úspěšně uplatněno a k převodu akcií na [právníká osoba] LIMITED došlo, byť ještě dne [datum] jako smluvní strana dodatku [číslo] ke Smlouvě o přípravě obchodní transakce vystupuje stále [právníká osoba] Group a o žádném novém akcionáři dodatek nijak nepojednává.

47. Každopádně následujícím krokem (pomine-li odvolací soud změny související se zástavními právy k Nemovitostem, o nichž pojednává napadený rozsudek) bylo udělení plných mocí ze dne [datum], kterými CERTONIA TRADING LIMITED jakožto jediný akcionář [právníká osoba] Trade zmocnila advokátní kancelář [právníká osoba] k tomu, aby za ni právně jednala a zastupovali ji v právní věci týkající se převodu vlastnického práva k předmětným akciím (prodej), a [právníká osoba] k témuž (avšak v tomto případě k nákupu) zmocnila advokátní kancelář A3K spol. s r.o., přičemž za obě společnosti jednala (plnou moc podepsala) ředitelka CASARINA MANAGEMENT LIMITED a tajemnice [právníká osoba] LIMITED v jedné osobě-Iliada [obec].

48. Po nabytí akcií spol. [právníká osoba] ze strany spol. CERTONIA TRADING LIMITED byla dne [datum] (s výhradou níže uvedenou v rámci vyhodnocení prostorového odposlechu ze dne [datum] v čase [číslo] - 15.31) uzavřena smlouva o jejich prodeji spol. VARVADI LIMITED. Nalézací soud označil tuto společnost v napadeném rozsudku za nastrčenou, přičemž tento závěr je ve světle výpovědí obžalovaných i svědků do určité míry zkreslující. Obžalovaní nijak nepopřeli, že spol. VARVADI LIMITED byla založena toliko za účelem svého zapojení do předmětné transakce, což odůvodnili odkazem na reputační riziko spojené s obchodováním se spol. CERTONIA TRADING LIMITED, která byla v médiích spojována s podnikatelem [jméno] [příjmení], což bylo doloženo i uveřejněnými články. Obavy z negativní publicity potvrdila mimo jiných svědků [příjmení] [příjmení], která doplnila, že poradci spol. FINEP bylo doporučeno se spol. CERTONIA TRADING LIMITED nenavazovat žádné obchodní vztahy. Na druhou stranu však nelze přehlédnout, že právě díky zapojení [právníká osoba] se podařilo před státními orgány

ČR zcela utajit zapojení [právnícká osoba] LIMITED do předmětné obchodní transakce a zejména pak její daleko rozsáhlejší zdanitelné příjmy v porovnání s příjmy [právnícká osoba], u níž byla navíc původně plánována likvidace ihned po provedení transakce. Zapojení této společnosti tedy i dle odvolacího soudu mělo svůj účel mimo jiné související se záměrem vyhnout se daňové povinnosti v České republice. Co se týká samotné kupní ceny, která měla dle Smlouvy o prodeji akcií ze dne [datum] uzavřené mezi [právnícká osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED činit [částka], podle přílohy k e-mailu [jméno] [příjmení] ze dne [datum] adresovanému [příjmení] [příjmení] [jméno] neměla spol. VARVADI LIMITED tuto částku uhradit ihned, ale až po obdržení kupní ceny za akcie od spol. [právnícká osoba] K prodeji akcií vydaných spol. [právnícká osoba] ve prospěch spol. [právnícká osoba] přitom došlo pouze o sedm dní později, tj. dne [datum], za kupní cenu ve výši [částka]. Jak vyplývá z e-mailu Mgr. [jméno] [příjmení] ze dne [datum] adresovaného Chloi Panagiotou, rozdíl mezi těmito částkami měl být využit toliko pro pokrytí provozních nákladů a nákladů spojených s likvidací spol. VARVADI LIMITED.

49. Tímto se odvolací soud dostává k zásadní vadě napadeného rozsudku. Soud prvního stupně se totiž, jak důvodně poukázali obžalovaní, nijak nevypořádal s okolností, že svědci [příjmení] [příjmení], Ing. [příjmení], Ing. [příjmení] či Ing. [příjmení] shodně k otázce kupní ceny vztahující se převodu [právnícká osoba] Trade (resp. jejích akcií) mezi společnostmi VARVADI LIMITED a FINEP [část obce] uvedli, že tato byla tvořena jednak cenou za nákup akcií, jednak cenou za postupovanou pohledávku, kdy Ing. [příjmení] i JUDr. [příjmení] kupní cenu za samotné akcie s odstupem času odhadli na cca 150 mil. korun. O smlouvě o postoupení pohledávek mezi společnostmi VARVADI LIMITED a FINEP [část obce] přitom byla zmínka i v e-mailové korespondenci ze dne [datum] mezi Mgr. [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] (č.l. 5710) předložené nalézacímu soudu obžalovaným [příjmení] [titul]. [jméno], kdy nalézací soud celkově e-mailové korespondenci mezi pracovníky MSB Legal a [právnícká osoba] nepřikládal žádný podstatný význam (bod 134. odůvodnění napadeného rozsudku). O realizaci předchozích převodů předmětné pohledávky v rámci řetězce CERTONIA TRADING LIMITED - ARCALATE HOLDING LIMITED - VARVADI LIMITED měl přitom nalézací soud poznotek i na základě jiných důkazů, jak vyplývá ze samotného odůvodnění rozsudku. Přesto prvostupňový soud poznatky vztahující se ke kupní ceně za předmětné akcie (míněno ve vztahu VARVADI LIMITED-FINEP [část obce]), vedle níž měla probíhat úplata za postoupení pohledávky, ve svém rozsudku zcela pomíjí, a to přesto, že mají pro posouzení věci svůj význam za situace, kdy příjmy z úhrad pohledávky nabyté postoupením jsou z daňového hlediska položkou jinou, nežli je příjem z převodu obchodních podílů (event. zcizení akcií, což je pojem užívaný níže uvedenou mezinárodní smlouvou) a mohou být za určitých okolností zdanitelným příjmem (nikoli však v tomto případě, jak bude rozvedeno níže). O tom, že otázka skladby ceny za proběhlou transakci byla důležitá a neměla být opomenuta, pak svědčí také listinná dokumentace předložená obžalovanými či vyžádaná vrchním soudem a jako důkaz provedená v odvolacím řízení.

50. Předně se jedná o originál Smlouvy o prodeji akcií uzavřené dne [datum] mezi společnostmi VARVADI LIMITED (jakožto prodávajícím), FINEP [část obce] (jakožto kupujícím) a JUDr. [jméno] [příjmení] (jakožto členem představenstva [právnícká osoba] Trade), kterou si policejní orgán, státní zástupce a dokonce ani nalézací soud jako důkaz vůbec nezajistil, ačkoliv má přirozeně v této věci zásadní úlohu nejen pro posouzení výše případného zdanitelného příjmu a z něho odvíjejícího se rozsahu daně, ale i pro posouzení dalších okolností činu (jako je například zjištění, kdo za smluvní strany v daném okamžiku jednal apod.), přičemž na rozdíl od transakční dokumentace mezi předmětnými kyperskými společnostmi, nečinilo žádný problém, a to ani z hlediska časové náročnosti, vyžádat si tuto smlouvu od české [právnícká osoba] [část obce] (resp. nyní společnosti [právnícká osoba]), jak to učinil odvolací soud (kdy mimo mnoha dalších listin, i kopii této smlouvy doložila v odvolacím řízení obhajoba). Až v odvolacím řízení tak mohlo být zjištěno, že [právnícká osoba] dne [datum] prodala všech 12 ks kmenových akcií na jméno v listinné podobě a o jmenovité hodnotě [částka] vydaných [právnícká osoba] Trade s datem emise dne

[email] 2021 za kupní cenu [částka] [právnícká osoba] [část obce], přičemž za [právnícká osoba] tuto smlouvu podepsala na základě plné moci ze dne [email] 2015 udělené advokátní kanceláří A3K, spol. s r.o. její jednatelka Mgr. [jméno] [příjmení] [příjmení] a za FINEP [část obce] pak předseda představenstva Ing. [jméno] [příjmení] a člen představenstva Ing. [jméno] [příjmení]. Tato smlouva pak deklaruje i to, že kupující má zájem prostřednictvím [právnícká osoba] vstoupit do pozice vlastníka Nemovitostí, tedy jasně dokládá to, že smyslem převodu akcií byl fakticky převod předmětných pozemků, a dále, že se smluvní strany dohodly kromě převodu akcií rovněž na postoupení pohledávek, které má [právnícká osoba] vůči [právnícká osoba] Trade na základě smluv o postoupení pohledávek se společnostmi ARCALATE HOLDING LIMITED, CERTONIA TRADING LIMITED a [právnícká osoba], jejichž celková výše ke dni vypořádání činí [částka] a které vznikly z titulu poskytnutého investičního úvěru na nákup nemovitostí a pokrytí provozních nákladů [právnícká osoba] vynaložených na správu nemovitostí. Smlouva měla nabýt platnosti a účinnosti dnem jejího uzavření, byla uzavřena pouze v české jazykové verzi, přičemž její nedílnou součástí byly i četné přílohy (mimo jiné Seznam dokumentů a informací poskytnutých kupujícím v rámci prověrky korespondující s již zmíněným Předávacím protokolem ze dne [datum]).

51. To, že v rámci shora uvedené transakce ze dne [datum] došlo ke dvěma různým úplatám na základě dvou různých právních titulů, tedy příjmům ve prospěch [právnícká osoba], dokládají kromě výpovědi soudem prvního stupně slyšených svědků a uvedené smlouvy o prodeji akcií, rovněž další obžalovanými předložené a odvolacím soudem provedené listinné důkazy, které ve svém souhrnu vylučující případné pochyby o autenticitě a věrohodnosti uvedených důkazů prokazujících příjem ze samotného převodu obchodního podílu [právnícká osoba]. Jedná se například o Smlouvu o postoupení pohledávek uzavřenou dne [datum] mezi společnostmi VARVADI LIMITED (jakožto postupitelem) a FINEP [část obce] (jakožto postupníkem), která potvrzuje, že k postoupení pohledávky v hodnotě [částka] došlo, a to za úplatu ve stejné výši, kdy se mělo konkrétně jednat o pohledávku ve výši [částka] původního věřitele ARCALATE HOLDING LIMITED (s příslušenstvím ve výši [částka]), o pohledávku [částka] [částka] původního věřitele CERTONIA TRADING LIMITED (s příslušenstvím ve výši [částka]) a o pohledávku ve výši [částka] původního věřitele [právnícká osoba]. Jak uvádí preambule této smlouvy, účelem postoupení bylo sjednocení okruhu věřitelů spol. [právnícká osoba] tak, aby její závazky spojené s úvěry na nákup Nemovitostí a pokrytí provozních nákladů na jejich správu byly nadále vedeny jen ve prospěch spol. [právnícká osoba] jako jediného akcionáře, přičemž toto vysvětlení uvedl též svědek [příjmení] [příjmení] a vyplývá též z e-mailu Mgr. [jméno] [příjmení] ze dne [datum] adresovaného mimo jiné Chloi Panagiotou. Zatímco původně tedy evidovaly vůči spol. [právnícká osoba] pohledávku spol. ARLACATE OLDING LIMITED ve výši [částka] odpovídající úvěru na nákup Nemovitostí, na niž byla pohledávka postoupena smlouvou o postoupení pohledávek ze dne [datum] [právnícká osoba] LIMITED, dále spol. CERTONIA TRADING LIMITED ve výši [částka], jež podle výpovědi svědka [příjmení] [příjmení] měla souviset s provozními náklady, a pohledávku spol. [právnícká osoba] ve výši [částka] představující podle výpovědi svědka [příjmení] [příjmení] náklady od subdodavatelů, které tato nákladová společnost přefakturovala na spol. [právnícká osoba], smlouvami ze dne 8. a [datum] byly tyto pohledávky za úplatu v celkové výši [částka] nejprve postoupeny na spol. VARVADI LIMITED a smlouvou ze dne [datum] následně dále na spol. [právnícká osoba] za úplatu v celkové výši [částka] odpovídající jistinám pohledávek a jejich příslušenství. Stejně jako v případě kupní ceny akcií spol. [právnícká osoba] byla podle e-mailu Mgr. [jméno] [příjmení] ze dne [datum] adresovaného [jméno] [příjmení] úplata za postoupení pohledávek ve výše popsaném řetězci postupitelů a postupníků poskytnuta až po úhradě hodnoty pohledávek spol. [právnícká osoba] V této smlouvě o postoupení pohledávek je zakotveno i to, že ve smlouvě o přípravě obchodní transakce byla cena za akcie společnosti uvedena [částka] miliónů korun, avšak s ohledem na neuhrazené závazky [právnícká osoba] byla ujednána sleva z kupní ceny ve výši úplaty za pohledávky (z čl. III (1) smlouvy o přípravě obchodní transakce ze dne [datum] skutečně vyplývá, že kupní cena za dotčené akcie byla již od počátku konstruována tak, že její výše bude odrážet neuhrazené závazky spol. [právnícká

[osoba] související především s investičním úvěrem od spol. CERTONIA TRADING LIMITED), ale i to, že daňové povinnosti a náklady vzniklé v souvislosti s postoupením pohledávky hradí [právnícká osoba] jako postupitel, což svědčí o tom, že i daňové povinnosti související s předmětnou obchodní transakcí byly předmětem vzájemného jednání zástupců smluvních stran. [příjmení] [právnícká osoba] tuto smlouvu uzavřela Mgr. [jméno] [příjmení] [příjmení] na základě plné moci udělené advokátní kanceláři A3K spol. s r.o.

52. Další listinou svědčící o tom, že příjem z obchodní transakce mezi VARVADI LIMITED a FINEP [část obce] byl rozdělen na kupní cenu za akcie ([částka]) a úplatu za postoupení pohledávek ([částka]) je pak také Protokol o notářské úschově peněz za účelem zajištění dluhu (č.j. N 896/2015) sepsaný dne 15.6.2015 zachycující mimo jiné ujednání [právnícká osoba] [část obce] a [jméno] [příjmení] jako složitelů a [právnícká osoba] jako příjemce o složení částky ve výši [částka] (resp. již jen jejího zbytku [částka]), když 3 mil. korun byly již od [datum] jako jistota složeny v advokátní úschově u Mgr. [jméno] [příjmení], jak vyplývá z obžalovanými doložené Smlouvy o advokátní úschově ze dne [datum] ve spojení s výpisem z bankovního úschovního účtu- č.l. 4850) jako kupní ceny za akcie RANDWICK Trade a dále [částka] jako úplaty za postoupení pohledávek.

53. Jelikož byla obžalovanými, nutno dodat, že nad rámec jejich povinností v trestním řízení, spolu s odvoláním dodána i transakční dokumentace vztahující se k převodu akcií [právnícká osoba] Trade mezi společnostmi CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED (Smlouva o prodeji akcií ze dne [datum], předávací protokol ze dne [datum] a Dodatek [číslo] ke Smlouvě o přípravě obchodní transakce ze dne [datum]), kterou bylo dokazování u odvolacího řízení rovněž doplněno, bylo odvolacím soudem zjištěno či spíše ověřeno, že [právnícká osoba] (jakožto kupující) všech 12 ks akcií [právnícká osoba] Trade nabyta od [právnícká osoba] LIMITED (jakožto prodávající) za kupní cenu [částka], což zcela odpovídá zjištěním učiněným nalézacím soudem na základě jiných důkazů. Z této dokumentace vyplývá rovněž to, že [právnícká osoba] LIMITED jednala prostřednictvím [právnícká osoba] LIMITED s udělením plné moci advokátní kanceláři [právnícká osoba] tehdy zastoupené obžalovaným [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno], přičemž [právnícká osoba] měla jednat prostřednictvím [právnícká osoba] LIMITED s udělením plné moci advokátní kanceláři A3K spol. s r.o. zastoupené Mgr. [jméno] [příjmení] [příjmení]. Tedy fakticky smlouvu za [právnícká osoba] LIMITED podepsal obžalovaný [příjmení] [jméno] [jméno] a za [právnícká osoba] Mgr. [jméno] [příjmení] [příjmení]. Prostřednictvím uvedených zmocněných zástupců pak mělo dne [datum] dojít k předání akcií mezi prodávajícím a kupujícím (byť z prostorových odposlechů ze dne [datum] v [číslo] 15.31 hod. lze usuzovat, že k podpisu protokolů o předání akcií mezi MSB Legal a CERTONIÍ a dále mezi CERTONIÍ a VARVADI, i k rubropisování akcií na VARVADI došlo ze strany Mgr. [jméno] až dne [datum]) a dne [datum] došlo k postoupení práv a povinností [právnícká osoba] ze Smlouvy o přípravě obchodní transakce na [právnícká osoba], jakožto vlastníka [právnícká osoba] Trade, jak vyplývá z dodatku [číslo] ke smlouvě o přípravě obchodní transakce. K podobnému postupu ve vztahu k předchozímu vlastníku akcií – [právnícká osoba] LIMITED tedy vůbec nedošlo (pokud v dodatku [číslo] stále figuruje [právnícká osoba] Group), což znovu podporuje poznatky o snaze zakrýt účast této společnosti mající nejvyšší zisk z této obchodní transakce.

54. Vrchní soud v Praze si je vědom toho, že orgánům činným v trestním řízení stále chybí smlouva o převodu akcií mezi [právnícká osoba] Group a CERTONIA TRADING LIMITED a opční smlouva mezi těmito subjekty spolu s jejich dodatky, jejichž existenci dokládají jiné zajištěné listiny, jako jsou např. již zmíněný Seznam dokumentů a informací poskytnutých kupujícímu v rámci prověrky tvořící přílohu Smlouvy o prodeji akcií ze dne [datum] či Předávací protokol ze dne [datum] a jeho přílohy související se Smlouvou o přípravě obchodní transakce ze dne [datum]. To však ani odvolací soud nijak nelimitovalo v tom, aby mohl určit rozsah daňové povinnosti [právnícká osoba] LIMITED. Maximální náklady této společnosti vynaložené na získání akcií bylo totiž možné zjistit z jiných důkazů. Jedná se o výpověď svědka [příjmení] [jméno] [příjmení], jehož výsledek u hlavního líčení provedl již soud prvního stupně a který uvedl, že akcie Randwick byly na

Certonii převedeny za částku odpovídající nominální hodnotě akcií (což je [částka]) plus [částka], což je podle tohoto svědka jeho běžná přírážka při převodu evropské společnosti, minus nějaké úvěry v tom okamžiku. Hodnota těchto uvažovaných úvěrů není známa, proto odvolací soud, nutno dodat, že ku prospěchu obžalovaných, na nákladech ničeho dalšího neodečítal a vycházel z toho, že převod byl uskutečněn za částku [částka] a v časové souvislosti se zdaňovacím obdobím roku 2015. To, že byly ze strany CERTONIA TRADING LIMITED za akcie [právnícká osoba] Trade uhrazeny minimálně 3 milióny pak podporuje i další důkaz (předložený samotnou obhajobou), a to příloha e-mailové komunikace ze dne [datum] mezi pracovníky PESKIM a MSB Legal, kterou tvoří jakési informativní schéma transakce vyhotovené pro kyperský management, v němž je vyznačeno, že [právnícká osoba] LIMITED za uvedené akcie převedené na základě opce zaplatila či má zaplatit [právnícká osoba] Group částku ve výši 3 milióny korun (při zaokrouhlení na celé milióny). Přitom důvod, proč nalézací soud ve vztahu k daňové povinnosti [právnícká osoba] LIMITED zjevně jako náklad odečítal částku ve výši [částka] (tedy částku, za jakou pozemky nabyla [právnícká osoba] Trade, nikoli CERTONIA TRADING LIMITED, a to ještě k tomu již v roce 2012), není z jeho strany v napadeném rozsudku nijak vysvětlen. Lze tedy souhlasit s obžalovanými, že napadený rozsudek se srozumitelně a jasně nezabývá tím, jakým způsobem byl určen základ daně z příjmu ve vztahu k předmětným kyperským společnostem a je spíše na čtenářích rozsudku, aby si sami a vlastními výpočty úvahy soudu v tomto směru vydedukovali.

55. Závěr nalézacího soudu v tom směru, že dokazováním provedeným před soudem prvního stupně (výpisy z účtů a zvukovými záznamy z provedeného sledování osob a věcí) byly beze vší pochybnosti zjištěny veškeré informace potřebné ke stanovení základu daně z příjmu a pro výpočet částky daně, jež byla zkrácena, a že byly listinnými důkazy prokázány i náklady na dosažení příjmu z této podnikatelské činnosti, byl tedy poněkud předčasný, čemuž nasvědčuje právě dokazování doplněné v odvolacím řízení. To však nezakládalo důvod pro vrácení věci soudu prvního stupně, pokud odvolací soud mohl na základě již dříve provedených důkazů ve spojení s nově provedenými důkazy základ daně a z něho vyplývající rozsah zkrácené daně určit, kdy již v samotné skutkové větě tohoto rozsudku příjmy a náklady na pořízení akcií ve vztahu k oběma společnostem vyjádřil. Pro úplnost lze tedy zopakovat, že odvolací soud při aplikaci ustanovení § 23 zákona o daních z příjmů základ daně určil tak, že vycházel z rozdílu mezi příjmy z prodeje akcií a výdaji (náklady) vynaloženými na dosažení takového příjmu. U [právnícká osoba] LIMITED tedy od příjmu za převod akcií [právnícká osoba] ve výši [částka] odečítal částku ve výši [částka] (maximálně vynaloženou za převod akcií od [právnícká osoba] Group), čímž základ daně činí [částka] a při aplikaci sazby daně o hodnotě 19 % vyplývající z ustanovení § 21 zákona o daních z příjmu, byla příslušná daň u této společnosti (CERTONIA TRADING LIMITED) vypočtena na minimální částku [částka]. Pokud se jedná o [právnícká osoba], základ daně neboli rozdíl mezi příjmem za prodej akcií dosahující částky [částka] a výdaji (náklady na získání akcií) ve výši [částka], pak činil [částka], což odpovídá při 19% sazbě daně z příjmu výši [částka].

56. Namítají-li obžalovaní ve svých odvoláních, že nalézací soud nevzal v potaz další vedlejší náklady a režijní a správní náklady, které nijak specifikují toliko v obecné rovině, Vrchní soud v Praze připomíná, že tyto případné náklady se jednak spíše vztahovaly k hospodaření [právnícká osoba] Trade (pokud se jedná o údržbu předmětných pozemků, jak dokládají i předložené faktury [číslo] [číslo] vystavené [právnícká osoba] Trade), jednak byly zjevně předmětem postoupených pohledávek, tedy promítnuty zejména v závazcích RANDWICKu vůči [právnícká osoba] Consult, SE, která (jak vyplývá z výpovědi svědků [příjmení] [příjmení] a JUDr. [příjmení], ale rovněž z prostorových odposlechnů – [datum] a přehledu pohledávek [právnícká osoba] Consult, SE – příloha [číslo] z doplnění odvolání [číslo]) do okamžiku prodeje [právnícká osoba] [část obce] sloužila jako tzv. fakturační či nákladová společnost, prostřednictvím níž byly účtovány všechny náklady související s předmětnou transakcí. Nebyly tedy účtovány [právnícká osoba] LIMITED. Jiné náklady, které byly evidované právě u spol. CERTONIA TRADING LIMITED ve výši [částka] a měly podle výpovědi svědka [příjmení] [příjmení] souviset s provozními náklady, „projektu“, pak

byly rovněž součástí postoupených pohledávek, které měly být předmětem vypořádání po tzv. closingu transakce, tedy z úhrady poskytnuté [právnícká osoba] [část obce]. Pokud by se pak zdánlivě nabízely např. náklady ve formě úhrady služeb vyúčtovaných [jméno] [příjmení] (resp. [právnícká osoba]) [právnícká osoba] LIMITED, pak lze jen odkázat na poznatky vyplývající ze záznamů rozhovorů mezi obžalovaným [příjmení] [jméno] a Ing. [příjmení] svědčící o tom, že až poté, co proběhl převod akcií ve prospěch [právnícká osoba] [část obce], bylo teprve řešeno, jakým způsobem bude tento honorován, komu M. Holub, resp. jeho [právnícká osoba], jaké plnění bude fakturovat, když pro fakturaci nejsou žádné podklady, které by mohly být kyperským správcům CERTONIA TRADING LIMITED předloženy. V tomto kontextu je nutno souhlasit s úvahami vyjádřenými pod bodem 187. napadeného rozsudku a lze jen potvrdit, že nebyl zaznamenán žádný daňově uznatelný náklad (vyjma kupní ceny za akcie), kterým by bylo možné legálně snížit daňový základ právě u [právnícká osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED, když, jak bylo již shora uvedeno, byly výdaje související s předmětnou obchodní transakcí (spočívající v převodu akcií) účtovány jiným daňovým subjektům a když za takový legitimní náklad nelze považovat ani výdaje účtované bez skutečného právního titulu či výdaje na založení a správu nově a ryze účelově založené [právnícká osoba] či již fungující [právnícká osoba] LIMITED. Kromě toho ani za předpokladu, že by případně skutečně existující vedlejší či správní a režijní náklady uvedených společností bylo možné jako výdaj vynaložený na příjem uznat, nedosahovaly by takové výše, která by byla způsobila ovlivnit právní kvalifikaci skutku.

57. Další vadou napadeného rozsudku je mimo jiné to, že skutková věta výroku o vině nedostatečně popisuje to, proč právě obžalovaní [příjmení] [jméno] [příjmení] a Mgr. [titul]. [jméno] [jméno] byli seznáni odpovědnými za zkrácení daně u daňových subjektů VARVADI LIMITED a CERTONIA TRADING LIMITED, v jakém jejich jednání, ať již omisivním či aktivním, soud spatřuje znaky naplňující alespoň ve vzájemné návaznosti či ve svém celku zákonné znaky skutkové podstaty předmětného trestného činu. Základní podstata jednání obou obžalovaných dle výroku napadeného rozsudku spočívá v tom, že obžalovaní v zákonem stanovené lhůtě nepodali u finančního úřadu daňové přiznání k dani z příjmů za uvedené společnosti za zdaňovací období roku 2015 a daň (v celkovém rozsahu minimálně [částka]) tak nebyla zaplacená. Trestní odpovědnost u Mgr. [jméno] [příjmení] je pak rozvedena skutkovými okolnostmi, že se nechal ustanovit do formální role vlastníka společností a sám žádná rozhodnutí za tyto společnosti nečinil s vědomím, že obě společnosti řídí Mgr. [titul]. [jméno] [jméno], u Mgr. [jméno] [jméno] pak tím, že byl osobou fakticky obě společnosti ovládající a jejich činnost řídící, a to s tím, že obžalovaný [příjmení] [jméno] věděl o předmětném zdanitelném příjmu uvedených společností a obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] s tím byl srozuměn. Takový popis skutku lze označit za poněkud nedostačující (odhlédne-li odvolací soud od dalších níže uvedených nesprávností skutkových tvrzení), a to, že nalézací soud jejich odpovědnost vyplývající z role vlastníka společností a z role osoby společnosti ovládající konkrétněji a lépe popisuje až v odůvodnění napadeného rozsudku, nemůže nejasnost samotného výroku o vině dostatečně napravit. Soud prvního stupně zjevně mimo jiné podcenil to, že provedeným dokazováním se nepodařilo podpořit tvrzení obžaloby, že Mgr. [jméno] [příjmení] byl ředitelem [právnícká osoba], jak soud sám správně v rámci odůvodnění napadeného rozsudku podotýká, a opomněl vyjádřit, z jakého důvodu byl jakožto vlastník společností odpovědný za to, že zda budou či nebudou podána daňová přiznání. Kromě toho, jak bude rozvedeno níže, prvostupňový soud přecenil úlohu obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno], pokud jej označil za osobu fakticky ovládající obě společnosti.

58. Okolnost, kolem níž se rovněž točí námitky obhajoby, tedy zda obž. Mgr. [příjmení] byl jakožto vlastník CERTONIA TRADING LIMITED i VARVADI LIMITED jen tzv. bílým koněm či vlastníkem skutečným, není podle odvolacího soudu pro posouzení věci vůbec podstatná, obzvláště za situace, kdy bylo zjištěno, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] věděl o zdanitelných příjmech uvedených společností, v nichž minimálně oficiálně figuruje jako vlastník, a byl mu znám

rozsah odpovědnosti, práv a povinností pro něho z takového postavení vyplývajících, pokud správu společností a akcií smluvně svěřil jiným subjektům.

59. Na základě dokazování provedeného před soudem prvního stupně bylo zjištěno, že obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] byl benefičním vlastníkem [právníká osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED. Byť se tento obžalovaný snažil tuto okolnost zpochybňovat poukazem na to, že v rozhodné době měly obě společnosti pověřeného akcionáře (aby následně v odvolání připustil, že byl skutečným vlastníkem obou společností), svědčí o tom řada zajištěných důkazů. Jedná se například o sdělení [právníká osoba] (Cyprus) LTD ze dne [datum] (v němž je Mgr. [jméno] [příjmení] označován za skutečného vlastníka obou společností), formulář na č.l. 4694-4695 vztahující se ke [právníká osoba] (na němž je Mgr. [jméno] [příjmení] podepsán jako člen/skutečný vlastník), Smlouvu ze dne [datum] na č.l. 4699-4702 (podle níž Mgr. [jméno] [příjmení] zmocnil k držbě a správě akcií [právníká osoba] [právníká osoba] LIMITED), Smlouvu o poskytování služeb ze dne [datum] (v níž je Mgr. [jméno] [příjmení] sice označován jako klient, avšak v souvislosti se službami poskytovanými nejen jemu, ale i [právníká osoba], se touto smlouvou zavázal i k odškodnění společnosti poskytující služby, což svědčí o jeho vlastnickém vztahu), přípis obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] ze dne [datum] na č.l. 4664 (v němž se tento obžalovaný sám označuje za skutečného vlastníka 100% vydaného akciového kapitálu [právníká osoba] LIMITED a za jediného investora [právníká osoba] FUND LIMITED). Rovněž svědkyně [příjmení] [jméno] a [příjmení] [příjmení] (ředitelky obou předmětných společností) shodně uvedli, že Mgr. [příjmení] byl vlastníkem [právníká osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED. Zmíněný formulář na č.l. 4694-4695 pak dokládá také povědomí obžalovaného [příjmení] [jméno] o připravované obchodní transakci o objemu [částka].

60. Obžalovaní v rámci dosavadního řízení opakovaně namítali, že sami nečinili strategická obchodní rozhodnutí za [právníká osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED, ale podíleli se na nich jen žádostmi či doporučeními udělenými v souladu se smlouvami o poskytování služeb Orangefield (Cyprus) Limited (později spol. [příjmení] (Cyprus) Limited) ze dne [datum] a [datum]. Přestože se snažili marginalizovat svou roli při přípravě a realizaci projednávané obchodní transakce, jimi prezentovaný popis jejich zapojení a odpovědnosti v souvislosti s aktivitami obou výše zmíněných společností je v příkrém rozporu se zněním jednotlivých smluv o poskytování služeb.

61. Jak vyplývá z preambulí těchto smluv, obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] (u [právníká osoba] LIMITED minimálně prostřednictvím spol. FALKERT INVESTMENT FUND LIMITED, ačkoliv ze sdělení [příjmení] (Cyprus) Limited k předposlední otázce plyne, že obžalovaný i jako skutečný vlastník Certonie měl s Orangefieldem uzavřenu dohodu o službách za účelem poskytování manažerských a administrativních služeb) pověřil [právníká osoba] (Cyprus) Limited poskytováním služeb vyjmenovaných v přílohách [číslo] tvořícími nedílnou součást smluv, ve prospěch obou svých kyperských společností, přičemž tyto služby se spol. Orangefield (Cyprus) Limited zavázala plnit s náležitou péčí v souladu se stanovami a veškerými právními předpisy upravujícími jakékoliv činnosti tvořící součást služeb. Podle čl. 6 obou smluv se spol. Orangefield (Cyprus) Limited měla při poskytování služeb řídit doporučeními, resp. žádostmi navrhovanými Mgr. [příjmení] či spol. FALKERT INVESTMENT FUND LIMITED jako klienty nebo oprávněnými zástupci vymezenými v příloze [číslo] těchto smluv. Nutno dodat, že v případě obou smluv je jako kontakt na oprávněného zástupce uvedena e-mailová adresa: [email], avšak jak vyplývá ze sdělení [právníká osoba] (cyprus) LTD ze dne [datum], příloha [číslo] nebyla poskytnuta v kompletní podobě a komunikace této společnosti ve vztahu k subjektům CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED probíhala se spolupracující přidruženou právníkou firmou, jejímž zástupcem byl Mgr. [jméno] [jméno] a kterou Mgr. [jméno] [příjmení] jmenoval jako hlavní autorizovaný kontakt, stejně tak jako autorizované kontaktní místo údajně jmenoval PESKIM. Rovněž v odvolání obžalovaných (Doplnění odvolání [číslo]) je v rámci popisu role obžalovaného [příjmení] [jméno] upozorňováno na to, že advokátní kancelář MSB Legal

v souvislosti s předmětnou transakcí poskytovala právní služby obžalovanému [příjmení] [příjmení] jako benefičnímu vlastníkovu obou kyperských společností, byla oprávněným zástupcem (autorizovaným kontaktem) obžalovaného [příjmení] [jméno] vůči [právnícká osoba] (Cyprus) LTD. a poskytovala právní služby i společností CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED (zejména ve formě přípravy smluvní dokumentace a jednání s protistranou). Obdobně pak uvedeným subjektům a [právnícká osoba] Trade měla ekonomické služby poskytovat [právnícká osoba] s.r.o., která měla být rovněž oprávněným zástupcem (autorizovaným kontaktem) obžalovaného [příjmení] [příjmení] vůči [právnícká osoba] (Cyprus) LTD. O tom pak svědčí i zajištěné zásilky a předložená e-mailová komunikace.

62. Obvyklý význam pojmů doporučení a žádost tvoří další jádro obhajoby obžalovaných, kteří tvrdí, že nebyli oprávněni činit vůči spol. [příjmení] (Cyprus) LTD jakékoliv pokyny, které by pro ni byly závazné. Přestože s obžalovanými lze souhlasit, že z hlediska jazykové interpretace by tyto pojmy mohly naznačovat, že obžalovaní mohli spol. [příjmení] (Cyprus) LTD předkládat jen nezávazné podněty a nikoliv dávat závazné instrukce, je třeba se předně zaměřit na to, jakým způsobem a v jakém kontextu jsou oba pojmy ve smlouvách používány. Odvolací soud předně nemohl přehlédnout nesoulad mezi překlady originálů obou dotčených smluv z anglického jazyka, které v čl. 6 shodně užívají termín, „recommendations“, zatímco v překladu do českého jazyka uvedené ustanovení pracuje se dvěma odlišnými pojmy, a to doporučení nebo žádost. O povaze těchto podnětů však svědčí znění čl. 6 obou smluv, které uvádí, že spol. [příjmení] (Cyprus) LTD nebyla povinna poskytnout ujednané služby, pokud jí to nebude písemně doporučeno, resp. nebude písemně požádána v souladu s čl. 12 smluv, ať už klienty či oprávněnými zástupci. Nelze se tak zásadně ztotožnit s argumentací obžalovaných, že rozhodnutí přijatá v rámci poskytování služeb ve prospěch spol. CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED byla činěna zcela autonomně jen spol. [příjmení] (Cyprus) LTD.

63. Co se týká samotného rozsahu poskytovaných služeb spol. [příjmení] (Cyprus) Limited, resp. Orangefield (Cyprus) Limited, jejich okruh nebyl totožný u obou společností. Zatímco v případě spol. CERTONIA TRADING LIMITED byla spol. [příjmení] (Cyprus) Limited zavázána vykonávat podnikovou správu ve formě zajištění ředitele, tajemníka, pověřeného akcionáře a sídla, vedení účetnictví a účetní evidence a též daňovou správu, v případě spol. VARVADI LIMITED byl tento seznam služeb rozšířen dále o správu DPH. Povaha služeb byla detailně specifikována v příloze [číslo] obou smluv, jež opět vyvrací obhajobu obžalovaných, že nebyli oprávněni činit žádné závazné pokyny týkající se činnosti spol. CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED. Výsadní postavení obžalovaného [příjmení] [příjmení], resp. spol. FALKERT INVESTMENT FUND LIMITED, jako klientů lze vyvodit zejména z rozsahu pravomocí ředitele, který byl sice oprávněn podepisovat všechna usnesení valné hromady a představenstva, jež považoval za nezbytná a vhodná, ale ve vztahu ke smlouvám a jiným listinám tak mohl činit jen tehdy, pokud bylo spravované společnosti umožněno takové smlouvy uzavřít a u nichž představenstvo či valná hromada zákonně a řádně zmocnily ředitele k jejich podepsání či mu podepsání nařídily. Pod bodem 4. přílohy [číslo] je pak zakotvena povinnost klienta zajistit profesionální poradenství (mimo jiné včetně právního, finančního a daňového) v souvislosti s podnikáním a záležitostmi příslušné společnosti a veškerými dokumenty, smlouvami, listinami nebo transakcemi, které má ředitel společnosti na jejich základě sjednat či uzavřít. [příjmení] ředitel byl dále podle bodu 6 přílohy [číslo] obou smluv nucen odstoupit, jestliže ho o to klient požádal. Přestože obžalovaný [příjmení] [příjmení] namítá, že do rozhodování valné hromady spravovaných společností nemohl zasahovat, neboť tato rozhodnutí činil toliko pověřený akcionář, s touto argumentací se rovněž nelze ztotožnit. Podle bodu 12 písm. c) přílohy [číslo] obou smluv byl pověřený akcionář zavázán mimo jiné vykonávat všechna hlasovací práva a další výsady spojené s akciemi spravované společnosti způsobem, jaký obžalovaný [příjmení] [příjmení], resp. spol. FALKERT INVESTMENT FUND LIMITED, jako klienti písemně nařídili nebo schválili. Ani dosazení pověřeného akcionáře tedy obžalovaného [příjmení] [příjmení] nezbavilo možnosti

podílet se na rozhodování spol. CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED. V tomto směru lze rovněž znovu poukázat na obsah smlouvy ze dne [datum], kterou obžalovaný [příjmení] [příjmení] svěřil správu akcií VARVADI LIMITED [právníká osoba] LIMITED, jež byla podle bodu 3. povinna na žádost Mgr. [příjmení] zúčastnit se všech valných hromad a hlasovat, avšak prioritně podle instrukcí (pokynů), které jí předem v písemné podobě tento udělil, a rovněž tak podle jeho písemných instrukcí (pokynů) vykonávat veškerá hlasovací práva a vyhotovovat dokumenty související s rozhodováním valné hromady.

64. [příjmení] povinností pro obžalované, jak vyplývá ze smluv o poskytování služeb, obdobně vyvstávala v rámci správy daní spol. CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED. Obžalovaní namítli, že zajištění daňové správy bylo součástí služeb, jež se spol. [příjmení] (Cyprus) Limited zavázala poskytovat, a z tohoto důvodu se otázkou zdanění projednávané transakce osobně nezabývali. Toto tvrzení je nicméně v rozporu se zněním bodu 46 přílohy [číslo] smluv, podle něhož bylo poskytnutí daňového poradenství spravovaným společností týkající se výše daně a termínů, do nichž má být uhrazena, opět závislé na žádosti obžalovaného [příjmení] [příjmení] či spol. FALKERT INVESTMENT FUND LIMITED jako klientů. V souladu s bodem 47 přílohy [číslo] smluv byla nadto tato služba teritoriálně omezena, neboť klient byl povinen vyžádat si poradenství od spol. [příjmení] (Cyprus) Limited pouze před zahájením činnosti, která by mohla vést ke vzniku daňové povinnosti na Kypru. Tento rozsah služeb byl Chloe Panagiotou a [příjmení] [příjmení] jako zaměstnanci spol. [příjmení] (Cyprus) Limited zastávajícími pozici ředitelů za spol. CASARINA MANAGEMENT LIMITED skutečně striktně dodržován, o čemž svědčí též e-mail Chloe Panagiotou ze dne [datum], kde na otázku Mgr. [jméno] [příjmení] o daňových dopadech transakce odpovídá, že zisk z dispozic s investicemi není na Kypru zdanitelný, či e-mail ze dne [datum], kde zdůrazňuje, že zatímco přeprdej akcií nemá na Kypru žádné daňové implikace, totožný závěr zásadně neplatí pro příjem z postoupení pohledávek. Z výše uvedených smluvních ustanovení lze tak dovodit, že daňové poradenství spol. [příjmení] (Cyprus) Limited bylo omezeno na vznik daňové povinnosti pouze v Kyprské republice, nikoliv však mimo její území. V těchto mezích je poté třeba vykládat též bod 5 přílohy [číslo] smluv, podle něhož obžalovaný [příjmení] [příjmení], resp. spol. FALKERT INVESTMENT FUND LIMITED, odpovídali mimo jiné za zajištění odborného daňového poradenství v souvislosti s podnikáním a záležitostmi společnosti bez ohledu na její sídlo či provozovnu, jejímž akcionářem byla spravovaná spol. CERTONIA TRADING LIMITED či VARVADI LIMITED. Za tuto dceřinou společnost lze bez jakýchkoliv pochyb považovat též spol. [právníká osoba].

65. Na základě shora popsanych smluvních ujednání lze uzavřít, že obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] byl i přes uzavření smluv o poskytování služeb ze strany spol. [příjmení] (Cyprus) Limited nadále oprávněn udělovat pokyny kyperským ředitelům spol. CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED, které byly závazného charakteru, a podílet se tak tímto způsobem na přijímání strategických obchodních rozhodnutí těchto právnických osob. Obdobné oprávnění měl též obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno] jako řídící partner advokátní kanceláře [právníká osoba], která byla tzv. oprávněným zástupcem (resp. autorizovaným kontaktem) obžalovaného [příjmení] [příjmení] vůči spol. [příjmení] (Cyprus) LTD. Uvedené závěry jsou pak podporovány sdělením [právníká osoba] (Cyprus) LTD ze dne [datum], v němž je také uvedeno, že ředitelé jmenovaní vlastníkem podílů, schvalovali a prováděli transakce pro [právníká osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED na základě komunikace s autorizovaným kontaktem, pokud taková komunikace byla nezbytná.

66. Je možné tedy uzavřít, že společnost poskytující korporátní služby (tedy ani sjednaný management) žádným způsobem nepřevzala odpovědnost za plnění daňových povinností mimo jurisdikci Kyperské republiky a rozhodně nelze souhlasit s tvrzením obžalovaných, že to byli prioritně zaměstnanci [příjmení] (Cyprus) LTD, kteří měli samostatně a automaticky zjistit daňovou povinnost ve vztahu k České republice a případně podat daňová přiznání a zajistit úhradu daně. K tomu je třeba dodat, že je otázkou, jaké informace o průběhu tohoto obchodního případu se

nakonec [právníká osoba] (Cyprus) LTD dostaly, když podle jejich záznamů (jak vyplývá ze sdělení ze dne [datum]) [právníká osoba] Trade, SE byla dceřinou [právníká osoba] LIMITED (jejího jediného vlastníka), a to do června 2015, a následně byla prodána [právníká osoba], která zůstala jediným vlastníkem podílů až do října 2016, když [datum] (podle jejich záznamů) veškeré své podíly v [právníká osoba] prodala [právníká osoba] [část obce], přičemž prodej obchodních podílů byl řádně přiznán společnostmi CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED, byl zahrnut do jejich nezávislých daňových přiznání podaných finančním úřadům na Kypru, kdy v souladu s kyperskými daňovými zákony nebylo nutné zaplatit žádnou kyperskou daň, u žádného jiného daňového správce pak společnosti registrovány nebyly.

67. Pokud se jedná o roli obž. Mgr. [titul]. [jméno] [jméno], která dle napadeného rozsudku spočívala v tom, že on sám fakticky ovládal a řídil [právníká osoba] LIMITED i VARVADI LIMITED, je třeba se pozastavit u tzv. prostorových odposlechů. Právě tyto důkazy dle nalézacího soudu k tomuto jeho závěru vedly, když pod bodem 122. uvádí, že právě jimi byla jednoznačně vyvrácena obhajoba obžalovaného [příjmení] [titul], [jméno], že byl toliko právním zástupcem předmětných společností a osobou zastřešující projekt (patrně míněno ve smyslu plánu na realizaci předmětné obchodní transakce, jejíž podstatou byl nákup a převod pozemků v [část obce] původně patřících Ing. [příjmení]), neboť bylo podle prvostupňového soudu bez pochybností prokázáno, že obžalovaný (Mgr. [jméno]) tyto společnosti vedl, a to nikoli jen v případě prodeje pozemků v [část obce] akcií RANDWICK Trade, SE. Podle Městského soudu v Praze tento obžalovaný sice také řešil fakturaci poskytnutých právních, projektových a administrativních služeb ze strany MSB Legal a [právníká osoba], ale vedle toho rozhodoval ve společnostech CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED. Rovněž pod body 141., 171., 174. a 181. prvostupňový soud uzavřel, že bylo nájisto postaveno, že to byl obžalovaný [příjmení] [jméno], kdo měl fakticky ve svých rukou vedení obou společností, a potažmo byl tím, kdo měl zajistit, aby byla daň z příjmu přiznána a zaplacená, když kyperská ředitelka pouze automatizovaně podepisovali smluvní a jinou dokumentaci, která jim byla zasílána, a to bez možnosti ji ovlivňovat jinak než posouzením, zda zamýšlený právní úkon nevyvede některou z korporací z kyperské daňové rezidentury, tedy fakticky vedení společností v rukou neměli. Již pod bodem 1. nalézací soud rozvíjí svá skutková zjištění ohledně způsobu ovládání předmětných společností ze strany obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno], přičemž zmiňuje to, že tento, aniž by formálně ve společnostech figuroval, činil strategická rozhodnutí v rámci podnikatelské činnosti těchto společností, rozhodoval o tom, jaké závazky společnosti přijmou a jaké provize, odměny a výdaje budou fakturovány na tu kterou společnost.

68. Nejprve je třeba s ohledem na odvolací námitky obžalovaných uvést, že vlastním přezkumem odvolací soud naznal, že diskrepance charakteru drobných odchylek mezi audiozáznamy z prostorových odposlechů a textem přeneseným do odůvodnění napadeného rozsudku jsou z valné většiny natolik bezvýznamné, že nebylo nezbytné doplňovat dokazování navrhovaným znaleckým posudkem z oboru kriminalistiky, se specializací v odvětví fonoskopie, vyhotoveným soudním znalcem [příjmení] [jméno] [příjmení], PhD. a v odvolacím řízení předloženým obhajobou. Lze připustit, že nahrávky jsou často velmi nekvalitní, avšak aby bylo možné přezkoumat zjištění soudu prvního stupně (a dalších orgánů činných v trestním řízení) a obhajobu obžalovaných, musel se Vrchní soud v Praze spoléhat na vlastní sluchové vjemy. Nadto třeba dodat, že obžalovaným nebyla v řízení před soudem prvního stupně nijak upřena možnost trvat na přehrání záznamů, a tedy již u hlavního líčení mohly být případné namítané nesrovnalosti odstraněny. Pokud některým odchylkám bylo možné přiznat určitou váhu (např. záznam ze dne [datum]:,a vedešlu to Certonii, ať to podepíšou...tím pádem nesrozumitelné vám půjdou do výnosu...“ oproti přepisu v napadeném rozsudku:,a vedešlu to Certonii, podepíšu, tím pádem ty tabulky vám půjdou do mínusu....“ či záznam ze dne [datum]:, potřeboval bych vědět...co musí uhradit Certonia, tak něco, co musí uhradit, von“ z toho holdingu, že jo a zejména jsou to naše peníze, tak já bych potřeboval vědět, jak se rozpadá těch 205 miliónů od samého začátku, protože já nevím, jak se to bude zase komunikovat s tím klientem...” oproti přepisu v napadeném rozsudku:,

potřeboval bych vědět...co musí uhradit Certonia, tak něco, co musí uhradit teď v tom closingu, že jo a zejména jsou to naše peníze, tak já bych potřeboval vědět, jak se rozpadá těch 205 miliónů od samého začátku, protože já nevím, jak se to bude zase Cheerlade...“ či záznam ze dne [datum], v němž je neztotožněná žena Mgr. [jméno] sděluje: „Jenže VARVADI vám musí dát instrukci...“ oproti přepisu v napadeném rozsudku: „Jenže VARVADI má u sebe kmotry...“ či záznam ze dne [datum]: „...teď se budou platit jenom oficiální výdaje, jo,..ne, ne klient, my,myjá to voholím tak, já to voholím, tak jasně, ale furt je tam spousta nesrozumitelné nebudeme platit, jo, takže jakoby ...no jsou to všechno ofiko, všechno ofiko, ne, ne, vůbec žádní, ne, ne, a to bude ve dvou vlnách, jedna vlna přijde z té notářské úschovy, kde to leží teďka.....“ oproti zestručněné verzi uvedené v napadeném rozsudku: „Já to voholím tak, já to voholím, tak jasně, je tam samozřejmě spousta ofiko efektů, ale to nebudeme platit“), pak tyto jen podporují závěry, které lze učinit i na základě řady jiných záznamů, tedy že obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] hovoří o [právníká osoba] LIMITED jako o třetí osobě či jako o klientovi, že byl závislý na stvrzení právních úkonů ze strany statutárních orgánů příslušné společnosti, avšak sám takovou žádost o případný podpis (schválení úkonu právníké osoby) mohl iniciovat, či že rozdělení zisku musel vyjednávat s některým ze svých klientů. S ohledem na kvalitu záznamů nelze rozhodně drobné nepřesnosti v prezentaci nalézacího soudu (které navíc nemají žádného zásadního vlivu na posouzení samotné trestní odpovědnosti obžalovaných) hodnotit jako účelové či dokonce manipulativní. To, že soud v napadeném rozsudku neuvádí obsah záznamů v plném svém rozsahu a koncentruje se pouze na rozhovory (resp. jejich části) týkající se nějakým způsobem projednávané transakce, nelze rovněž posoudit jako vadu řízení či rozsudku. Stejně tak není pochybením to, že městský soud operuje i s částmi rozhovorů, které se přímo netýkají předmětné obchodní transakce či příslušných společností, nýbrž jiných obchodů a klientů, pokud tím poukazuje na způsob jednání obžalovaného a jeho úlohu.

69. Ve vztahu k výsledkům sledování toliko jedné z kanceláří MSB Legal (rohové kanceláře nacházející se 15. patře užívané obžalovaným [příjmení] [titul]. [jméno]) nutno ve shodě s obhajobou připustit, že na jejich základě nebylo možné učinit jednoznačný závěr o tom, že ve sledovaném období některý z obžalovaných přímo řešil otázku zdanění předmětné transakce, že by Mgr. [titul]. [jméno] sám bez jakéhokoliv vlivu jiných osob činil strategická obchodní rozhodnutí za [právníká osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED a že by se jeho role zásadně a jednoznačně vymykala tomu, co sám uváděl v rámci své obhajoby, tedy že byl řídicím partnerem advokátní kanceláře, jež poskytovala právní služby fyzickým a právníckým osobám zúčastněným na předmětné obchodní transakci a vystupovala ve vztahu k předmětným kyperským společnostem a Mgr. [příjmení] jako právní zástupce, dále jako oprávněná osoba a autorizovaný kontakt Mgr. [příjmení] (jakožto benefičního vlastníka společností) či spravovala úschovní účty obou společností, kdy v souvislosti s tímto projektem pak měla být rovněž odměňována, přičemž on sám v rámci předmětných transakcí zastřešoval činnost nejen právního týmu, ale rovněž činnost ekonomických poradců, popř. tzv. zahraničního týmu zprostředkujícího komunikaci s kyperským managementem, čímž tento obžalovaný vysvětluje svou komunikaci týkající se fakturace a vypořádání transakce.

70. Nutno také dodat, že pokud by bylo důvodné označení Mgr. [titul]. [jméno] za osobu řídicí činnosti předmětných kyperských společností, bylo by na místě zabývat se uvedenými příjmy z hlediska naplnění pojmu stále provozovny (ať již v intencích čl. 5 Smlouvy mezi Českou a Kyperskou republikou publikovanou pod č. 120/2009 Sb. m. s . či v intencích § 22 odst. 1 písm. a), odst. 2 zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů) či dokonce pojmu rezident (ve smyslu čl. 4 Smlouvy mezi Českou a Kyperskou republikou publikovanou pod č. 120/2009 Sb. m. s . a ve smyslu § 17 odst. 3 zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů), kdy takové zpochybnění daňové rezidency předmětných společností by se muselo v meritorním rozhodnutí soudu náležitě odrazit.

71. Po vlastním přezkumu shora uvedených záznamů ze sledování realizovaného v období od [datum] do [datum] v konfrontaci se skutkovými závěry nalézacího soudu údajně vycházejícími z

uvedeného sledování, lze tedy přisvědčit obžalovaným, že kategorické tvrzení soudu o tom, že právě obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno] s vědomím obžalovaného [příjmení] [příjmení] sám fakticky ovládal a řídil [právníká osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED, je poněkud v rozporu s tím, na co sám prvostupňový soud v odůvodnění napadeného rozsudku poukazuje, tedy že záležitosti týkající se [část obce] Mgr. [titul]. [jméno] projednával s další osobou, že se další osobě zodpovídal a že někdo kontroloval otázku toku finančních prostředků. Sám nalézací soud upozorňuje na zaznamenané hovory ze dne [datum] (tedy z období před tzv. closingem projektu), z nichž usuzuje, že obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] nejednal ryze na svůj účet, nýbrž pravděpodobně na účet [jméno] [příjmení]. V hovorech s neztotožněnou ženou pak obžalovaný popisuje, kterak jiné osobě ukazoval, jak bylo naloženo s penězi z „depa“ Certonie (patrně v souvislosti se smlouvou o správě finančních prostředků) za období 2013 a 2014 (tedy nehovořilo se o penězích za předmětné akcie, a to i s ohledem na datum hovoru), kdy žena upozorňuje, že on (neznámá osoba) jí říkal, že je třeba vymyslet, jak se peníze dostanou k někomu (k [jméno] či k [jméno]), že [jméno] dluží [jméno] „nějakou rachou“ ... a že oni říkají, proč by Certonie nemohla tu pohledávku třeba od [jméno] koupit a nemohla by mu ji proplatit, na což obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] uvádí, že mohla, když ona přesvědčí Certonii vzít si pohledávku od [příjmení]. Tato pasáž rozhovoru tedy rozhodně nesvědčí o tom, že za [právníká osoba] LIMITED činil obchodní rozhodnutí sám obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno]. Stejně tak hovor obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno] pravděpodobně vedený s Ing. [jméno] [příjmení] ze dne [datum] (popsaný pod bodem 74. napadeného rozsudku) dokládá, že obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] nejedná jako osoba rozhodující o závazcích [právníká osoba] LIMITED, pokud se Ing. [příjmení] dotazuje, jakou odměnu má dostat [obec] Holub a zda to má (neznámá osoba) odsouhlasené, kdy Ing. [příjmení] odpověděl, že to nechal teďka schválit, (neznámá osoba) to má odsouhlasené, ale nemá papír s razítkem. Ing. [příjmení] [jméno] [jméno] rovněž upozorňuje, že je tam problém v tom, že oni (neznámé osoby) musí zaplatit ještě DPH M. Holuba (které on nedokáže od toho odpárat) ...tak aby věděli (neznámé osoby), že je to 5 miliónů včetně DPH. Rovněž hovor ze dne [datum] svědčí o tom, že obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] musel způsob vypořádání předmětné transakce předem řešit s klientem, a že obsahem jednání mělo být i vypořádání závazků vůči MSB Legal a PESKIM. Taktéž zaznamenaný hovor ze dne [datum] dokládá, že Mgr. [titul]. [jméno] musel blíže nezjištěným osobám předkládat vyúčtování nákladů [právníká osoba], Varvadi a Sindona na „projekt“ a dne [datum] (v čase 9:33 až 9:34) pak sděloval, že vyúčtování jim (neznámým osobám) není vůbec jasné, jsou zmatení a vůbec to nechápou, přičemž on jim na to neumí odpovědět. V rozhovoru mezi obžalovaným [příjmení] [titul]. [jméno] a Ing. [příjmení] ze dne [datum] a [datum] se pak hovoří o potřebě spojení M. Holuba (který musí fakturovat i DPH) přímo s Certonií, protože pro ni se to nakonec dělalo a oni (jiné osoby) měli opci a k té se hlásili a dále o tom, že v souvislosti s fakturací M. Holuba se bude muset udělat nějaká komunikace mezi nimi (jinými osobami) a tím Kyprem za účelem akceptace jednorázové odměny za zprostředkování prodeje, přičemž, když dále společně probírají, jaký předmět plnění by měl být ve fakturaci [právníká osoba] Holuba uveden, Mgr. [titul]. [jméno] se obává, aby někdo nechtěl ke zprostředkování obchodu vidět papíry, a oni mu budou muset říct, že žádné nemají, což je podle něho složitější i tím, že oni (jiné osoby) jsou na Kypru. Z této komunikace je tedy zjevné, že Mgr. [titul]. [jméno] poskytoval Ing. [příjmení] toliko rady, jak zahrnout do obchodní transakce vyúčtování služeb M. Holuba a nebyl osobou, která by rozhodovala o tom, za jaké plnění [právníká osoba] bude ochotna zaplatit, což měla odsouhlasit a rozhodnout jiná osoba (popř. jiné osoby), ale znovu to prokazuje, že rozhodnutí za CERTONIA TRADING LIMITED nečinil. Stejně tak v hovoru ze dne [datum], kdy s neznámou ženou Mgr. [titul]. [jméno] projednává fakturaci vůči CERTONIA TRADING LIMITED, tento hovoří o již schválených věcech a slibuje, že jiné věci (vypořádání „eLVěčka“) s nimi (neznámými osobami) projedná, až se vrátí z dovolené, ale rovněž navrhuje, že před dovolenou podepíše originály platebních instrukcí, které pak dopodepíší statutární zástupci (což je zjevné, jak vyplývá z kontextu komunikace a jiných zajištěných platebních instrukcí, postup opačný oproti zvyklostem), ač je předtím neznámou ženou upozorňován, že může

hospodařit s těmi prostředky pouze na pokyn klienta. Dále i z hovoru ze dne [datum] (v čase od 9:55), který napadený rozsudek nezmiňuje, vyplývá (kromě toho, že dával pokyn k odeslání instrukcí), že se Mgr. [titul]. [jméno] rozčiloval nad tím, že paní [příjmení] dává do instrukcí (pravděpodobně platebních) i věci, které nejsou odsouhlaseny s klienty, což svědčí o tom, že dříve než se instrukce zaslala k potvrzení statutárnímu orgánu, bylo třeba souhlasu klienta. Jakého klienta či klienty měl obžalovaný v tom kterém případě na mysli, sice z hovorů jednoznačně nevyplývá, ale z prostorových odposlechů lze dovodit, že do obchodní transakce byla neurčitým způsobem zapojena i osoba [jméno] [příjmení] či že čistý zisk z ní měl činit „105 803“ a že minimálně některé položky z tohoto zisku bylo nutno dělit dvěma, jak plyne z hovoru ze dne [datum] (v čase 11:56). O tom, že o zisk se měly dělit dva subjekty (popř. dvě skupiny osob) pak svědčí také hovor ze dne [datum] (v čase od 17:04), v němž je řešen problém spočívající v tom, že v celkovém vyúčtování [část obce] (které všem dali) chybí DPH (zhruba milion třista) vyúčtované Certonii, která je neplátcem, v důsledku čehož měli neztotožněného muže „obrat“ o to, co mu tam nevyúčtovali. Z hovoru Mgr. [titul]. [jméno] s neztotožněnou ženou ze dne [datum] (v čase od 11:56) je pak zřejmé i to, že nějaká osoba má u nich, v jejich systému, k 1.7. kromě starých zůstatků více než 142 milionů korun, které leží na depozitních účtech jeho firem a které mu budou muset postupně dát (po odpočtu starých dluhů), kdy však v rámci pokračování hovoru (v čase od 12:04) lze usuzovat, že touto osobou je [jméno] [příjmení], když v rámci debaty, co dluží oni jemu a on jim, právě jméno [příjmení] padne. Souvislost vypořádání předmětné obchodní transakce („peněz za pozemky“) s fakturami vystavenými [právní osoba] & Partners pak vyplývá i z hovoru ze dne [datum] (v čase od 18:11). Na to, že je z prostorových odposlechů zřejmé, že vyúčtování, resp. vypořádání výnosu z prodeje, „[část obce]“ obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] předkládal právě [jméno] [příjmení] a rovněž dalším osobám soud prvního stupně správně poukázal pod body [číslo] a 114. napadeného rozsudku.

72. Nutno přisvědčit nalézacímu soudu rovněž v tom směru, že z pořízených záznamů vyplývá, že předmětná obchodní transakce měla dvě stránky, jednak stránku formálně vykazovanou, jednak stránku skutečnou (v níž se mimo jiné promítaly náklady, zisky a provize jiných osob), o čemž svědčí např. vyhotovování dvou druhů tabulek s vyúčtováním (popř. složek a spisů), obžalovaným zmiňované vystavení tzv. optimalizační faktury, která se neměla počítat do „těch reálných závazků“, ale i vyjadřování typu: „já mluvím o realitě, nikoli o formální stránce“ (ve vztahu k právně-ekonomické situaci Certonie), „ve skutečnosti je to úplně jinak“ (ve vztahu k penězům ležícím na depozitních účtech) či, „teď se budou platit jen oficiální výdaje“, „to jsou všechno mí klienti, ale jakoby formálně vona (zjevně Mgr. [příjmení] [příjmení]) zastupuje VARVADI, že jo“ apod.

73. Lze tedy shrnout, že záznamy ze sledování podporují obhajobu obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno], že ke společností VARVADI LIMITED a CERTONIA TRADING LIMITED přistupoval jako ke svým klientům, kdy jím vedená komunikace jednoznačně nenasvědčuje tomu, že jeho role spočívala v samostatném řízení činnosti těchto společností, avšak nelze přehlédnout, že mu byl ponechán poměrně významný prostor pro řešení dílčích otázek souvisejících s činností uvedených společností a předmětnou obchodní transakcí, které rozhodně nelze vnímat čistě jako výkon advokacie. Odvolací soud má na mysli např. jeho telefonát s neznámou ženou ze dne [datum] (v čase od [číslo]), který začíná větou: „Tak jsme prodali [část obce] za 205“, hovory ze dne [datum], v nichž Mgr. [jméno] v souvislosti s „voholením“ VARVADI LIMITED uvedl, že je donutil, aby dali nějaké normální číslo na založení, fungování prvního roku a likvidaci či že celou tuhle transakci...pozemky dělá on (v souvislosti s Certonií a tím, co tehdejší týden mělo běžet) a chce vědět o všem, co se kde drhne, či hovor ze dne [datum], kdy Mgr. [jméno] neztotožněné ženě poté, co byl upozorněn na zůstatek ve Varvadi [částka] tisíc, což mělo být víc než plánovali na likvidaci, na dotaz, zda se to může likvidovat, obžalovaný uvedl: „můžou zlikvidovat“, ale i hovor Mgr. [titul]. [jméno] s Ing. [příjmení] ze dne [datum] (v čase od 12:44), kdy spolu řeší, pod jakou firmu „strčit“ fakturu [právní osoba] (M. [příjmení]) či hovor ze dne [datum] (v čase od 19:00), kdy na dotaz neztotožněné ženy, komu má vyfakturovat dluh jeho kamaráda na Kypru ([částka]

tisíc), obžalovaný odvětlí, že neví, at' to,, vrazí“ do té Certonie. Rovněž na základě celkového vyznění komunikace lze uzavřít, že obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno] si byl vědom toho, že aktivity nejen předmětných společností, ale i dalších společností, kterým poskytoval právní služby včetně zajištění služeb ekonomických či na jejichž projektech se nějakým způsobem podílel, směřují k obcházení zákona či dokonce jeho porušení, k utajení osob na transakcích skutečně profitujících a že jsou po formální stránce vykazovány v rozporu se skutečností, přičemž sám minimálně některé konstrukce dílčích fiktivních smluvně-závazkových vztahů vymýšlel, pomáhal zajišťovat fyzické i právnické osoby, které byly do těchto nekalých aktivit zapojovány. Takové jednání pak rozhodně nelze označit za legální výkon advokacie. Advokát je při poskytování právní pomoci vázán nejen příkazy svého klienta, ale především právními předpisy, jejichž uplatnění je povinen chránit a prosazovat. Nemůže sám v zájmu klienta (at' již jím byl ve skutečnosti kdokoliv) vytvářet stav odporující zákonu a realitě a není jeho povinností takové pokyny plnit.

74. Každopádně nelze než souhlasit s obhajobou, že zajištěné záznamy ze sledování nezachycují žádné vlastní strategické rozhodnutí obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno] o podnikatelské činnosti [právní osoba] a CERTONIA TRADING LIMITED, nýbrž dokládají zejména to, že řešil především fakturace související s činností jeho advokátní kanceláře, ale i ekonomického a zahraničního týmu, dohlížel na to, jakým způsobem budou fakturovány jiné náklady související s předmětnou obchodní transakcí, což mohlo vycházet z toho, že byl osobou koordinující převod [právní osoba], at' již po stránce právní či ekonomické, a řešil rovněž finanční vypořádání transakce, což souvisí s tím, že u jeho advokátní kanceláře měly obě společnosti úschovní účet, avšak nikoli jen s tím, když je ze záznamů zřejmé, že paralelně dohlížel na rozvržení výnosu z transakce mezi další osoby, které formálně neměly s transakcí nic společného a které rozhodně nelze podřadit toliko pod pojem klient Mgr. [jméno] [příjmení] či klienti CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED. K tomu lze připomenout i výpověď svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení] (projektové manažerky PESKIMu), která na dotaz, kdo jednal za [právní osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED v rámci předvodu akcií RANDWICKu, uvedla, že smluvní dokumentaci podepisovali a příkazy dávali standardně ředitelé, ale pak byla samozřejmě jiná osoba, která nabízela tu společnost k prodeji tady v ČR. O tom, že touto osobou byl právě Mgr. [jméno] [příjmení] či JUDr. [jméno] [příjmení], odvolací soud stejně jako soud prvního stupně pochybuje.

75. Nelze se pak ztotožnit s tvrzením obhajoby, že ze záznamů nevyplývá, že Mgr. [jméno] učinil nějaký pokyn nebo instrukci adresované kyperským ředitelům společností, když v několika zaznamenaných hovorech obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] právě instrukce řeší s evidentně jemu podřízenými osobami a vydává pokyn či souhlasí s tím, aby byly zaslány správcovské společnosti. Nutno však dodat, že takový postup nijak neodporuje Smlouvám o poskytování služeb uzavřeným se [právní osoba] (CYPRUS) LIMITED za situace, kdy by takto jednal jako oprávněný zástupce benefičního vlastníka předmětných společností či na základě smluv o úschovních účtech, eventuálně o správě finančních prostředků, kterou měla [právní osoba] Legal uzavřeno se [právní osoba] LIMITED již od [datum].

76. Za opodstatněné lze označit tvrzení obhajoby v tom směru, že zvukové záznamy neobsahují skutečnosti, ze kterých by vyplývalo, že Mgr. [titul]. [jméno] [jméno] osobně řešil otázku zdanění předmětné transakce, že by někoho žádal nebo že by někomu dal pokyn, aby se takovou otázkou zabýval. Je však třeba znovu připomenout, že tento obžalovaný jednak sám v zaznamenaných hovorech upozorňoval na vystavení tzv. optimalizační faktury vůči [právní osoba] LIMITED, ale navíc obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] se v rámci jiné obchodní transakce (hovor ze dne [datum]) zajímal o to, zda je záležitost nějak daňově ověřena a sám poukazoval na problém prodeje pohledávky se ziskem (v jiném obchodním případě), což by se mělo podle jeho názoru normálně zdanit a nechápe, jak je tedy vymyšlena ta daňová zátěž. Rovněž při rozhovoru pravděpodobně s Ing. [příjmení] dne [datum] (v čase 20:50), když se Mgr. [titul]. [jméno] podivuje nad tím, že se někomu nelíbí, že právní služby stojí milión korun za,, dvěstěmiliónové pozemky“, Ing. [příjmení]

připomene, že si neztotožněná osoba neuvědomuje, jak to bylo složité a že by si to jinak neztotožněná osoba zdanila. Tedy tvrzení obžalovaného, že se nezabýval a ani nebylo v jeho kompetenci se zabývat daňovou otázkou, je nevěrohodné a opak podporuje i okolnost, že on sám klientům (eventuálně jejich zástupcům) a jiným osobám (na transakci profitujícím) musel vysvětlovat jednotlivé náklady předmětné transakce a způsob vypořádání výnosu, což svědčí o tom, že on či jeho ekonomický tým se museli i nákladovými položkami ve formě daňových povinností zabývat. Ale svědčí to také o tom, že předmětná velmi složitá a časově náročná obchodní transakce, na jejíž realizaci obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno] dohlížel a kterou smluvně zajišťoval, byla uskutečňována ve prospěch neznámé osoby, která se rozhodla touto cestou vyhnout daňové povinnosti, kdy tato cesta přirozeně obnášela i nutnost poskytnout provize zúčastněným osobám, které se nějakým způsobem o zdárný průběh obchodního případu zasadily.

77. Ve vztahu k otázce, kdo fakticky (nikoli jen formálně) jednal za [právnícká osoba] a CERTONIA TRADING LIMITED, kdo tyto společnosti ve skutečnosti řídil a staral se o jejich chod a obchodní aktivity, pak nebylo možné najít jednoznačnou odpověď ani na základě listinné dokumentace zajištěné v rámci sledování věci –zásilek dopravovaných mezi zájmovými subjekty prostřednictvím FEDEXu či z e-mailové komunikace doložené v řízení před soudem prvního stupně, ale i v odvolacím řízení. Ze zajištěných zásilek vyplývá, že dodání listinné dokumentace na Kypr (převážně [právnícká osoba] Fidelico) zajišťovali pracovníci [právnícká osoba] s.r.o. a z doložené e-mailové komunikace mezi pracovníky MSB Legal a PESKIM (převážně mezi [jméno] [příjmení] za MSB Legal a [příjmení] [příjmení] [příjmení] za PESKIM či [jméno] [příjmení] [příjmení]) z období od [datum] do [datum] (kdy je třeba zdůraznit, že výběr e-mailů byl závislý čistě na vůli obžalovaných), v níž jsou řešeny požadavky „Kypru“ související s předmětnou obchodní transakcí, je zřejmé jen to, že obžalovaný [příjmení] [jméno] [jméno] byl v některých případech jedním z jejích adresátů a někdy se do komunikace sám aktivně zapojoval, a to v případě, kdy se řešila nutnost úpravy plné moci. Jak bylo již shora uvedeno, z přílohy k e-mailu ze dne [datum] vyplývá, že akcie spol. [právnícká osoba] byly uloženy v úschově u advokátní kanceláře [právnícká osoba] ještě před uplatněním opce ze strany spol. CERTONIA TRADING LIMITED, dále že spol. VARVADI LIMITED neměla platit [právnícká osoba] LIMITED za nákup akcií ve spol. [právnícká osoba] až do doby, než za další přeprodeje těchto akcií zaplatí [právnícká osoba] či že spol. CERTONIA TRADING LIMITED, ARLACATE HOLDING LIMITED a SINDONA měly vůči spol. RANDWICK Trade pohledávky ve výši [částka], 44,3 milionů Kč a 1,5 milionů Kč, které byly postoupeny na spol. VARVADI LIMITED a dále přeprodány spol. [právnícká osoba] Z připojeného schématu transakce vyplývá, že při uplatnění opce zaplatila spol. CERTONIA TRADING LIMITED za akcie spol. RANDWICK Trade částku ve výši 3 milionů Kč. Z e-mailů ze dne [datum] až [datum] pak vyplývá, že jednotlivé osoby diskutovaly rozsah plných mocí pro advokátní kanceláře MSB Legal a A3K, kdy se kyperští ředitelé obávali ohrožení daňové rezidence společností. Z e-mailu ze dne [datum] je zřejmé, že spol. [právnícká osoba] neuhradila úvěr poskytnutý spol. CERTONIA TRADING LIMITED na nákup pozemků v k.ú. [část obce] a tento měl být vypořádán až postoupením pohledávky na spol. [právnícká osoba] Z e-mailu ze dne [datum] vyplývá, že pohledávky spol. CERTONIA TRADING LIMITED, ARLACATE HOLDING LIMITED a SINDONA za spol. [právnícká osoba] měly být rovněž vypořádány až postoupením těchto pohledávek na spol. [právnícká osoba], kdy peníze zaplacené spol. VARVADI LIMITED měly být dále přeposlány původním věřitelům a že Smlouvu o postoupení pohledávek měla připravovat [jméno] [příjmení] [příjmení]. Z uvedeného tedy vyplývá, že transakce mezi jednotlivými články řetězce probíhaly pouze účetně, pohledávky nebyly spláceny a k jejich úhradě a účetnímu výmazu došlo až finální platbou ze strany [právnícká osoba]

78. V elektronické komunikaci vedené v období [datum] až [email] 2015 většinou mezi [jméno] [příjmení] (PESKIM) a Chloi Panagiotou, [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení] (Orangefield Cyprus), kdy dalšími adresáty byly i [jméno] [příjmení], [příjmení] [příjmení], [jméno] [jméno], [jméno] [příjmení] či Constantinos Economides, pak osoba obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno]

[jméno] nefiguruje. Z e-mailu ze dne [datum] vyplývá, že spol. VARVADI LIMITED měla být zlikvidována po provedení transakce. E-mail ze dne [datum] rovněž dokládá, že spol. [právnícká osoba] si nepřála obchodovat přímo se spol. CERTONIA TRADING LIMITED či že zisk [právnícká osoba] z předmětné transakce měl pokrývat jen náklady na její likvidaci či že se [jméno] [příjmení] (PESKIM) dotazovala Chloi Panagiotou (CASARINA MANAGEMENT) na daňové implikace transakce pro VARVADI LIMITED. Z e-mailu ze dne [datum] a [datum] pak vyplývá, že bylo sděleno, že přeprdej akcií není na Kypru zdanitelný, avšak úplatný převod pohledávek, z něhož by spol. VARVADI LIMITED měla zisk, by byl zdanitelný v rámci DPPO. Z jiné komunikace ze dne [datum] pak vyplývá, že byla diskutována nutnost udělení plných mocí advokátním kancelářím MSB Legal (Mgr. [jméno]) a A3K (Mgr. [příjmení] [příjmení]) ke closingu transakce, protože spol. [právnícká osoba] chtěla mít transakci krytou určitou mírou odpovědnosti za VARVADI LIMITED a kyperské ředitele nemohla prověřit. [jméno] [příjmení] (vedoucí právního oddělení Orangefield Group) pak také dne [datum] sděluje, že stále nemají k dispozici návrh smlouvy o převodu akcií, která má být podepsána mezi společnostmi CERTONIA TRADING LIMITED a REGISMASTER Group, kterou potřebují k tomu, aby bylo možné pokračovat, což svědčí o tom, že k tomuto datu smlouva o převodu akcií nebyla ještě uzavřena. I v další e-mailové komunikaci od 11. 6. do [email] 2015 je diskutováno udělení plných mocí a formulační změny v některých částech transakční dokumentace (např. smlouvě o úschově).

79. Ani svědecké výpovědi ředitelek [právnícká osoba] LIMITED, jež byla statutárním orgánem CERTONIA TRADING LIMITED i VARVADI LIMITED a dceřinou společností [právnícká osoba] (Cyprus) LTD, tedy výpovědi Iliady [obec] a Chloi Panagiotou, nepřinesly odpověď na otázku, kdo ve skutečnosti řídil obchodní činnost uvedených společností. Jak poukázal již nalézací soud, ve vztahu k osobě obžalovaného [příjmení] [jméno] [jméno] svědkyně [příjmení] [jméno] totiž uvedla, že o něm slyšela, ale již si nevzpomíná, zda s ním komunikovala v souvislosti s uvedenými společnostmi. K podnikatelské činnosti společností, nebyla schopná ničeho konkrétního uvést s tím, že s druhou ředitelkou Chloi Panagiotou prováděly rozhodnutí a podepisovaly dokumenty, pokud byl takový požadavek. Nebyla však schopna uvést žádné osoby, které by požadavky vznášely, přičemž podle ní majitel společnosti na základě dohody se [právnícká osoba] ustanovil nějaké osoby, které znaly, a tyto osoby je kontaktovaly přes e-mail či telefonicky a rovněž pak dostávaly instrukce, aby mohly vykonávat své povinnosti. Účetnictví společností měla podle ní na starosti [právnícká osoba] a účetní oddělení řešilo i daňovou problematiku. Nevzpomněla si, že by otázku daní řešila s obžalovaným [příjmení] [jméno] a na poněkud sugestivní dotaz obhájkyne obžalovaného, zda dostala od pana [jméno] pokyn neplatit daně, svědkyně využila práva odepřít výpověď s odkazem na kyperský právní řád. Další svědkyně [příjmení] [jméno] rovněž uvedla, že se s obžalovanými nikdy nesetkala, jen o nich slyšela, přičemž Mgr. [příjmení] obě společnosti vlastnil a Mgr. [titul]. [jméno] [jméno] byl osobou, kterou měly kontaktovat v záležitostech obou společností, na žádné takové záležitosti si však nevzpomněla. Za předmět činnosti obou společností svědkyně označila držení akcií s tím, že ony jako ředitelky CASARINA MANAGEMENT LIMITED měly ve svých rukou obchodní vedení [právnícká osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED, a to na základě toho, co jim říkala [příjmení] [jméno], že mají dělat. Ve vztahu k podnikatelské činnosti uvedených společností žádné instrukce údajně nedostávala, komunikovala pouze s Vistrou Group, jejím managementem, účetním a právním oddělením. Od Mgr. [jméno] žádné instrukce v souvislosti se společnostmi Certonia či Varvadi nedostala a tento neřídil ani [právnícká osoba] LIMITED. Na obchody společnostmi realizované v letech 2015 a 2016 si svědkyně nepamatovala. Stejně tak si svědkyně nevybavila, zda mezi ní a obžalovaným [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno] k nějakému kontaktu vůbec došlo, s obžalovaným [příjmení] [jméno] [příjmení] žádný kontakt údajně neměla. Ke společnostem MSB Legal a PESKIM (kdy si nevzpomněla, které osoby za tyto společnosti jednaly) svědkyně uvedla, že se jedná o společnosti, které kontaktovaly přes management Vistry ohledně Certonie a Varvadi. Kontakty byly prováděny přes maily, zda CASARINA MANAGEMENT LIMITED využívala také přepravních služeb FEDEXu, si nepamatovala (kdy v tomto případě došlo v bodě 28. odůvodnění napadeného

rozsudku k určité dezinterpretaci). K MSB Legal svědkyně rovněž dodala, že tato byla zástupcem pana [příjmení] a zda k ní měl nějaký vztah obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno], nevěděla. Svědkyně také vyjádřila vlastní názor, že vzhledem k tomu, že obě předmětné společnosti byly kyperské, nemohly mít daňovou povinnost v zahraničí (mimo Kypr).

80. Z provedeného dokazování (smluvní dokumentace, zajištěných zásilek, e-mailové komunikace, tzv. prostorových odposlechů, výpovědí zástupkyně CASARINA MANAGEMENT LIMITED a zároveň pracovník [příjmení] (cyprus) LTD., výpovědí svědkyně [příjmení] [jméno] [příjmení]) skutečně vyplývá, že statutární orgán obou společností konal a jednal až v okamžiku, kdy byly prostřednictvím [právníká osoba] (Cyprus) LTD. (resp. Orangefield (Cyprus) Limited) vzneseny požadavky ze strany oprávněných zástupců (autorizovaných kontaktů), až když jim byly předloženy návrhy smluv a příslušné žádosti o podpis. Stejně tak platby byly realizovány až na základě podnětu ze strany autorizovaných kontaktů. Avšak, jak je zřejmé především z doložené e-mailové komunikace (ale i výpovědi [jméno] [příjmení]), nastaly i situace, kdy požadavky šly opačnou cestou, tedy ze strany kyperského managementu, a nebylo vždy a bez dalších konzultací vyhovováno požadavkům na české straně. Příslušné rozhodnutí předmětných společností bylo tedy dílem určité obchodní příležitosti, určitého podnětu a návrhu majitele společnosti (popř. jiné osoby) zprostředkovaného správcovské firmě a managementu [právníká osoba] Legal či spíše [právníká osoba], konzultací v rovině právní i ekonomické, což v případě všestranného konsensu následně vyústilo v určité právní jednání statutárního orgánu společností. Nepodařilo se tak prokázat, že podnikatelskou činnost [právníká osoba] a CERTONIA TRADING LIMITED zcela samostatně řídil a vedl právě obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno], a že tento byl osobou prioritně iniciující obchody předmětných společností. Ani pro tyto okolnosti nebyl dán důvod pro vrácení věci soudu prvního stupně, neboť i na základě doplněného dokazování ve spojení s důkazy provedenými nalézacím soudem bylo možné, aby odvolací soud poupravil skutková zjištění nalézacího soudu a náležitě vymezil úlohy obžalovaných, jejich protiprávní jednání (byť z valné části omisivní povahy) vedoucí ke zkrácení daně a popsal skutkový stav věci, a to tak, že nebylo nijak zasaženo do totožnosti skutku, obžalovací zásady, ani zásady zákazu reformace in peius.

81. Za žádoucí pak odvolací soud považoval vypuštění pasáže o tom, že to byl Mgr. [titul]. [jméno] [jméno], kdo uplatnil opci na akcie, neboť to neodpovídá zajištěným důkazům, když ze zajištěné dokumentace je zřejmé, že opční právo uplatnila ředitelka CASARINA MANAGEMENT LIMITED a důkaz, že se tak stalo na pokyn či žádost právě obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno] nebyl zajištěn. Rovněž skutková okolnost, že převod akcií obžalovaní neoznámili příslušnému rejstříkovému soudu, nemá ve výroku rozsudku své opodstatnění, když takovou povinnost měla [právníká osoba], resp. její statutární zástupci v té které fázi převodu, byť je zjevné, že JUDr. [příjmení] konal patrně jen v případě, že dostal pokyn od CERTONIA TRADING LIMITED a že sám FINEP [část obce] neměl zájem na tom, aby byla veřejně dostupná informace o tom, kdo byl předešlým vlastníkem společnosti.

82. Obžalovaným pak nelze přisvědčit, že nalézací soud dospěl k nesprávnému právnímu závěru o povinnosti [právníká osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED zdanit podle zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů (dále jen, „zákon o daních z příjmů“), příjmy z prodeje akcií spol. [právníká osoba]. Je třeba uvést, že vznik daňové povinnosti v České republice pro právnické osoby založené podle právního řádu jiného státu závisí v první řadě na určení daňové rezidentury těchto subjektů. Obžalovaní namítali, že spol. CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED jsou daňovými rezidenty Kyperské republiky a jejich příjmy v zásadě podléhají zdanění v tomto státu. K závěru o daňové rezidentuře Kyperské republiky se přiklonil též nalézací soud, což zcela odpovídá důkaznímu stavu. V situaci, kdy daňový rezident jednoho státu uskuteční transakci ve více než jedné jurisdikci, však dochází ke konfliktu daňových systémů těchto států, pro jejichž řešení lze uzavřít mezinárodní smlouvy o zamezení dvojímu zdanění. Nalézací soud zcela správně vyhodnotil, že pro zodpovězení otázky, zda spol. CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED měly v projednávané věci povinnost zdanit svůj zisk z prodeje akcií spol.

[právníká osoba] (což platí i pro prodej pohledávek vůči této společnosti) v České republice, je rozhodné posouzení relevantních ustanovení Smlouvy mezi Českou republikou a Kyprskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, vyhlášené pod [číslo] Sb. m. s. (dále jen, „Smlouva o zamezení dvojímu zdanění“ či, „Smlouva“).

83. S obžalovanými lze souhlasit, že předmětná Smlouva je prezidentské povahy a spadá do režimu v rámci čl. 10 Ústavy, podle něhož vyhlášené mezinárodní smlouvy, k jejichž ratifikaci dal Parlament souhlas a jimiž je Česká republika vázána, jsou součástí právního řádu České republiky. Dotčená Smlouva o zamezení dvojímu zdanění byla podepsána dne [datum] a po souhlasu obou komor Parlamentu, který byl doručen prezidentu republiky dne [datum], byla ratifikována v souladu s čl. 63 odst. 1 písm. b) Ústavy a vyhlášena ve Sbírce mezinárodních smluv. Z povahy Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění vyplývá řada právních důsledků. Zaprvé, Smlouva byla inkorporována do právního řádu České republiky ve své původní formě pramene mezinárodního práva, aniž by její obsah musel být přenesen do vnitrostátního právního předpisu. Zadruhé, věta za středníkem v čl. 10 Ústavy zavádí specifický režim aplikace prezidentských mezinárodních smluv. Jak zdůraznil ve své rozhodovací praxi Ústavní soud (srov. např. nález ze dne [datum], I. ÚS 2637/17), v této souvislosti je třeba rozlišovat dvě situace. V souladu s čl. 95 odst. 1 Ústavy jsou soudy obecně vázány při svém rozhodování zákonem a mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu České republiky, přičemž jsou povinny tyto smlouvy respektovat a vykládat vnitrostátní právo konformně s jejich ustanoveními. Teprve v případě, pokud by takový postup nebyl možný a vnitrostátní právo by bylo v rozporu s mezinárodní smlouvou, je namístě aplikovat v souladu s dikcí čl. 10 Ústavy přednostně prezidentskou mezinárodní smlouvu, a to za podmínky, že by předmětné ustanovení mezinárodní smlouvy bylo tzv. samovykonatelné.

84. Obžalovaní odkazují ve svém odvolání na čl. 11 odst. 5 Listiny základních práv a svobod a namítají, že smlouvami o zamezení dvojímu zdanění nelze nahrazovat vůli zákonodárce a zavést novou daň či změnit sazbu daně, neboť daně nelze stanovovat jinak než na základě zákona. Jednotlivá ustanovení Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění nejsou podle obžalovaných samovykonatelná a nemohou tak ani nahrazovat vnitrostátní daňové předpisy. Přestože lze s uvedenými závěry do jisté míry souhlasit, nelze zároveň přehlédnout, že argumentace obžalovaných je předčasná, neboť prvotní otázkou je, zda zákon o daních z příjmů obsahuje ustanovení, jež by umožňovalo zdanění příjmů ze zcizení obchodního podílu v obchodních korporacích se sídlem v České republice (a pohledávek), a zda lze dané ustanovení vykládat konformně se Smlouvou o zamezení dvojímu zdanění řešící otázky střetu mezi daňovými právními předpisy [obec] a Kyprské republiky.

85. Podle § 17 zákona o daních z příjmů mohou být poplatníky daně z příjmů právnických osob jak daňoví rezidenti České republiky, tak daňoví nerezidenti, kteří nemají na území České republiky své sídlo nebo to o nich stanoví mezinárodní smlouva. Zatímco daňoví rezidenti mají povinnost zdanit v České republice veškeré příjmy plynoucí ze zdrojů v České republice i zahraničí, daňová povinnost daňových nerezidentů je omezena toliko na příjmy ze zdrojů na území České republiky, jejichž okruh je taxativně vymezen v § 22 odst. 1 zákona o daních z příjmů. Jak již bylo uvedeno výše, transakce mezi spol. CERTONIA TRADING LIMITED, VARVADI LIMITED a [právníká osoba], na jejímž uskutečnění se obžalovaní podíleli, zahrnovala nejen prodej obchodního podílu ve spol. [právníká osoba], ale též postoupení pohledávek vůči této společnosti. Tyto zdroje příjmů je přitom třeba z hlediska otázky zdanitelnosti posuzovat samostatně jednak jako příjmy z úhrad pohledávek nabytých postoupením podle § 22 odst. 1 písm. g) bod 11. zákona o daních z příjmů a dále jako příjmy z převodu podílů v obchodních korporacích, které mají sídlo v České republice, podle § 22 odst. 1 písm. h) zákona o daních z příjmů. Ustanovení § 22 odst. 1 písm. h) zákona o daních z příjmů (na rozdíl od Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění) nerozlišuje mezi příjmy z převodu podílů v obchodních korporacích podle složení jejich majetku. K převodu podílů v obchodních korporacích, jejichž hodnota plyne z více než 50 % z nemovitého majetku

umístěného v České republice, je proto přístupováno stejně jako k převodu podílů v jakýchkoliv jiných obchodních korporacích se sídlem v České republice.

86. V dalším kroku je tedy nezbytné zabývat se otázkou, zda lze výše uvedená ustanovení zákona o daních z příjmů vykládat v souladu se Smlouvou o zamezení dvojímu zdanění nebo je jejich aplikace touto Smlouvou zcela vyloučena. Co se týká příjmů z postoupení pohledávek mezi spol. VARVADI LIMITED a [právníká osoba], odvolací soud se ztotožňuje s argumentací obžalovaných, že Smlouva o zamezení dvojímu zdanění neobsahuje speciální ustanovení o zdanění tohoto druhu příjmů, přičemž v souladu s čl. 20 odst. 1 této Smlouvy podléhají tyto příjmy bez ohledu na místo svého zdroje zdanění jen ve státu daňové rezidentury poplatníka, v případě [právníká osoba] tedy na Kypru. V tomto ohledu lze uzavřít, jak bylo již shora naznačeno, že nalézací soud pochybil, když příjem [právníká osoba] jakožto kyperského daňového rezidenta vyplývající z postoupení pohledávek vůči spol. [právníká osoba] na spol. [právníká osoba] na základě smlouvy o postoupení pohledávek ze dne [datum] zahrnul do příjmu zdanitelného v České republice.

87. Odlišná situace však vyvstává v souvislosti s prodejem obchodního podílu ve spol. [právníká osoba] (resp. s prodejem akcií uvedené společnosti), který je třeba posuzovat ve světle čl. 13 Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění. V tomto ohledu lze připomenout, že obžalovaní vedli svou obhajobu ve dvou rovinách. Prodej dotčeného obchodního podílu by měl být podle jejich názoru posuzován podle čl. 13 odst. 5 Smlouvy, neboť český zákonodárce údajně nevyužil možnosti zdanit příjmy uvedené v čl. 13 odst. 2 Smlouvy a zisky ze zcizení podílu v tzv. nemovitostních společnostech podle nich tak podléhají zdanění pouze ve smluvním státu, jehož je zcizitel daňovým rezidentem. I kdyby se však odvolací soud k tomuto závěru nepřiklonil, obžalovaní namítli, že prodej obchodního podílu ve spol. [právníká osoba] nelze podřadit pod čl. 13 odst. 2 Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění pro nesplnění hypotézy tohoto ustanovení, když nebylo prokázáno, že hodnota této společnosti je z více než 50 % tvořena nemovitým majetkem umístěným v České republice, a není nadto ani zřejmé, jak by měla být tato hodnota určena. Obě prezentované úvahy však odvolací soud považuje za nesprávné.

88. Obžalovaným nelze v první řadě přisvědčit, že zákon o daních z příjmů zcela opomíjí zdanění příjmů z převodu podílů v obchodních korporacích, jejichž hodnota je z více než 50 % tvořena nemovitým majetkem umístěným v České republice. Argumentace obžalovaných je v tomto bodu vnitřně rozporná, neboť ve svém odvolání sami správně uvedli, že ust. § 22 odst. 1 písm. h) zákona o daních z příjmů nerozlišuje mezi obchodními korporacemi v závislosti na složení jejich majetku, ale vztahuje se obecně na jakékoliv převody jejich podílů za podmínky, že tyto obchodní korporace mají své sídlo na území České republiky. Odvolací soud nepřehlédl, že jeho aplikovatelnost byla ve vztahu ke kyperským daňovým rezidentům zúžena na základě čl. 13 odst. 2 Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění, dotčené ustanovení lze však vykládat konformně s touto mezinárodní smlouvou tak, že kyperští daňoví rezidenti jsou povinni zdaňovat v České republice příjmy z převodu podílů v obchodních korporacích se sídlem na území České republiky, jestliže jejich hodnota plyne z více než 50 % z nemovitého majetku umístěného v České republice. Text čl. 13 odst. 2 Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění nelze v žádném případě vykládat tak, že by ukládal smluvním stranám zavést do jejich vnitrostátních právních řádů zvlášť povinnost zdaňovat převody podílů v tzv. nemovitostních společnostech, pokud již jejich vnitrostátní právní předpisy takovou možnost v širším okruhu případů připouštěly. To je přitom případ České republiky. Výklad obžalovaných odporuje nejen výslovnému znění tohoto smluvního ustanovení, ale nelze ho ve světle čl. 31 odst. 1 Vídeňské úmluvy o smluvním právu, publikované pod č. 2/1988 Sb. z., vyvodit ani z ostatních ustanovení Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění nebo jejího předmětu a účelu. Rovněž skutečnost v odvoláních obžalovaných připomínaná, že Finanční úřad pro hlavní město Prahu do dnešního dne nevyzval spol. CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED k podání daňového přiznání, je v tomto ohledu nerozhodná, neboť závěry správce daně učiněné v daňovém řízení nejsou závazné a nelze je bez dalšího přejímat do trestního řízení, ale soud je zásadně povinen

samostatně učinit závěry o existenci trestní odpovědnosti obviněného za trestný čin (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 4. 2020, sp. zn. 3 Tdo 293/2020, a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. 7. 2001 sp. zn. 5 Tz 101/2001, publikovaný pod [číslo] Sb. rozh. tr.). Za zcela absurdní je pak třeba považovat argumentaci obžalovaných, že v nyní projednávané trestní věci nemohlo dojít k naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 tr. zákoníku, neboť nevyměření a neodvedení daně mělo být v přímé příčinné souvislosti pouze s nečinností správce daně. V této souvislosti nezbyvá odvolacímu soudu než podotknout, že sami obžalovaní se výrazně přičinili na tom, aby převod obchodního podílu ve spol. [právnícká osoba] byl vysoce netransparentní pro správce daně v České republice, když do transakce, která měla fakticky proběhnout mezi dvěma českými daňovými rezidenty spol. [právnícká osoba] a [právnícká osoba], pomohli zapojit dvě obchodní korporace se sídlem v Kyprské republice, přičemž jediným ekonomickým důvodem pro tento postup bylo zneužití tvrzených výhod plynoucích ze Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění, kterou obžalovaní toliko účelově vykládají ve svůj prospěch.

89. O skutečné povaze transakce svědčí zejména smlouva o přípravě obchodní transakce uzavřená dne [datum] spol. [právnícká osoba], [právnícká osoba] a [právnícká osoba], kde spol. [právnícká osoba] vyjádřila zájem vstoupit do pozice vlastníka Nemovitostí skrze nabytí všech 12 ks kmenových akcií na jméno v listinné podobě o jmenovité hodnotě [částka] za jednu akcií vydaných spol. [právnícká osoba], jejichž výlučným vlastníkem byla spol. [právnícká osoba]. K převodu Nemovitostí, resp. akcií spol. [právnícká osoba], mezi českými daňovými rezidenty však nemělo dojít přímo, neboť by tak vznikla daňová povinnost v České republice ať už v podobě daně z převodu nemovitostí nebo daně z příjmů, ale až po uplatnění úplatného opčního práva k akciím spol. [právnícká osoba] třetí osobou, jež nebyla ve smlouvě opět ryze účelově blíže identifikována. Z oznámení o uplatnění opčního práva ze dne [datum] lze však dovodit, že touto třetí osobou byla spol. CERTONIA TRADING LIMITED, která dala dne [datum] spol. [právnícká osoba] pokyn k podpisu a dalším úkonům souvisejícím s uzavřením smlouvy o přípravě obchodní transakce se spol. [právnícká osoba]. Stejně tak smlouva o prodeji akcií ze dne [datum] jasně deklaruje, že kupující má zájem prostřednictvím [právnícká osoba] Trade vstoupit do pozice vlastníka Nemovitostí. Uvedená forma převodu nebyla zvolena náhodně, ale byla jí sledována eliminace daňové povinnosti v souvislosti s transakcí, což se projevilo i ve výši kupní ceny nabídnuté ze strany spol. [právnícká osoba] v její aktualizované nabídce ze dne [datum], která byla o 25 milionů Kč nižší než nabízená kupní cena za Nemovitosti samotné. Jak během veřejného zasedání v rámci odvolacího řízení uvedl obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno], rozdíl v kupních cenách se odvíjel od odlišného režimu zdanění, kdy prodej Nemovitostí by podléhal dani z převodu nemovitostí v České republice, zatímco prodej akcií spol. [právnícká osoba] podle výkladu prezentovaného obžalovanými nikoliv. V této souvislosti má odvolací soud za to, že již při přípravě transakce bylo kalkulováno s tím, že prodej akcií spol. [právnícká osoba] by nepodléhal zdanění ani v Kyprské republice, což potvrdila i již zmíněná e-mailová komunikace Chloe Panagiotou ze dne [datum], která Mgr. [jméno] [příjmení] na její předchozí dotaz odpověděla, že prodej akcií spol. [právnícká osoba] nemá v Kyprské republice žádné daňové implikace. Obžalovaní si byli vědomi, že v důsledku restrukturalizace transakce a zapojení kyprských daňových rezidentů by otázku však zdanění s ohledem na zdroj příjmu bylo nutné řešit mimo jiné i ve světle Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění, přičemž zamýšleli zneužít ustanovení této Smlouvy k tomu, aby spol. CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED žádnou daň v České republice neodvedly. V jejich případě tedy nelze hovořit o pouhém neodvedení daně či nezaplacení daně včas, ale naopak o předem uvažovaném úmyslném zkrácení daně.

90. Obžalovaní na podporu svého tvrzení, že o daňové povinnosti kyprských rezidentů v České republice naopak neměli povědomí, odkázali na vládní návrh novely zákona o daních z příjmů, který byl publikován jako sněmovní tisk [číslo] jehož bod [číslo] navrhoval zdanění tzv. nemovitostních společností podle § 22 odst. 1 písm. d) zákona o daních z příjmů, přičemž vyzdvihli,

že uvedený návrh neprošel v legislativním procesu a změna nebyla přijata. Odvolací soud však v této souvislosti podotýká, že z tohoto vývoje nelze v žádném případě vyvodit, že by český zákonodárce zcela rezignoval na zdanění příjmů plynoucích z převodu podílů v obchodních korporacích, jejichž hodnota je z více než 50 % tvořena nemovitým majetkem na území České republiky. Jak obžalovaní zopakovali ve veřejném zasedání v rámci odvolacího řízení, zdanění příjmů z tohoto zdroje může být zajištěno dvěma způsoby, a to buď skrze příjmy plynoucí z nemovitého majetku nebo příjmy z prodeje obchodních podílů. Odvolacímu soudu nepřísluší posuzovat, proč se zákonodárce rozhodl upustit od navrhované změny způsobu zdanění převodu podílů v tzv. nemovitostních společnostech, ani polemizovat, který způsob by měl být zvolen jako správný. Pro jeho rozhodnutí ve věci je zásadní, že příjmy z převodu podílů v těchto společnostech podléhaly v rozhodném okamžiku daňové povinnosti v České republice, a to i v případě, že tyto příjmy plynuly daňovým nerezidentům. Účinek, jenž v tomto ohledu vyvolal čl. 13 odst. 2 Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění, je poté třeba vidět v tom, že zúžil okruh příjmů kyperských daňových rezidentů z převodu podílů v obchodních korporacích se sídlem v České republice, které jsou zde též zdanitelné, pouze na příjmy z převodu podílů v takových obchodních korporacích, jejichž hodnota je z více než 50 % tvořena nemovitým majetkem na území České republiky. Naopak příjmy z převodu podílů v obchodních korporacích, které nesplňují tuto charakteristiku, podléhají čl. 13 odst. 5 Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění a jsou zdanitelné pouze ve smluvním státu, kde má zcizitel daňovou rezidenturu.

91. Obžalovaní v průběhu odvolacího řízení opakovaně argumentovali, že jednali v právním omylu, resp. v negativním skutkovém omylu, neboť nevěděli, že by společností CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED vznikl příjem zdanitelný v České republice. S tímto tvrzením však odvolací soud nemůže souhlasit, neboť z provedeného dokazování je zřejmé, že obžalovaní se vědomě podíleli na nastavení transakce tak, aby převod akcií spol. [právnícká osoba] neproběhl transparentně přímo mezi dvěma obchodními korporacemi se sídlem v České republice, ale skrze dva kyperské daňové rezidenty, jejichž zapojení nadto zůstalo převážně skryté díky realizaci jednotlivých převodů velmi krátce po sobě v řádu jen několika dnů a absenci řádné evidence změn na pozici akcionáře [právnícká osoba] Trade. Na realizaci této transakce se obžalovaní podíleli s vědomím, že nebude podléhat zdanění v Kyperské republice a České republice bude příjem zatajen, případně bude operováno výkladem čl. 13 Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění. Navíc podle bodu 2 písm. a) protokolu, který je nedílnou součástí Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění, však jakékoliv opatření či transakce vedoucí přímo či nepřímo k získání určité výhody plynoucí ze Smlouvy, jejíž poskytnutí není v souladu s účelem příslušných ustanovení této Smlouvy, je považováno za zneužití Smlouvy, které by odůvodňovalo odepření takových výhod. Lze si skutečně jen obtížně představit, že by [ulice] a Kyperská republika uzavíraly mezinárodní smlouvu o zamezení dvojímu zdanění za účelem umožnění daňovým subjektům zcela obcházet daňovou povinnost, která je stanovena ve vnitrostátních právních předpisech těchto států. Tomuto závěru nenasvědčuje ani předkládací zpráva Parlamentu ČR k vládnímu návrhu na vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění, jejímž deklarovaným účelem je zabránění dvojímu daňovému postihu fyzických a právnických osob a zvýšení právní jistoty investorů obou států. Účelem Smlouvy tedy rozhodně nebylo poskytnout daňovým subjektům smluvních států možnost vyhnout se daňové povinnosti v obou státech, tedy zcela. Z uzavření ani provádění této Smlouvy neměly plynout žádné přímé dopady na státní rozpočet České republiky, což je v rozporu s interpretací Smlouvy prezentovanou obžalovanými, která by naopak vedla k odčerpání těchto příjmů od smluvních států. Nutno připomenout, že obžalovaní jsou osobami s právníckým vzděláním, kteří jsou si bezpochyby vědomi toho, že příjmy právnických osob běžně podléhají zdanění, ale disponují i dostatečnými znalostmi a schopnostmi vyložit ustanovení Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění správně tak, že zisk kyperských daňových rezidentů z prodeje akcií spol. [právnícká osoba] je příjmem zdanitelným v České republice. Jejich obhajoba je toliko tendenční snahou hledat mezery v právu, které však ve skutečnosti neexistují, neboť jiný výklad čl. 13 Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění nemůže ve světle dosavadní judikatury

Ústavního soudu přicházet ani v úvahu. Odvolací soud tvrzení obžalovaných o jejich právním omylu (popř. negativním skutkovém omylu) neuvěřil a nemohl se tak ztotožnit s argumentací obžalovaných, že v projednávané trestní věci nebyla naplněna subjektivní stránka projednávaného trestného činu, neboť úmysl zkrátit daň ve smyslu § 240 tr. zákoníku spočíval i ve zneužití Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění v rozporu s jejím předmětem a účelem k obejití daňové povinnosti v České republice, která ve světle skutečné povahy transakce a znění čl. 13 odst. 2 Smlouvy v této souvislosti kyperským daňovým rezidentům vznikla. Úmysl je totiž třeba usuzovat z charakteru a způsobu celého jednání pachatele a z okolností, za nichž k němu došlo. V tomto případě úmysl obžalovaných není vyvozován jen na základě toho, že nezajistili podání daňového přiznání, ale rovněž z toho, jakým způsobem se chovali v rámci celého procesu převodu. Na tomto místě je možné poukázat na závěry usnesení Nejvyššího soudu ČR pod sp.zn. 5 Tdo 749/2015, které se přímo otázkou právního omylu ve vztahu k trestnému činu dle § 240 tr. zákoníku zabývá a uvádí, že: „pokud jde o právní omyl, jak je patrné z dikce ustanovení § 19 odst. 1 tr. zákoníku, kdo při spáchání trestného činu neví, že jeho čin je protiprávní, nejedná zaviněně, nemohl-li se omylu vyvarovat. Podle § 19 odst. 2 tr. zákoníku omylu bylo možno se vyvarovat, pokud povinnost seznámit se s příslušnou právní úpravou vyplývala pro pachatele ze zákona nebo jiného právního předpisu, z úředního rozhodnutí nebo smlouvy, z jeho zaměstnání, povolání, postavení nebo funkce, anebo mohl-li pachatel rozpoznat protiprávnost činu bez zřejmých obtíží. Skutková podstata trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1 tr. zákoníku ovšem nemá blanketní ani odkazovací dispozici, neboť sama popisuje zakázané jednání, aniž by se dovolávala porušení mimotrestních právních norem, např. daňových zákonů. Proto zde z hlediska naplnění subjektivní stránky a vyloučení právního omylu pachatele postačí, jestliže znal rozhodné skutkové okolnosti odůvodňující určitou daňovou povinnost, jednal s vědomím těchto daňových souvislostí a záměrně se snažil účelově minimalizovat daňovou povinnost nebo ji zcela zatajit“.

92. Závěr o vině obžalovaných obстоjí i ve světle jejich dalších námitek v tom směru, že pojem tzv. nemovitostních společností není v zákoně o daních z příjmů dostatečně určitě a jednoznačně vymezen a spol. [právnícká osoba] svou povahou tomuto pojmu neodpovídá. Jak již bylo uvedeno výše, český zákonodárce se rozhodl spojit vznik daňové povinnosti s příjmy vyplývajícími z převodu podílů v obchodních korporacích se sídlem v České republice bez ohledu na to, jaké je složení jejich majetku. Z tohoto hlediska je nerozhodné, že zákon o daních z příjmů neobsahuje zvláštní definici tzv. nemovitostních společností, neboť transakce související se zcizením jejich obchodního podílu spadají do režimu v § 22 odst. 1 písm. h) zákona o daních z příjmů, který je formulován určitě a jednoznačně. Co se týká tvrzení, že nebyla splněna hypotéza čl. 13 odst. 2 Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění, neboť hodnota spol. [právnícká osoba] nebyla z více než 50 % tvořena nemovitými věcmi umístěnými v České republice, ani tato argumentace obžalovaných neodpovídá důkazům provedeným v trestním řízení.

93. Nálezací soud vyšel v napadeném rozsudku ze struktury aktiv vykázaných v rozvaze spol. [právnícká osoba] za roky 2013 a 2014, podle níž se Nemovitosti jako dlouhodobý hmotný majetek podílely z více než 89 % na hodnotě majetku této společnosti. V tomto ohledu lze přisvědčit obžalovaným, že zjištění nálezacího soudu byla nedostatečná, neboť čl. 13 odst. 2 Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění se nezabývá podílem nemovitých věcí na majetku, ale hodnotě společnosti. Obžalovaní nabídli v této souvislosti několik pohledů, jak by bylo možné určit, zda spol. [právnícká osoba] naplnila hypotézu čl. 13 odst. 2 Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění s tím, že žádná z metod výpočtu by podle jejich názoru nemohla vést k závěru, že spol. [právnícká osoba] je tzv. nemovitostní společností ve smyslu čl. 13 odst. 2 Smlouvy. K této argumentaci se však odvolací soud nemohl přiklonit.

94. Obžalovaní v první řadě dezinterpretovali pořizovací a zjištěnou cenu Nemovitostí, jež využili pro porovnání s cenou akcií spol. [právnícká osoba]. V řízení byly provedeny důkazy, z nichž vyplývá, že spol. [právnícká osoba] sice měla zakoupit Nemovitosti od Ing. [příjmení] za částku ve

výši [částka], avšak vzhledem k tomu, že administrativní cena Nemovitostí byla zároveň znaleckým posudkem [číslo] 2012 ze dne [datum] vydaným znaleckým ústavem [jméno] [příjmení] [jméno] stanovena na částku ve výši [částka], přičemž stav pozemků, u nichž nelze uvažovat jako například u budov o havarijním stavu, což může jen sžít vysvětlovat tento rozdíl, lze pochybovat, zda má tato pořizovací cena ([částka]) jakoukoliv vypovídací hodnotu. Ani další důkazy, které citují obžalovaní ve svém odvolání, tyto pochybnosti nerozptylují. Odvolací soud pak odkazuje zejména na odchylky v pořizovací ceně Nemovitostí, která nejdříve činila částku ve výši [částka], aby po jejich odkoupení spol. [právnícká osoba] dne [datum] prostřednictvím akcí ve spol. [právnícká osoba] za částku ve výši [částka] došlo dne [datum] k jejich opětovnému prodeji spol. [právnícká osoba] za částku ve výši [částka], jež měla podle posudku [číslo] 2015 od spol. [právnícká osoba] odpovídat hodnotě pozemků. Jestliže hodnota Nemovitostí dosahovala v prosinci 2015 pouze částky ve výši [částka], je zcela nelogické, proč by spol. [právnícká osoba] byla ochotná podávat jako první nabízející dne [datum] nabídku na odkup Nemovitostí za částku ve výši [částka] a dne [datum], tedy jen půl roku před vyhotovením posudku spol. [právnícká osoba], odkoupit akcie spol. [právnícká osoba] za částku ve výši [částka]. Pro úplnost lze dodat, že spol. [právnícká osoba] podle výpovědi svědkyně [příjmení] [příjmení] na dotčených pozemcích neuskutečnila žádný projekt výstavby, ale prodala Nemovitostí dále holdingu Skanska za částku ve výši přibližně [částka], což potvrdil i svědek [příjmení] [jméno] [příjmení], který hovořil dokonce o částce [číslo] milionů korun. Odvolací soud považuje za nutné zdůraznit, že částka ve výši [částka], kterou zaplatila spol. [právnícká osoba], byla sice ve smlouvě o prodeji akcií ze dne [datum] formálně označena za pořizovací cenu akcií spol. [právnícká osoba], z ostatních provedených důkazů v řízení však vyplývá, že předmětná cena odrážela hodnotu Nemovitostí ve vlastnictví spol. [právnícká osoba]. Již v čl. II (3) smlouvy o přípravě obchodní transakce ze dne [datum] si spol. [právnícká osoba], [právnícká osoba] a [právnícká osoba] ujednaly, že spol. [právnícká osoba] je jednoúčelovou společností, jež nevyvíjí žádnou podnikatelskou činnost kromě vlastnictví Nemovitostí, jejich správy a údržby spočívající podle pokynu spol. CERTONIA TRADING LIMITED ze dne [datum] mimo jiné ve vykácení a vyklizení náletových dřevin a odstranění zbývajících objektů na dotčených pozemcích. O absenci jiné podnikatelské činnosti svědčí též přílohy k účetním závěrkám z let 2013 a 2014, z nichž plyne, že jediné výnosy generované spol. [právnícká osoba], jejímž formálním předmětem podnikání byl pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor, pochází z půjčky poskytnuté jedinému akcionáři, přičemž její náklady byly tvořeny úroky z přijatých úvěrů a náklady za ekonomické, právní, účetní a administrativní služby. O tom, že hodnota akcií se neodvíjela ani od práv duševního vlastnictví, pak svědčí přílohy předávacího protokolu ze dne [datum] či smlouva o převodu akcií ze dne [datum]. Závěr, že částka ve výši [částka], již spol. [právnícká osoba] zaplatila za akcie spol. [právnícká osoba], byla ve skutečnosti pořizovací cenou Nemovitostí, je dále podpořen obsahem aktualizované nabídky spol. [právnícká osoba] ze dne [datum], která navrhovala částku ve výši [částka] za odkup pouze Nemovitostí a částku ve výši [částka] za odkup akcií spol. [právnícká osoba], přičemž rozdíl byl vysvětlen jen daňovou zátěží těchto transakcí. Za situace, kdy spol. [právnícká osoba] nevyvíjela žádnou zásadní podnikatelskou činnost přinášející zisk, je nelogické, aby spol. [právnícká osoba] zaplatila dne [datum] za její akcie částku ve výši [částka], pokud se hodnota Nemovitostí v této době měla pohybovat mezi částkami ve výši [částka] a [částka]. Pro úplnost lze dodat, že jednotliví účastníci transakce zacházeli se spol. [právnícká osoba] jen jako se schránkou držící Nemovitosti, což dokládá již uvedený obsah zajištěných smluv, výpovědi svědků, ale zejména likvidace této společnosti bez dalšího krátce po prodeji Nemovitostí na základě kupní smlouvy ze dne [datum] spol. [právnícká osoba]

95. Odvolací soud se nemohl ztotožnit ani s argumentací obžalovaných týkající se porovnání účetní hodnoty Nemovitostí s tvrzenou zápornou účetní hodnotou spol. [právnícká osoba] k [datum], přičemž toto datum obžalovaní zvolili jen proto, že k účetní hodnotě Nemovitostí k datu realizace transakce nebyly v řízení provedeny žádné důkazní prostředky. Výpočet rozdílu mezi celkovým majetkem a celkovými dluhy spol. [právnícká osoba] je založen na mylném předpokladu, že v účetní hodnotě je potřeba zohlednit též závazek vůči spol. CERTONIA TRADING LIMITED, která

poskytla spol. [právnícká osoba] úvěr na nákup Nemovitostí ve výši [částka] úročený ve výši 5,5 % ročně. Podle účetní závěrky k [datum] a její přílohy přitom předmětný úvěr tvořil převážnou část cizích zdrojů spol. [právnícká osoba]. Povahu tohoto závazku je však třeba vykládat ve světle dalších důkazů provedených v řízení, kdy ze smlouvy o postoupení pohledávek ze dne [datum] vyplynulo, že [právnícká osoba] postoupila na společnost [právnícká osoba] mimo jiné pohledávku [právnícká osoba] LIMITED vůči spol. [právnícká osoba] v hodnotě [částka] s příslušenstvím ve výši [částka], přičemž spol. ARLACATE HOLDING LIMITED tuto pohledávku získala na základě postoupení od spol. CERTONIA TRADING LIMITED, jehož oznámení bylo součástí dokladů vyjmenovaných v předávacím protokolu ze dne [datum] zpřístupněných spol. [právnícká osoba] za účelem tzv. due diligence prověrky. Přestože předmětný úvěr měl být poskytnut mezi nesprízněnými obchodními korporacemi, [právnícká osoba] Trade, SE svůj závazek vůči [právnícká osoba] LIMITED, resp. ARLACATE HOLDING LIMITED, neplnila a jeho plnění nebylo od počátku ani předvídáno. Jak již bylo uvedeno, z e-mailové komunikace ze dne [datum] mezi [příjmení] [příjmení] [jméno], [jméno] [příjmení] [příjmení] a [jméno] [příjmení] vyplývá, že úvěr spol. [právnícká osoba] byl k okamžiku realizace transakce před splatností a k jeho vypořádání mělo dojít až postoupením pohledávek na spol. [právnícká osoba] Totéž potvrzuje e-mail ze dne [datum], kde Mgr. [jméno] [příjmení] sděluje [jméno] [příjmení], že spol. VARVADI LIMITED uhradí cenu postoupených pohledávek spol. ARLACATE HOLDING LIMITED, CERTONIA TRADING LIMITED a [právnícká osoba] vůči spol. [právnícká osoba] až poté, kdy obdrží úplatu za postoupení pohledávek od spol. [právnícká osoba] Tento postup je odrazem skutečného vztahu mezi [právnícká osoba] LIMITED a [právnícká osoba] Trade, SE v době poskytnutí úvěru, kdy spol. CERTONIA TRADING LIMITED souběžně uzavřela jak úvěrovou, tak opční smlouvu k nákupu akcií spol. [právnícká osoba], čímž de facto poskytovala peněžní prostředky obchodní korporaci, kterou měla pod svou plnou kontrolou. Pohledávku související s poskytnutím úvěru spol. [právnícká osoba] je tak třeba považovat za účelově vytvořenou a není možné ji zohledňovat ve výpočtu hodnoty společnosti.

96. Ve vztahu k hypotéze čl. 13 odst. 2 Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění lze tedy ve shodě s nalézacím soudem uzavřít, že hodnota spol. [právnícká osoba] byla v době realizace transakce z více než 50 % tvořena nemovitým majetkem v České republice, neboť z provedených důkazů vyplynulo, že se jednalo o jednoúčelovou společnost určenou pro držení Nemovitostí v jejím vlastnictví, jež neprovozovala žádnou další podnikatelskou činnost, a kupní cena jejích akcií byla ve vítězné nabídce spol. [právnícká osoba] chápána jako rovnocenná kupní ceně Nemovitostí.

97. Pokud pak obžalovaní v odvolacím řízení navrhovali provedení řady dalších důkazů, které sami předložili, Vrchní soud v Praze takové důkazy zamítl, neboť byly vyhodnoceny jako nadbytečné, nesouvisející s předmětnou trestnou činností či z určitých důvodů nedosahující potřebné důkazní a vypovídací potence. Takovým nadbytečným důkazem je nabídka společnosti [právnícká osoba] ze dne [datum] (která nebyla přijata a navíc byla podána až po sjednání smlouvy o obchodní transakci se [právnícká osoba] [část obce]), Předávací protokol ze dne [datum] (týkající se převzetí účetnictví [právnícká osoba] [část obce]), Záznam o vydání části peněz z úschovy ze dne [datum] (deklarující vydání části finančních prostředků shodně s Protokolem ze dne [datum]) či plánec kanceláři advokátní kanceláře MSB Legal (jenž měl osvědčovat, že sledovaná kancelář Mgr. [titul]. [jméno] [jméno] byla jen jednou z mnoha místností užívaných advokátní kanceláří, což nikdo nezpochybňuje). Stejně za nadbytečnou bylo třeba hodnotit obžalovanými předloženou dokumentaci, jež měla osvětlovat dílčí pasáže zaznamenaných hovorů obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno] (tedy úplné výpisy z obchodního rejtríku [právnícká osoba] [příjmení] [příjmení], [právnícká osoba], [právnícká osoba], účetní závěrka [právnícká osoba] za rok 2012, výpis z účtu advokátní úschovy za červenec 2015, inventarizace pohledávek MSB Legal vůči CERTONIA TRADING LIMITED, inventarizace pohledávek PESKIM vůči CERTONIA TRADING LIMITED, inventarizace pohledávek MSB Legal vůči SINDONA Consult, inventarizace pohledávek PESKIM vůči SINDONA Consult, část účetnictví CERTONIA

TRADING LIMITED dokládající závazek vůči [právníká osoba] & Partners ve výši [částka], účetní závěrka MSB Legal ke dni [datum], zápis o provedení kontroly ČAK ze dne [datum], výpisy z účtů MSB Legal a PESKIM ze dne [datum] stvrzující úhrady ze strany SINDONA Consult), pokud již ze samotného obsahu zaznamenané komunikace lze vyvodit, kdy se tato týkala jiných obchodních případů či měla souvislost toliko s pohledávkami účtovanými za služby MSB Legal a PESKIM. Tato doložená dokumentace pak nemá žádnou výpovědní hodnotu pro zjištění průběhu předmětné obchodní transakce, ani pro posouzení trestněprávních následků s ní souvisejících. Takovou hodnotu pak nemá ani sdělení daňového poradce [jméno] [příjmení] ze [právníká osoba] s.r.o. ze dne [datum] (obsahující potvrzení, že tato společnost na základě smlouvy z roku 2007 poskytuje [právníká osoba] Legal a jejím klientům služby daňového poradenství), obzvláště pokud obžalovaný [příjmení] [jméno] po celou dobu řízení tvrdí, že nebylo jeho úkolem zabývat se otázkou zdanění příjmu, nezabýval se tím a ani nedával nikomu pokyn, aby se tím zabýval.

98. Ve vztahu k návrhům obžalovaných na provedení dokazování jimi předloženými znaleckými posudky z oboru ekonomiky a odbornými vyjádřeními společností zabývajících daňovou problematikou (doplněné obratovými předvahami [právníká osoba] za rok 2015), pak nelze než poukázat na to, že uvedená odborná stanoviska se z převážné většiny věnují otázce právního výkladu zákona o dani z příjmů a Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění, tedy řeší ryze právní otázku, na jejímž zodpovězení závisí výrok o vině obžalovaných. Pokud výjimečně v některých částech určitým způsobem řeší problematiku výpočtu daňového základu u [právníká osoba] (otázka [číslo]), pak vychází z dat, které má k dispozici i odvolací soud na základě provedeného dokazování, a tedy i tuto otázku si soud umí vyřešit sám. Nadto lze poznamenat, že znalec [příjmení] [jméno] [příjmení] v rámci odpovědí na otázky [číslo] poněkud vybočil z problematiky své specializace (daně), pokud se vyjadřuje v obecné rovině i k určení hodnoty akcií a hodnoty pozemků. Uvedené znalecké posudky a odborná vyjádření z hlediska odborné náplně a znalostí (v oboru ekonomiky či přímo daní) nebyly v tomto případě způsobilé přinést další a nové poznatky potřebné k dalšímu objasnění skutečností důležitých pro trestní řízení, nebyla pro rozhodnutí soudu nezbytná, koncentrovala se především na otázky právní, jejichž řešení spadá do kompetence samotného soudu a nemohou být předmětem znaleckého zkoumání či závislé na odborném názoru jiných fyzických a právnických osob. Z těchto důvodů odvolací soud v tomto směru dokazování neprováděl a sám se problematikou daňových povinností [právníká osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED zabýval, a to v souladu se zjištěným skutkovým stavem a zněním zákona o dani z příjmů a Smlouvy o zamezení dvojímu zdanění, jak bylo již shora rozvedeno.

99. Nutno dodat, že pokud Městský soud v Praze zcela správně odmítl provádět dokazování odborným vyjádřením [právníká osoba] s.r.o. ze dne [datum] s odůvodněním, že řeší otázku ryze právní, pokud správně (patrně ze stejného důvodu) neprovedl dokazování odborným stanoviskem ředitelky odboru daní z příjmů, Sekce metodiky a výkonu daní, Generálního finančního ředitelství (č.l. 4802-4805), pak je poněkud nelogické, že prováděl dokazování podle § 213 odst.1 tr. řádu předložením odborného vyjádření Ministerstva financí, odboru 15-Příjmové daně ze dne [datum], nad čímž se celkem důvodně pozastavují obžalovaní ve svých odvoláních.

100. Vrchní soud v Praze tedy shrnuje, že na podkladě dokazování provedeného v řízení před soudem prvního stupně a jeho částečně správně zjištěného skutkového stavu a dále na základě důkazů provedených před odvolacím soudem, které vedly k tomu, že tento soud některá skutková zjištění nalézacího soudu musel upravit, bylo prokázáno, že oba obžalovaní se po dohodě s dalšími osobami a za jejich součinnosti, ať již osobami fyzickými či právnickými, osobami známými ([obec] Holub, Ing. [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a další pracovníci [právníká osoba], [jméno] [příjmení], [jméno] [příjmení] a další pracovníci MSB Legal, Mgr. [jméno] [příjmení] [příjmení], JUDr. [jméno] [příjmení], REGISMASTER Group, Ing. [jméno] [příjmení] a další pracovníci FINEP CZ, Iliada [obec] a Chloi Panagiotou a další pracovníci [příjmení] (Cyprus) LTD, čímž soud nijak nehodnotí jejich zavinění a povědomí o trestné činnosti) či osobami neztotožněnými (pravděpodobně např. s I.Rittigem) podíleli na řetězci obchodních transakcí, jejichž cílem bylo

úplatně převést Nemovitosti v k.ú. [část obce] na [právnícká osoba] [část obce], avšak záměrně takovým způsobem, aby došlo k utajení osoby či osob, které měly ve skutečnosti výnos z takového obchodu, a aby tento výnos nebyl zdaněn. Za účelem naplnění těchto cílů byly do transakce zapojeny [právnícká osoba] Trade, REGISMASTER Group, SINDONA Consult, ARCALATE HOLDING LIMITED a především pak kyperské [právnícká osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED, u nichž byl jako benefiční vlastník evidován obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení]. Ten sice smluvně zajistil korporátní správu obou společností, která však mohla být autonomně uskutečňována toliko v souvislosti s právy a povinnostmi společností danými právním řádem Kyperské republiky. V ostatních záležitostech souvisejících s podnikáním byly společnosti poskytující korporátní správu vázány na právní, finanční a daňové poradenství poskytnuté majitelem společnosti či jeho oprávněným zástupcem, na jejich písemné žádosti, pokyny, doporučení či upozornění, čehož si byl obžalovaný [příjmení] [jméno] [příjmení] s ohledem na znění smluv i samotný způsob fungování jeho společností vědom. Rovněž rámec podnikání a jednotlivé smluvní závazkové vztahy byly iniciovány ze strany majitele společnosti (popř. jiné osoby společnosti fakticky ovládající), tedy nikoli ze strany společnosti poskytující korporátní správu. Realizaci tohoto obchodního případu (v celém svém řetězci transakcí) pak prostřednictvím své advokátní kanceláře a spolupracující [právnícká osoba] s.r.o. zajišťoval obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno], jehož advokátní kancelář MSB Legal vystupovala jako právní zástupce [právnícká osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED, dále jako právní zástupce Mgr. [jméno] [příjmení] a jeho autorizovaný kontakt ve vztahu ke [právnícká osoba] (Cyprus) LIMITED (později [příjmení] (Cyprus) LTD) založeném smlouvami o poskytování služeb, přičemž jeho advokátní kancelář připravovala dokumentaci s převodem akci RANDWICK související, zasílala ji společnosti zajišťující mimo jiné služby managementu, v případě potřeby opatrovala podpisy Mgr. [jméno] [příjmení], spravovala finanční prostředky obou společností (ať již na základě smlouvy o správě finančních prostředků či na základě slouvy o advokátní úschově) a měla v úschově i předmětné listinné akcie RANDWICK Trade. Od samého počátku obžalovaný [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno] na základě pokynů některého ze svých klientů vystupoval jako osoba, která měla zajistit nákup a prodej předmětných pozemků, postarat se o tento obchod po formální i faktické stránce a následně vypořádat i výnos z tohoto obchodu. Oba obžalovaní si tak byli vědomi toho, že proběhl obchod s majetkem nacházejícím se na území našeho státu, obchod s vysokým výnosem (příjmem) ze zdrojů na území České republiky a že není-li tento příjem předmětem zdanění v místě daňové rezidentury společností, jimž se ekonomického prospěchu dostalo, musí být za daných podmínek předmětem zdanění v České republice. Stejně tak si museli být vědomi toho, že s ohledem na způsob fungování společností a způsob, jak jsou tyto společnosti řízeny a zastupovány, jsou fakticky i formálně jedinými osobami, které mohou zajistit (ať již pokynem, žádostí, doporučením, upozorněním, poradenstvím), aby právnícké osoby CERTONIA TRADING LIMITED a VARVADI LIMITED svým daňovým povinnostem dostály. Tuto povinnost splnit však nebylo záměrem obžalovaných (a patrně ani jiných osob), neboť byl dán zájem na maximalizaci zisku, ale i utajení osoby (či osob), která výnos z tohoto obchodu měla. V příčinné souvislosti s jednáním obou obžalovaných tak došlo k tomu, že byla na úkor našeho státu zkrácena daň z příjmů v celkovém rozsahu [číslo], [částka], kterou měly odvést [právnícká osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED.

101. Vrchní soud v Praze pak dospěl (stejně jako prvostupňový soud) k závěru, že takové jednání obžalovaných naplňuje všechny zákonné znaky skutkové podstaty trestného činu (zvláště závažného zločinu) zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst.1, 3 písm. a) tr. zákoníku účinného od 1. 10. 2020 ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku. Nutno dodat, že i odvolací soud ve shodě s nalézacím soudem naznal, že je na místě v souladu s ustanovením § 2 odst.3 tr. zákoníku aplikovat zákon ve znění účinném od 1. 10. 2020, neboť změna hmotněprávní úpravy v ustanovení § 138 odst.1 tr. zákoníku je pro obžalované v obecné rovině příznivější. Byť nově zakotvená změna v rozsahu škody nezakládá důvod pro mírnější kvalifikaci skutku, má svůj význam při úvahách o výši trestu.

102. Pokud se jedná o objekt uvedeného trestného činu, tento byl naplněn, pokud bylo zjištěno, že v souvislosti s jednáním obžalovaných došlo k porušení zájmu našeho státu na řádném a správném vyměření daně. Způsob jednání obžalovaných a jeho následky pak rovněž bezesporu naplnily objektivní stránku trestného činu, když právě v důsledku popsání jednání obžalovaných nedošlo vůbec k přiznání daňové povinnosti [právnícká osoba] LIMITED a VARVADI LIMITED, k vyměření a zaplacení daně z příjmu a došlo tedy k jejímu zkrácení. [ulice] podstata jejich činu spočívala v jednání omisivním, v opomenutí jednání, k němuž byli obžalovaní v souvislosti se svým postavením a smluvními ujednáními povinni (§ 112 tr. zákoníku), tedy především v absenci doporučení či upozornění statutárního orgánu na nutnost přiznání daně z příjmu v České republice, ale čin byl doprovázen i předešlým aktivním jednáním obžalovaných, kterým se snažili vytvořit stav, který znemožňoval zjištění vzniku daňové povinnosti. K subjektu tohoto trestného činu je možno poznamenat to, že jeho pachatelem i spolupachatelem nemusí být jen subjekt daně či jeho statutární zástupce, ale kdokoli, kdo svým úmyslným jednáním způsobí, že zákonná daň nebyla povinnému daňovému subjektu vyměřena vůbec či byla vyměřena v nižší výměře. Subjektem daně tedy může být osoba rozdílná od pachatelů. Nelze sice odhlédnout od toho, že tito dva obžalovaní nemuseli být jedinými osobami podílejícími se na uvedené trestné činnosti, avšak právě tito obžalovaní byli důležitými články, díky nimž a jejich vzájemné kooperaci došlo k naplnění jednání představujícího zkrácení daně. Tito obžalovaní se úmyslně vlastním jednáním zásadně přičinili o to, aby jinak celkem jednoduchý obchodní případ fakticky realizovaný na území našeho státu probíhal velmi nestandardně a netransparentně, a to za využití různých dalších společností, vzájemných veskrze simulovaných smluvních závazkových vztahů, za využití odlišnosti kyperského korporátního práva, anonymity vlastnictví a skrytí profitující fyzické osoby, což jsou typické instrumenty sloužící k daňovým únikům, potažmo výpadkům příjmů státního rozpočtu, přičemž i jednotlivé dílčí činnosti obžalovaných uskutečňované ve spolupráci s jinými osobami a na sebe navazující směřovaly k vykonání uvedeného zvláště závažného činu a naplnily ve svém celku jeho skutkovou podstatu. Rozhodně neodpovídající je pak dovolávání se běžné advokátní praxe ze strany obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno], neboť ani osoba vykonávající advokátní činnost způsobem směřujícím k porušení zájmů chráněných trestním zákoníkem, nemůže být nijak zvýhodňována oproti běžným pachatelům při posuzování trestní odpovědnosti. To, že se obžalovaní trestné činnosti dopouštěli zjevně na základě zadání či součinnosti jiných osob, nemá žádný zásadní vliv na posouzení jejich trestní odpovědnosti. Naopak taková okolnost se měla odrazit v aplikaci kvalifikované skutkové podstaty dle odst. 2 písm. a) § 240 tr. zákoníku, což odvolací soud nemohl napravit v zájmu uplatnění zásady zákazu změny k horšímu (tzv. reformationis in peius). Naplněna pak byla i subjektivní stránka trestného činu, neboť na základě zjištěných a shora podrobně popsanych okolností činu je zřejmé, že oba obžalovaní jednali v úmyslu přímém, pokud jejich společným cílem bylo mimo jiné zatajení daňové povinnosti a zkrácení daně u předmětných daňových subjektů.

103. Jelikož ani odvolacím soudem nebyly zjištěny žádné okolnosti vylučující trestní odpovědnost obžalovaných, důvody pro zánik trestnosti či pro jiné procesní rozhodnutí, a zároveň byly shledány shora uvedené vady rozsudku a důvodnost provedení dalších důkazů, jejichž prostřednictvím bylo možné skutkový stav věci blíže objasnit, korigovat a modifikovat, Vrchní soud v Praze napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušil ve výroku o vině i výrocích navazujících a sám znovu ve věci rozhodl odsuzujícím rozsudkem.

104. Pokud se jedná o výroky o trestech, které byly napadeny oběma obžalovanými a ve vztahu k obž. Mgr. [titul]. [jméno] [jméno] také státním zástupcem, je třeba konstatovat, že tyto musely být odvolacím soudem přirozeně zrušeny jednak v souvislosti se zrušením výroku o vině, ale pro jeho zrušení u obžalovaného [příjmení] [jméno] bylo důvodem i to, že byl porušen trestní zákoník v ustanovení § 43 odst. 2, když nebyl uložen trest souhrnný ve vztahu k jinému jeho předešlému odsouzení, a dále proto, že lze označit (ve shodě se státním zástupcem) za nepřiměřené to, že tomuto obžalovanému nebyl uložen také trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu

advokacie, když právě postavení či povolání advokáta obžalovaný při páčání takto závažné trestné činnosti dlouhodobě zneužíval.

105. I odvolání státního zástupce tedy bylo naznáno důvodným a na základě jeho podnětu se odvolací soud ve výroku o trestech uložených obžalovanému [příjmení] [titul]. [jméno] [jméno] od trestů uložených napadeným rozsudkem odchýlil. Odvolací soud přitom přihlížel k přitěžujícím i polehčujícím okolnostem, poznatkům k osobě a poměrům tohoto obžalovaného a dalším faktorům významným pro ukládání trestu, prezentovaným v napadeném rozsudku pod body 194. až 196. a 199. nalézacím soudem, s jehož úvahami se ztotožňuje. Dále odvolací soud vyžádáním si příslušných listinných důkazů (a jejich provedením u veřejného zasedání) ověřil aktuální majetkové poměry tohoto obžalovaného (z nichž vycházel zejména při ukládání peněžitého trestu) a zjistil, že dne 27. 1. 2021 pod sp.zn. 8 To 67/2020 bylo Vrchním soudem v Praze jakožto soudem odvolacím rozhodnuto ve věci tohoto obžalovaného vedené před Městským soudem v Praze pod sp.zn. 57 T 1/2017. Za situace, kdy z připojeného spisu vyplývá, že Mgr. [titul]. [jméno] [jméno] byl rozsudkem Městského soudu v Praze sp.zn. 57 T 1/2017 vyhlášeným dne 10. 10. 2019 ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 27.1.2021, sp.zn. 8 To 67/2020 odsouzen pro zločin podplacení podle § 332 odst.1, 2 písm. a) tr. zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou let se zkušební dobou na dva roky a k peněžitému trestu v celkové výši [částka] (600 denních sazeb o výši [částka]), který byl již uhrazen, bylo skutečně na místě v intencích ustanovení § 43 odst. 2 tr. zákoníku tomuto obžalovanému ukládat trest souhrnný, neboť se projednávané trestné činnosti dopustil dříve, než byl soudem prvního stupně vyhlášen odsuzující rozsudek za jiný jeho trestný čin a zároveň bylo nutné spolu s uložením souhrnného trestu zrušit výrok o trestu uloženém rozsudkem dřívějším, tedy rozsudkem Městského soudu v Praze sp.zn. 57 T 1/2017. Za přiměřený souhrnný trest ukládaný za oba trestné činy v zákonné trestní sazbě ustanovení § 240 odst.3 tr. zákoníku s rozpětím pěti až deseti let odnětí svobody pak odvolací soud považoval trest ve výměře šesti let. V této výměře odvolací soud nad rámec kritérií, jimiž se zabýval již soud prvního stupně, zohlednil na jedné straně v neprospěch obžalovaného právě okolnost, že trest je tentokrát ukládán za dva trestné činy, ale na straně druhé, tedy v jeho prospěch, i okolnost, že od spáchání činu již uplynulo takřka šest let, tedy že se trestní řízení protáhlo bez jeho zavinění o další rok. Při úvahách o výměře trestu pak bylo reflektováno i to, že trest se sestává i z trestů vedlejších, kterými bude na obžalovaného výchovně působeno. Pro výkon trestu odnětí svobody byl pak obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

106. Kromě tohoto trestu i odvolací soud považoval za důvodné obžalovanému uložit i trest peněžitý, neboť tento se předmětnou trestnou činností snažil získat a také získal majetkový prospěch pro jiného (minimálně pro [právníká osoba] LIMITED, VARVADI LIMITED a MSB Legal), jak vyžaduje ustanovení § 67 odst. 1 tr. zákoníku. Vzhledem k tomu, že výrokem o trestu z předcházejícího rozsudku, jenž musel být tímto rozhodnutím zrušen, byl obžalovanému uložen peněžitý trest ve výměře o 600 denních sazbách ve výši [částka] (tedy celkem ve výši [částka]) a bylo nutné reflektovat i to, že rovněž projednávaná trestná činnost, si peněžitý trest zaslouhuje, bylo na místě původně uložený peněžitý trest přiměřeně s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu navýšit. Na základě svých vlastních šetření pak Vrchní soud v Praze naznal, že osobní, výdělkové a majetkové poměry obžalovaného umožňují úhradu denní sazby ve výši [částka] určenou již napadeným rozsudkem. Odvolací soud tedy fakticky přistoupil k navýšení peněžitého trestu prostřednictvím zvýšení počtu denních sazeb, kdy místo 600 denních sazeb (uložených zrušenými výroky o trestu z napadeného rozsudku i rozsudku Městského soudu v Praze sp.zn. 57 T 1/2017) uložil 730 denních sazeb, a to o výši [částka], což stále odpovídá podmínkám stanoveným § 68 tr. zákoníku. Fakticky se tak peněžitý trest uložený napadeným rozsudkem v důsledku vztahu souhrnnosti navýšil o [částka] a lze poznamenat, že takový trest bude mít rovněž alespoň částečný reparační účinek.

107. Dále odvolací soud považoval stejně jako státní zástupce za nezbytné, zejména pak za účelem ochrany společnosti před dalším protiprávním jednáním obžalovaného [příjmení] [titul]. [jméno]

[jméno], uložit tomuto další vedlejší trest, a to trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu advokacie, jehož absenci soud prvního stupně ani žádným způsobem v napadeném rozsudku nezduvodnil. S ohledem na způsob provedení činu, rozsah, dlouhodobost a závažnost jednání obžalovaného, bylo na místě takový trest ukládat na nejvyšší možnou dobu, tedy ve výměře deseti let.

108. Takto uloženými tresty tedy bylo vyhověno odvolání státního zástupce i v tom směru, že novými výroky o trestech došlo ke kýžené diferenciaci mezi oběma obžalovanými v souvislosti s jejich rolí a podílem na trestné činnosti.

109. Výrok o trestu u obžalovaného [příjmení] [jméno] [příjmení] byl napaden toliko ze strany samotného obžalovaného. Odvolací soud však trest uložený soudem prvního stupně shledal správným, zákonným a zcela přiměřeným. Námitky obžalovaného v tom směru, že mohl být maximálně pomocníkem či že jednal v právním omylu, nebyly shledány duvodnými, jak bylo již shora popsáno, a proto se ve vztahu k němu trest nijak nezměnil a odvolací soud znovu shodné tresty uložil. I Vrchní soud v Praze sdílí názor nalézacího soudu, že trest odnětí svobody uložený na samé dolní hranici zákonné trestní sazby § 240 odst.3 tr. zákoníku je odpovídající, pokud přihlédl k jeho podílu a roli v tomto případě, kdy se na trestné činnosti fakticky podílel především poskytnutím na svou osobu evidované [právnícká osoba] LIMITED, založením další své společnosti (VARVADI LIMITED) a uzavřením smluv o správě akcií jeho společností a jejich korporátní správě a následným neposkytnutím či nezajištěním pokynu k přiznání daně z příjmů jeho společností, a takový trest odpovídá i poznatkům o jeho osobě a přitěžujícím i polehčujícím okolnostem vyjádřeným v bodech [číslo] napadeného rozsudku. Stejně tak způsob výkonu trestu, tedy zařazení obžalovaného do věznice s ostrahou, odpovídá ustanovení § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Zcela zákonný, duvodný a nikoli nepřiměřeně vysoký byl pak shledán i původní trest peněžitý v celkové výměře [částka] (určený 200 denními sazbami o [částka]), bylo-li zjištěno, že obžalovaný se předmětnou trestnou činností snažil získat majetkový prospěch (kdy je nerozhodné, zda pro sebe či jiného) a přihlížel-li odvolací soud k povaze činu a osobním a majetkovým poměrům obžalovaného, které byly i v jeho případě Vrchním soudem v Praze znovu přezkoumány.

110. Konečně pak bylo třeba vypořádat se i s odvoláním poškozené České republiky, zastoupené FÚ pro hl.m. Prahu. Ačkoliv odvolací námitka, že nebylo rozhodnuto o jejím návrhu na náhradu škody, byla shledána opodstatněnou, návrh na rozhodnutí odvolacího soudu nikoli. Jak vyplývá z usnesení Nejvyššího soudu pod sp.zn. 15 Tdo 902/2013, což je judikát, který sám finanční úřad cituje, nárok státu na náhradu škody vyplývající ze zkrácené daně je možné uplatňovat vůči pachateli předmětného trestného činu, jenž není plátcem či poplatníkem zkrácené daně, jen v případě, že na nedoplatek takové daně byl vydán platební výměr. Avšak, jak bylo zjištěno, finanční úřad žádným způsobem ani po seznámení se s tím, že k nedoplatku u uvedených dvou daňových subjektů mohlo dojít, nepřistoupil k jeho vyměření, natož pak k vymáhání, a proto bylo na místě jej usnesením podle § 206 odst.4 per analogiam na počátku hlavního líčení, eventuálně alespoň později, nepřipustit jako poškozeného k hlavnímu líčení. To se nestalo, ač soud prvního stupně o tomto postupu zjevně uvažoval, jak plyne z odůvodnění napadeného rozsudku. Toto pochybení bylo možné ve fázi odvolacího řízení zhojit již jedine odkazem poškozeného dle § 229 odst.1 tr. řádu na občanskoprávní řízení, což také Vrchní soud v Praze učinil.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není žádný další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodoval v prvním stupni, rozhoduje o něm Nejvyšší soud ČR. Nejvyšší státní zástupce může podat dovolání pro nesprávnost kteréhokoli výroku ve prospěch i neprospěch obžalovaného, obžalovaný jen pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká, a to pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Nezbytný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f

tr. řádu. Dovolání je možno podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, přičemž důvody dovolání je možno měnit jen po dobu běhu dovolací lhůty.

Praha 1. února 2022

Mgr. Stanislav Králík
předseda senátu